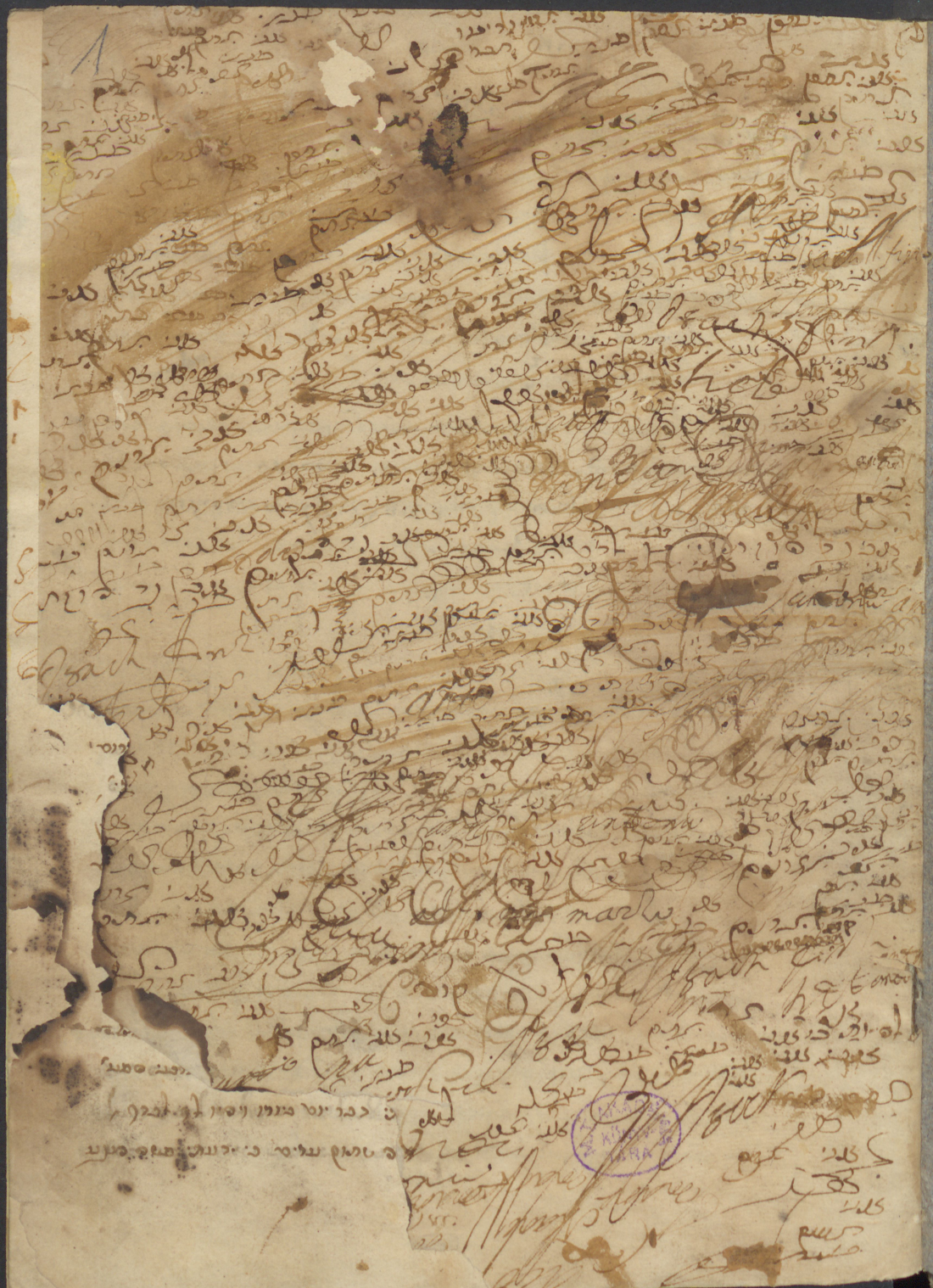
Digitized by the Library and Information Centre of the Hungarian Academy of Sciences

MTA
1826 K

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA
K. 503.

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA
A. 503.

ואם יהיה לו בית מלא ספרים כתובים ואינם מוכנים, כגון שהם
קרועים או חסרים, ואפילו אין בהם אלא דבר אחד שאינו מוכן,
אסור לו לקרות בהם עד שיגיה אותו דבר. ואם יש בהם דבר
שאינו מוכן ואין לו פנאי להגיהו, מותר לקרות בהם, שכיון
שיש לו פנאי להגיהו הרי הוא כמגיה אותו עכשיו. ואם אין
לו פנאי להגיהו, הרי הוא כמי שאין לו ספרים כלל. ואם
אין לו ספרים אחרים, אסור לקרות בהם עד שיגיה אותו דבר.
ואם אין לו פנאי להגיהו, מותר לקרות בהם, שכיון שאין
לו ספרים אחרים

ואחר
כאשר הלך אל בית אביו ואל ארצו ויספר לו את כל
הדברים אשר עשה יעקב ואת כל הרכוש אשר רכש
אשר קנה בפדן ארם ויבא אל יצחק אביו ארצה כנען
ויעקב בנה לו בית בסכות ויעש לו סכות על כן קרא
למקום ההוא סכות ויבא יעקב שלם עיר שכם אשר
בארץ כנען בבאו מפדן ארם ויחן את פני העיר ויקן
את חלקת השדה אשר נטה שם אהלו מיד בני חמור
אבי שכם במאה קשיטה ויקם שם מזבח ויקרא לו
אל אלהי ישראל ותצא דינה בת לאה אשר ילדה
ליעקב לראות בבנות הארץ ויראה אותה שכם בן
חמור החוי נשיא הארץ ויקח אותה וישכב אותה
ויענה אותה ותדבק נפשו בדינה בת יעקב ויאהב את
הנערה וידבר על לב הנערה ויאמר שכם אל חמור
אביו לאמר קח לי את הילדה הזאת לאשה ויעקב
שמע כי טמא את דינה בתו ובניו היו את מקנהו
בשדה וחרש יעקב עד באם ויצא חמור אבי שכם
אל יעקב לדבר אתו ובני יעקב באו מן השדה כאשר
שמעו ויתעצבו האנשים ויחר להם מאד כי נבלה
עשה בישראל לשכב את בת יעקב וכן לא יעשה
וידבר חמור אתם לאמר שכם בני חשקה נפשו
בבתכם תנו נא אותה לו לאשה והתחתנו אתנו בנתיכם
תתנו לנו ואת בנותינו תקחו לכם ואתנו תשבו והארץ
תהיה לפניכם שבו וסחרו בה והאחזו בה ויאמר שכם
אל אביה ואל אחיה אמצא חן בעיניכם והאשר
תאמרו אלי אתן ורבו עלי מאד מהר ומתן ותנו לנערה
לאשה ויענו בני יעקב את שכם ואת חמור אביו
בדבר ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות הדבר הזה
לתת את אחותנו לאיש אשר לו ערלה כי חרפה היא
לנו אך בזאת נאות לכם אם תהיו כמונו להמול לכם
כל זכר ונתנו את בנותינו לכם ואת בנותיכם נקח לנו
ונשבנו אתכם והיינו לעם אחד ואם לא תשמעו אלינו
להמול ולקחנו את בתנו והלכנו וידבר דבריהם בעיני
חמור ובעיני שכם בן חמור ולא אחר הנער לעשות
הדבר כי חפץ בבת יעקב והוא נכבד מכל בית אביו
ויבא חמור ושכם בנו אל שער עירם וידברו אל אנשי
עירם לאמר האנשים האלה שלמים הם אתנו וישבו
בארץ וסחרו בה והנה הארץ רחבת ידים לפניהם את
בנותם נקח לנו לנשים ואת בנותינו נתן להם אך
בזאת יאותו האנשים לשבת אתנו להיות לעם אחד
בהמול לנו כל זכר כאשר הם נמולים הלא מקנהם
וקנינם וכל בהמתם הלנו הם אך נאותה להם ויבואו
אתנו וישבו ויהי כאשר שמעו כל יוצאי שער עירו
אל חמור ואל שכם בנו וימולו כל זכר כל יוצאי שער
עירו ויהי ביום השלישי בהיותם כואבים ויקחו שני
בני יעקב שמעון ולוי אחי דינה איש חרבו ויבאו על
העיר בבטח ויהרגו כל זכר ואת חמור ואת שכם בנו
הרגו לפי חרב ויקחו את דינה מבית שכם ויצאו
מתוך הפיכה ויבזו בני יעקב את העיר אשר טמאו
אחותם ואת צאנם ואת בקרם ואת חמוריהם ואת
אשר בעיר ואת אשר בשדה וכל חילם ואת כל
נשיהם ואת כל טפם ואת כל אשר בבתים ויקחו
ויבזו ויעקב אמר אל שמעון ואל לוי אחי דינה
עכרתם אותי להבאישני בישבי הארץ בכנעני ובפרזי
ואנשי מתי מספר ונאספו עלי והכוני והשמדתי אני
וביתי ויאמרו הכזונה יעשה את אחותנו ויהי ביום
השלישי בהיותם כואבים ויקחו שני בני יעקב שמעון
ולוי אחי דינה איש חרבו ויבאו על העיר בבטח
ויהרגו כל זכר ואת חמור ואת שכם בנו הרגו לפי
חרב ויקחו את דינה מבית שכם ויצאו מתוך הפיכה
ויבזו בני יעקב את העיר אשר טמאו אחותם ואת
צאנם ואת בקרם ואת חמוריהם ואת אשר בעיר ואת
אשר בשדה וכל חילם ואת כל נשיהם ואת כל טפם
ואת כל אשר בבתים ויקחו ויבזו ויעקב אמר אל
שמעון ואל לוי אחי דינה עכרתם אותי להבאישני
בישבי הארץ בכנעני ובפרזי ואנשי מתי מספר
ונאספו עלי והכוני והשמדתי אני וביתי ויאמרו
הכזונה יעשה את אחותנו

ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה בית אל ושב שם
ועשה שם מזבח לאל הנראה אליך בברחך מפני עשו
אחיך ויאמר יעקב אל אנשי ביתו ואל כל אשר עמו
הסירו את אלהי הנכר אשר בתוככם והטהרו והחליפו
שמלתיכם ונקומה ונעלה בית אל ונעשה שם מזבח
לאל אשר ענני ביום צרתי ויהי עמדי בדרך אשר
הלכתי ויתנו אל יעקב את כל אלהי הנכר אשר בידם
ואת הנזמים אשר באזניהם ויטמן יעקב אותם תחת
האלה אשר עם שכם ויסעו ויהי חתת אלהים על
הערים אשר סביבותיהם ולא רדפו אחרי בני יעקב
ויבא יעקב לוזה אשר בארץ כנען הוא בית אל הוא
וכל העם אשר עמו ויבן שם מזבח ויקרא למקום אל
בית אל כי שם נגלו אליו האלהים בברחו מפני אחיו
ותמת דבורה מינקת רבקה ותקבר מתחת לבית אל
תחת האלון ויקרא שמו אלון בכות ויראה אלהים אל
יעקב עוד בבואו מפדן ארם ויברך אותו ויאמר לו
אלהים שמך יעקב לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם
ישראל יהיה שמך ויקרא את שמו ישראל ויאמר לו
אלהים אני אל שדי פרה ורבה גוי וקהל עמים יהיה
ממך ומלכים מחלציך יצאו והארץ אשר נתתי לאברהם
ולישחק לך אתננה ולזרעך אחריך אתן את הארץ
ויעל מעליו אלהים במקום אשר דבר אתו ויצב יעקב
מצבה במקום אשר דבר אתו מצבת אבן ויסך עליה
נסך ויצק עליה שמן ויקרא יעקב את שם המקום
אשר דבר שם אלהים בית אל ויסעו מבית אל ויהי
עוד כברת הארץ לבוא אפרתה ותלד רחל ותקש
בלדתה ותרא המילדת אליה אל תיראי כי גם זה לך
בן ויהי בצאת נפשה כי מתה ותקרא שמו בן אוני
ואביו קרא לו בנימין ותמת רחל ותקבר בדרך אפרת
הוא בית לחם ויצב יעקב מצבה על קברתה הוא מצבת
קבר רחל עד היום הזה ויסע ישראל ויט אהלה מעבר
למגדל עדר ויהי בשכן ישראל בארץ ההוא וילך ראובן
וישכב את בלהה פילגש אביו ויהיו בני יעקב שנים
עשר בני לאה בכור יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה
ויששכר וזבולן בני רחל יוסף ובנימין ובני בלהה
שפחת רחל דן ונפתלי ובני זלפה שפחת לאה גד
ואשר אלה בני יעקב אשר ילד לו בפדן ארם ויבא
יעקב אל יצחק אביו ממרא קרית ארבע הוא חברון
אשר גר שם אברהם ושרה ויהי ימי יצחק מאת שנה
ושמנים שנה ויגוע יצחק וימת ויאסף אל עמיו זקן
ושבע ימים ויקברו אתו עשו ויעקב בניו

ואלה תולדות עשו הוא אדום בכנען עשו לקח את
נשיו מבנות כנען את עדה בת אילון החתי ואת
אהליבמה בת ענה בת צבעון החוי ואת בשמת בת
ישמעאל אחות נביות ותלד עדה לעשו את אליפז
ותלד בשמת את רעואל ותלד אהליבמה את יעוש
ואת יעלם ואת קרח אלה בני עשו אשר נולד לו
בארץ כנען ויקח עשו את נשיו ואת בניו ואת בנותיו
ואת כל נפשות ביתו ואת מקנהו ואת כל בהמתו ואת
כל קנינו אשר רכש בארץ כנען וילך אל ארץ מפני
יעקב אחיו כי היה רכושם רב מלשבת יחדו ולא
תכלכל אותם ארץ מגוריהם מפני מקנהם ויושב עשו
בהר שעיר עשו הוא אדום ואלה תולדות עשו אבי
אדום בהר שעיר ואלה שמות בני עשו אליפז בן עדה
אשת עשו רעואל בן בשמת אשת עשו ויהיו בני אליפז
תימן אומר צפו וגעתם וקנז ותמנע ועמלק אלה בני
עדה אשת עשו ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה
ומזה אלה היו בני בשמת אשת עשו ואלה בני
אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו
את יעוש ואת יעלם ואת קרח אלה היו אלופי בני עשו
בכור אליפז בן עשו אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו
אלוף קנז אלוף קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלה
אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה ואלה בני
רעואל בן עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה אלוף
מזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת
אשת עשו ואלה בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת
עשו בני עשו אלופי יעוש ואלופי יעלם אלופי קרח
אלופי בני עשו אשת עשו ואלה בני צבעון החוי
ואלופי בני עשו אשת עשו ואלה בני צבעון החוי
ואלופי בני עשו אשת עשו ואלה בני צבעון החוי

את אשר ילדה לו כי אמר כי פן ימות גם הוא כאחיו והנה הוא יושב לפני אביו מדי יום ביומו ויראה את הנער ואת אמו ויבן כי אמת הדבר אשר דברה אליו ויקם וילך אל אביו ויאמר אליו אבי הנה אנכי יושב לפניך מדי יום ביומו ואתה לא ידעת את אמי ואת אחי ואת אשר עשתה לי ויאמר אליו אביו הנה ידעתי את אמך ואת אחיך ואת אשר עשתה לך ויאמר אליו אבי הנה אמי אמרה לי כי אתה לא אבי כי אם אחי ויאמר אליו אביו הנה אמך אמרה לך כי אני לא אבי כי אם אחי

ואמר לו אלהים אני אל אביך אל תירא מרדה מצרימה כי לגוי גדול אשמך שם׃ אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי עלה גם עלה ויוסף ישית ידו על עיני יעקב׃ ויאמר יעקב אל יוסף עתה אמותה אחרי ראותי את פניך כי עודך חי׃ ויאמר יוסף אל אחיו ואל בית אביו אעלה ואגידה לפרעה ואמרה אליו אחי ובית אבי אשר בארץ כנען באו אלי׃ והאנשים רעי צאן כי אנשי מקנה היו וצאנם ובקרם ובכל אשר להם הביאו׃ והיה כי יקרא לכם פרעה ואמר מה מעשיכם׃ ואמרתם אנשי מקנה היו עבדיך מנעורינו ועד עתה גם אנחנו גם אבותינו בעבור תשבו בארץ גשן כי תועבת מצרים כל רעה צאן׃ ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנם ובקרם ובכל אשר להם באו מארץ כנען והנם בארץ גשן׃ ומקצה אחיו לקח חמשה אנשים והעמידם לפני פרעה׃ ויאמר פרעה אל אחיו מה מעשיכם ויאמרו אל פרעה רעה צאן עבדיך גם אנחנו גם אבותינו׃ ויאמרו אל פרעה לגור בארץ באנו כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כי כבד הרעב בארץ כנען ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן׃ ויאמר פרעה אל יוסף לאמר אביך ואחיך באו אליך׃ ארץ מצרים לפניך הוא במיטב הארץ הושב את אביך ואת אחיך ישבו בארץ גשן ואם ידעת ויש בם אנשי חיל ושמתם שרי מקנה על אשר לי׃ ויבא יוסף את יעקב אביו ויעמד לפני פרעה ויברך יעקב את פרעה׃ ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני חייך׃ ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מגורי שלשים ומאת שנה מעט ורעים היו ימי שני חיי ולא השיגו את ימי שני חיי אבתי בימי מגוריהם׃ ויברך יעקב את פרעה ויצא מלפני פרעה׃ ויושב יוסף את אביו ואת אחיו ויתן להם אחזה בארץ מצרים במיטב הארץ בארץ רעמסס כאשר צוה פרעה׃ ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו לחם לפי הטף׃ ולחם אין בכל הארץ כי כבד הרעב מאד ותלה ארץ מצרים ואת ארץ כנען מפני הרעב׃ ויקבץ יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ כנען בשבר אשר הם שברים ויבא יוסף את הכסף בית פרעה׃ ויתם הכסף מארץ מצרים ומארץ כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר הבה לנו לחם ולמה נמות נגדך כי אפס כסף׃ ויאמר יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם במקניכם אם אפס כסף׃ ויביאו את מקנהם אל יוסף ויתן להם יוסף לחם בסוסים ובמקנה הצאן ובמקנה הבקר ובחמרים וינהלם בלחם בכל מקנהם בשנה ההוא׃ ותתם השנה ההוא ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו לו לא נכחד מאדני כי אם תם הכסף וקנין הבהמה אל אדני לא נשאר לפני אדני אם לא גויתנו ואדמתנו׃ למה נמות לעיניך גם אנחנו גם אדמתנו קנה אתנו ואת אדמתנו בלחם ונהיה אנחנו ואדמתנו עבדים לפרעה ותן זרע ונחיה ולא נמות והאדמה לא תשם׃ ויקן יוסף את כל אדמת מצרים לפרעה כי מכרו מצרים איש שדהו כי חזק עליהם הרעב ותהי הארץ לפרעה׃ ואת העם העביר אתו לערים מקצה גבול מצרים ועד קצהו׃ רק אדמת הכהנים לא קנה כי חק לכהנים מאת פרעה ואכלו את חקם אשר נתן להם פרעה על כן לא מכרו את אדמתם׃ ויאמר יוסף אל העם הן קניתי היום אתכם ואת אדמתכם לפרעה הנה לכם זרע וזרעתם את האדמה׃ והיה בתבואת ונתתם חמישית לפרעה וארבע הידות יהיו לכם לזרעת השדה ולאכלכם ולאשר בבתיכם ולאכל לטפכם׃ ויאמרו החייתנו נמצא חן בעיני אדני והיינו עבדים לפרעה׃ ויהי עד היום הזה לחק על אדמת מצרים לפרעה לחמש רק אדמת הכהנים לבדם לא היתה לפרעה׃ וישב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד׃ ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימי יעקב שני חייו שבע שנים ומאת שנה ארבעים ושבע שנה׃ ויקרבו ימי ישראל למות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר לו אם נא מצאתי חן בעיניך שים נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי חסד ואמת אל נא תקברני במצרים׃ ושכבתי עם אבתי ונשאתני ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר אנכי אעשה כדברך׃ ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחו ישראל על ראש המטה׃ ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך חלה ויקח את שני בניו עמו את מנשה ואת אפרים׃ ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך ויתחזק ישראל וישב על המטה׃ ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה אלי בלוז בארץ כנען ויברך אתי׃ ויאמר אלי הנני מפרך והרבתיך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אחריך אחזת עולם׃ ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ מצרים עד באי אליך מצרימה לי הם אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי׃ ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם׃ ואני בבאי מפדן מתה עלי רחל בארץ כנען בדרך בעוד כברת הארץ לבא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית לחם׃ וירא ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה׃ ויאמר יוסף אל אביו בני הם אשר נתן לי אלהים בזה ויאמר קחם נא אלי ואברכם׃ ועיני ישראל כבדו מזקן לא יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק להם ויחבק להם׃ ויאמר ישראל אל יוסף ראה פניך לא פללתי והנה הראה אתי אלהים גם את זרעך׃ ויוצא יוסף אתם מעם ברכיו וישתחו לאפיו ארצה׃ ויוסף יקח את שניהם את אפרים בימינו משמאל ישראל ואת מנשה בשמאלו משמאל ישראל ויגש אליו׃ וישלח ישראל את ימינו וישת על ראש אפרים והוא הצעיר ואת שמאלו על ראש מנשה שכל את ידיו כי מנשה הבכור׃ ויברך את יוסף ויאמר האלהים אשר התהלכו אבתי לפניו אברהם ויצחק האלהים הרעה אתי מעודי עד היום הזה׃ המלאך הגאל אתי מכל רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבתי אברהם ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ׃ ויראה יוסף כי יניח אביו יד ימינו על ראש אפרים וירע בעיניו ויתמך יד אביו להסיר אתה מעל ראש אפרים על ראש מנשה׃ ויאמר יוסף אל אביו לא כן אבי כי זה הבכר שים ימינך על ראשו׃ וימאן אביו ויאמר ידעתי בני ידעתי גם הוא יהיה לעם וגם הוא יגדל ואולם אחיו הקטן יגדל ממנו וזרעו יהיה מלא הגוים׃ ויברכם ביום ההוא לאמר בך יברך ישראל לאמר ישמך אלהים כאפרים וכמנשה וישם את אפרים לפני מנשה׃ ויאמר ישראל אל יוסף הנה אנכי מת והיה אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ אבתיכם׃ ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי ובקשתי׃

ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים׃ הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל אביכם׃ ראובן בכרי אתה כחי וראשית אוני יתר שאת ויתר עז׃ פחז כמים אל תותר כי עלית משכבי אביך אז חללת יצועי עלה׃ שמעון ולוי אחים כלי חמס מכרתיהם׃ בסדם אל תבא נפשי באסיפם אל תחד כבודי כי באפם הרגו איש וברצנם עקרו שור׃ ארור אפם כי עז ועברתם כי קשתה אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל׃ יהודה אתה יודוך אחיך ידך בעורף איביך ישתחוו לך בני אביך׃ גור אריה יהודה מטרף בני עלית כרע רבץ כאריה וכלביא מי יקימנו׃ לא יסור שבט מיהודה ומחקק מבין רגליו עד כי יבא שילה ולו יקהת עמים׃ אסרי לגפן עירה ולשרקה בני אתנו כבס ביין לבשו ובדם ענבים סותה׃ חכלילי עינים מיין ולבן שנים מחלב׃ זבולן לחוף ימים ישכון והוא לחוף אניות ויכתו על יפתח צידון׃ יששכר חמר גרם רבץ בין המשפתים׃ וירא מנוחה כי טוב ואת הארץ כי נעמה ויט שכמו לסבל ויהי למס עבד׃ דן ידין עמו כאחד שבטי ישראל׃ יהי דן נחש עלי דרך שפיפן עלי ארח הנשך עקבי סוס ויפל רכבו אחור׃ לישועתך קויתי יהוה׃ גד גדוד יגודנו והוא יגד עקב׃ אשר שמנה לחמו והוא יתן מעדני מלך׃ נפתלי אילה שלחה הנתן אמרי שפר׃ בן פרת יוסף בן פרת עלי עין בנות צעדה עלי שור׃ וימררהו ורבו וישטמהו בעלי חצים׃ ותשב באיתן קשתו ויפזו זרועי ידיו מידי אביר יעקב משם רעה אבן ישראל׃ מאל אביך ויעזרך ואת שדי ויברכך ברכת שמים מעל ברכת תהום רבצת תחת ברכת שדים ורחם׃ ברכת אביך גברו על ברכת הורי עדי תאות גבעת עולם תהיין לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו׃ בנימין זאב יטרף בבקר יאכל עד ולערב יחלק שלל׃ כל אלה שבטי ישראל שנים עשר ואת זאת אשר דבר להם אביהם ויברך אותם איש אשר כברכתו ברך אותם׃ ויצו אותם ויאמר אלהם אני נאסף אל עמי קברו אתי אל אבתי אל המערה אשר בשדה עפרון החתי׃ במערה אשר בשדה המכפלה אשר על פני ממרא בארץ כנען אשר קנה אברהם את השדה מאת עפרון החתי לאחזת קבר׃ שמה קברו את אברהם ואת שרה אשתו שמה קברו את יצחק ואת רבקה אשתו ושמה קברתי את לאה׃ מקנה השדה והמערה אשר בו מאת בני חת׃ ויכל יעקב מצות את בניו ויאסף רגליו אל המטה ויגוע ויאסף אל עמיו׃ ויפל יוסף על פני אביו ויבך עליו וישק לו׃ ויצו יוסף את עבדיו את הרפאים את אביו לחנט את אביו ויחנטו הרפאים את ישראל׃ וימלאו לו ארבעים יום כי כן ימלאו ימי החנטים ויבכו אתו מצרים שבעים יום׃ ויעברו ימי בכיתו וידבר יוסף אל בית פרעה לאמר אם נא מצאתי חן בעיניכם דברו נא באזני פרעה לאמר׃ אבי השבעני לאמר הנה אנכי מת בקברי אשר כריתי לי בארץ כנען שמה תקברני ועתה אעלה נא ואקברה את אבי ואשובה׃ ויאמר פרעה עלה וקבר את אביך כאשר השבעך׃ ויעל יוסף לקבר את אביו ויעלו אתו כל עבדי פרעה זקני ביתו וכל זקני ארץ מצרים׃ וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו רק טפם וצאנם ובקרם עזבו בארץ גשן׃ ויעל עמו גם רכב גם פרשים ויהי המחנה כבד מאד׃ ויבאו עד גרן האטד אשר בעבר הירדן ויספדו שם מספד גדול וכבד עד מאד ויעש לאביו אבל שבעת ימים׃ וירא יושב הארץ הכנעני את האבל בגרן האטד ויאמרו אבל כבד זה למצרים על כן קרא שם אבל מצרים אשר בעבר הירדן׃ ויעשו בניו לו כן כאשר צום אתם׃ וישאו אתו בניו ארצה כנען ויקברו אתו במערת שדה המכפלה אשר קנה אברהם את השדה לאחזת קבר מאת עפרון החתי על פני ממרא׃ וישב יוסף מצרימה הוא ואחיו וכל העלים אתו לקבר את אביו אחרי קברו את אביו׃ ויראו אחי יוסף כי מת אביהם ויאמרו לו לו יפגרנו יוסף והשב ישיב לנו את כל הרעה אשר גמלנו אתו׃ ועתה אבינו צום לפני מותו לאמר׃ כה תאמרון ליוסף אנא שא נא פשע אחיך וחטאתם כי רעה גמלוך ועתה שא נא לפשע עבדי אלהי אביך ויבך יוסף בדברם אליו׃ וילכו גם אחיו ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך לעבדים׃ ויאמר אלהם יוסף אל תיראו כי התחת אלהים אני׃ ואתם חשבתם עלי רעה אלהים חשבה לטובה למען עשה כיום הזה להחית עם רב׃ ועתה אל תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת טפכם וינחם אתם וידבר על לבם׃ וישב יוסף במצרים הוא ובית אביו ויחי יוסף מאה ועשר שנים׃ וירא יוסף לאפרים בני שלשים גם בני מכיר בני יוסף ילדו על ברכי יוסף׃ ויאמר יוסף אל אחיו אנכי מת ואלהים פקד יפקד אתכם והעלה אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב׃ וישבע יוסף את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעלתם את עצמתי מזה׃ וימת יוסף בן מאה ועשר שנים ויחנטו אתו ויישם בארון במצרים׃

ספר שמות׃ ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו באו׃ ראובן שמעון לוי ויהודה׃ יששכר זבולן ובנימין׃ דן ונפתלי גד ואשר׃ ויהי כל נפש יצאי ירך יעקב שבעים נפש ויוסף היה במצרים׃ ויוסף מת וכל אחיו וכל הדור ההוא׃ ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ אתם׃ ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף׃ ויאמר אל עמו הנה עם בני ישראל רב ועצום ממנו׃ הבה נתחכמה לו פן ירבה והיה כי תקראנה מלחמה ונוסף גם הוא על שנאינו ונלחם בנו ועלה מן הארץ׃ וישימו עליו שרי מסים למען ענתו בסבלתם ויבן ערי מסכנות לפרעה את פתם ואת רעמסס׃ וכאשר יענו אתו כן ירבה וכן יפרץ ויקצו מפני בני ישראל׃ ויעבידו מצרים את בני ישראל בפרך׃ וימררו את חייהם בעבדה קשה בחמר ובלבנים ובכל עבדה בשדה את כל עבדתם אשר עבדו בהם בפרך׃ ויאמר מלך מצרים למילדת העברית אשר שם האחת שפרה ושם השנית פועה׃ ויאמר בילדכן את העבריות וראיתן על האבנים אם בן הוא והמתן אתו ואם בת היא וחיה׃ ותיראן המילדת את האלהים ולא עשו כאשר דבר אלהם מלך מצרים ותחיין את הילדים׃ ויקרא מלך מצרים למילדת ויאמר להן מדוע עשיתן הדבר הזה ותחיין את הילדים׃ ותאמרן המילדת אל פרעה כי לא כנשים המצריות העברית כי חיות הנה בטרם תבוא אלהן המילדת ילדו׃ ויטב אלהים למילדת וירב העם ויעצמו במאד׃ ויהי כי יראו המילדת את האלהים ויעש לבתים׃ ויצו פרעה לכל עמו לאמר כל הבן הילוד היארה תשליכוהו וכל הבת תחיון׃ וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי׃ ותהר האשה ותלד בן ותרא אתו כי טוב הוא ותצפנהו שלשה ירחים׃ ולא יכלה עוד הצפינו ותקח לו תבת גמא ותחמרה בחמר ובזפת ותשם בה את הילד ותשם בסוף על שפת היאר׃ ותתצב אחתו מרחק לדעה מה יעשה לו׃ ותרד בת פרעה לרחץ על היאר ונערתיה הלכת על יד היאר ותרא את התבה בתוך הסוף ותשלח את אמתה ותקחה׃ ותפתח ותרא אתו את הילד והנה נער בכה ותחמל עליו ותאמר מילדי העברים זה׃ ותאמר אחתו אל בת פרעה האלכי וקראתי לך אשה מינקת מן העברית ותינק לך את הילד׃ ותאמר לה בת פרעה לכי ותלך העלמה ותקרא את אם הילד׃ ותאמר לה בת פרעה הלכי את הילד הזה והיניקהו לי ואני אתן את שכרך ותקח האשה הילד ותיניקהו׃ ויגדל הילד ותבאהו לבת פרעה והי לה לבן ותקרא שמו משה ותאמר כי מן המים משיתהו׃ ויהי בימים ההם ויגדל משה ויצא אל אחיו וירא בסבלתם וירא איש מצרי מכה איש עברי מאחיו׃ ויפן כה וכה וירא כי אין איש ויך את המצרי ויטמן בחול׃ ויצא ביום השני והנה שני אנשי עברים נצים ויאמר לרשע למה תכה רעך׃ ויאמר מי שמך לאיש שר ושפט עלינו הלהרגני אתה אמר כאשר הרגת את המצרי ויירא משה ויאמר אכן נודע הדבר׃ וישמע פרעה את הדבר הזה ויבקש להרג את משה וישב משה מפני פרעה וישב בארץ מדין וישב על הבאר׃ ולכהן מדין שבע בנות ותבאנה וידלנה ותמלאנה את הרהטים להשקות צאן אביהן׃ ויבאו הרעים ויגרשום ויקם משה ויושען ויעש את צאנם׃ ותבאנה אל רעואל אביהן ויאמר מדוע מהרתן בא היום׃ ותאמרנה איש מצרי הצילנו מיד הרעים וגם דלה דלה לנו וישק את הצאן׃ ויאמר אל בנותיו ואיו למה זה עזבתן את האיש קראן לו ויאכל לחם׃ ויואל משה לשבת את האיש ויתן את צפרה בתו למשה׃ ותלד בן ויקרא את שמו גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה׃ ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני ישראל מן העבדה ויזעקו ותעל שועתם אל האלהים מן העבדה׃ וישמע אלהים את נאקתם ויזכר אלהים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב׃ וירא אלהים את בני ישראל וידע אלהים׃ ומשה היה רעה את צאן יתרו חתן כהן מדין וינהג את הצאן אחר המדבר ויבא אל הר האלהים חרבה׃ וירא מלאך יהוה אליו בלבת אש מתוך הסנה וירא והנה הסנה בער באש והסנה איננו אכל׃ ויאמר משה אסרה נא ואראה את המראה הגדל הזה מדוע לא יבער הסנה׃ וירא יהוה כי סר לראות ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה ויאמר משה משה ויאמר הנני׃ ויאמר אל תקרב הלם של נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עמד עליו אדמת קדש הוא׃ ויאמר אנכי אלהי אביך אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויסתר משה כי ירא מהביט אל האלהים׃ ויאמר יהוה ראה ראיתי את עני עמי אשר במצרים ואת צעקתם שמעתי מפני נגשיו כי ידעתי את מכאביו׃ וארד להצילו מיד מצרים ולהעלתו מן הארץ ההוא אל ארץ טובה ורחבה אל ארץ זבת חלב ודבש אל מקום הכנעני והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי׃ ועתה הנה צעקת בני ישראל באה אלי וגם ראיתי את הלחץ אשר מצרים לחצים אתם׃ ועתה לכה ואשלחך אל פרעה והוצא את עמי בני ישראל ממצרים׃ ויאמר משה אל האלהים מי אנכי כי אלך אל פרעה והוצא את בני ישראל ממצרים׃ ויאמר כי אהיה עמך וזה לך האות כי אנכי שלחתיך בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלהים על ההר הזה׃ ויאמר משה אל האלהים הנה אנכי בא אל בני ישראל ואמרתי להם אלהי אבותיכם שלחני אליכם ואמרו לי מה שמו מה אמר אלהם׃ ויאמר אלהים אל משה אהיה אשר אהיה ויאמר כה תאמר לבני ישראל אהיה שלחני אליכם׃ ויאמר עוד אלהים אל משה כה תאמר אל בני ישראל יהוה אלהי אבותיכם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב שלחני אליכם זה שמי לעלם וזה זכרי לדר דר׃ לך ואספת את זקני ישראל ואמרת אליהם יהוה אלהי אבתיכם נראה אלי אלהי אברהם יצחק ויעקב לאמר פקד פקדתי אתכם ואת הערוך לכם במצרים׃ ואמר אעלה אתכם מעני מצרים אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי אל ארץ זבת חלב ודבש׃ ושמעו לקלך ובאת אתה וזקני ישראל אל מלך מצרים ואמרתם אליו יהוה אלהי העברים נקרה עלינו ועתה נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו׃ ואני ידעתי כי לא יתן אתכם מלך מצרים להלך ולא ביד חזקה׃ ושלחתי את ידי והכיתי את מצרים בכל נפלאתי אשר אעשה בקרבו ואחרי כן ישלח אתכם׃ ונתתי את חן העם הזה בעיני מצרים והיה כי תלכון לא תלכו ריקם׃ ושאלה אשה משכנתה ומגרת ביתה כלי כסף וכלי זהב ושמלת ושמתם על בניכם ועל בנותיכם ונצלתם את מצרים׃

ויען משה ויאמר והן לא יאמינו לי ולא ישמעו בקלי כי יאמרו לא נראה אליך יהוה׃ ויאמר אליו יהוה מה זה בידך ויאמר מטה׃ ויאמר השליכהו ארצה וישלכהו ארצה ויהי לנחש ויברח משה מפניו׃ ויאמר יהוה אל משה שלח ידך ואחז בזנבו וישלח ידו ויחזק בו ויהי למטה בכפו׃ למען יאמינו כי נראה אליך יהוה אלהי אבתם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב׃ ויאמר יהוה אליו עוד הבא נא ידך בחיקך ויבא ידו בחיקו ויוצא והנה ידו מצרעת כשלג׃ ויאמר השב ידך אל חיקך וישב ידו אל חיקו ויוצא מחיקו והנה שבה כבשרו׃ והיה אם לא יאמינו לך ולא ישמעו לקול האות הראשון והאמינו לקול האות האחרון׃ והיה אם לא יאמינו גם לשני האתות האלה ולא ישמעו לקלך ולקחת מים מיאר והצקת היבשה והיו המים אשר תקח מן היאר והיו לדם ביבשה׃ ויאמר משה אל יהוה בי אדני לא איש דברים אנכי גם מתמול גם משלשם גם מאז דברך אל עבדך כי כבד פה וכבד לשון אנכי׃ ויאמר יהוה אליו מי שם פה לאדם או מי ישם אלם או חרש או פקח או עור הלא אנכי יהוה׃ ועתה לך ואנכי אהיה עם פיך והורתיך אשר תדבר׃ ויאמר בי אדני שלח נא ביד תשלח׃ ויחר אף יהוה במשה ויאמר הלא אהרן אחיך הלוי ידעתי כי דבר ידבר הוא וגם הנה הוא יצא לקראתך וראך ושמח בלבו׃ ודברת אליו ושמת את הדברים בפיו ואנכי אהיה עם פיך ועם פיהו והורתי אתכם את אשר תעשון׃ ודבר הוא לך אל העם והיה הוא יהיה לך לפה ואתה תהיה לו לאלהים׃ ואת המטה הזה תקח בידך אשר תעשה בו את האתת׃ וילך משה וישב אל יתר חתנו ויאמר אליו אלכה נא ואשובה אל אחי אשר במצרים ואראה העודם חיים ויאמר יתרו למשה לך לשלום׃ ויאמר יהוה אל משה במדין לך שוב מצרימה כי מתו כל האנשים המבקשים את נפשך׃ ויקח משה את אשתו ואת בניו וירכבם על החמור וישב ארצה מצרים ויקח משה את מטה האלהים בידו׃ ויאמר יהוה אל משה בלכתך לשוב מצרימה ראה כל המפתים אשר שמתי בידך ועשיתם לפני פרעה ואני אחזק את לבו ולא ישלח את העם׃ ואמרת אל פרעה כה אמר יהוה בני בכרי ישראל׃ ואמר אליך שלח את בני ויעבדני ותמאן לשלח הנה אנכי הרג את בנך בכרך׃ ויהי בדרך במלון ויפגשהו יהוה ויבקש המיתו׃ ותקח צפרה צר ותכרת את ערלת בנה ותגע לרגליו ותאמר כי חתן דמים אתה לי׃ וירף ממנו אז אמרה חתן דמים למולת׃ ויאמר יהוה אל אהרן לך לקראת משה המדברה וילך ויפגשהו בהר האלהים וישק לו׃ ויגד משה לאהרן את כל דברי יהוה אשר שלחו ואת כל האתת אשר צוהו׃ וילך משה ואהרן ויאספו את כל זקני בני ישראל׃ וידבר אהרן את כל הדברים אשר דבר יהוה אל משה ויעש האתת לעיני העם׃ ויאמן העם וישמעו כי פקד יהוה את בני ישראל וכי ראה את עניים ויקדו וישתחוו׃

ואחרי כן באו משה ואהרן ויאמרו אל פרעה כה אמר יהוה אלהי ישראל שלח את עמי ויחגו לי במדבר׃ ויאמר פרעה מי יהוה אשר אשמע בקלו לשלח את ישראל לא ידעתי את יהוה וגם את ישראל לא אשלח׃ ויאמרו אלהי העברים נקרה על אלהינו נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו פן יפגענו בדבר או בחרב׃ ויאמר אלהם מלך מצרים למה משה ואהרן תפרעו את העם ממעשיו לכו לסבלתיכם׃ ויאמר פרעה הן רבים עתה עם הארץ והשבתם אתם מסבלתם׃ ויצו פרעה ביום ההוא את הנגשים בעם ואת שטריו לאמר׃ לא תספו לתת תבן לעם ללבן הלבנים כתמול שלשם הם ילכו וקששו להם תבן׃ ואת תכנת הלבנים אשר הם עשים תמול שלשם תשימו עליהם לא תגרעו ממנו כי נרפים הם על כן הם צעקים לאמר נלכה נזבחה לאלהינו׃ תכבד העבדה על האנשים ויעשו בה ואל ישעו בדברי שקר׃ ויצאו נגשי העם ושטריו ויאמרו אל העם לאמר כה אמר פרעה איני נתן לכם תבן׃ אתם לכו קחו לכם תבן מאשר תמצאו כי אין נגרע מעבדתכם דבר׃ ויפץ העם בכל ארץ מצרים לקשש קש לתבן׃ והנגשים אצים לאמר כלו מעשיכם דבר יום ביומו כאשר בהיות התבן׃ ויכו שטרי בני ישראל אשר שמו עליהם נגשי פרעה לאמר מדוע לא כליתם חקכם ללבן כתמול שלשם גם תמול גם היום׃ ויבאו שטרי בני ישראל ויצעקו אל פרעה לאמר למה תעשה כה לעבדיך׃ תבן אין נתן לעבדיך ולבנים אמרים לנו עשו והנה עבדיך נמכים והחטאת עמך׃ ויאמר נרפים אתם נרפים על כן אתם אמרים נלכה נזבחה ליהוה׃ ועתה לכו עבדו ותבן לא יתן לכם וכתכן לבנים תתנו׃ וירא שטרי בני ישראל אתם ברע לאמר לא תגרעו מלבניכם דבר יום ביומו׃ ויפגעו את משה ואת אהרן נצב לקראתם בצאתם מאת פרעה׃ ויאמרו אלהם יראה יהוה עליכם וישפט אשר הבאשתם את ריחנו בעיני פרעה ובעיני עבדיו לתת חרב בידם להרגנו׃ וישב משה אל יהוה ויאמר אדני למה הרעות לעם הזה למה זה שלחתני׃ ומאז באתי אל פרעה לדבר בשמך הרע לעם הזה והצל לא הצלת את עמך׃ ויאמר יהוה עתה תראה אשר אעשה לפרעה כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגרשם מארצו׃ וידבר אלהים אל משה ויאמר אליו אני יהוה׃ וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי ושמי יהוה לא נודעתי להם׃ וגם הקמתי את בריתי אתם לתת להם את ארץ כנען את ארץ מגריהם אשר גרו בה׃ וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבדים אתם ואזכר את בריתי׃ לכן אמר אל בני ישראל אני יהוה והוצאתי אתכם מתחת סבלות מצרים והצלתי אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם בזרוע נטויה ובשפטים גדלים׃ ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים וידעתם כי אני יהוה אלהיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים׃ והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אתה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי אתה לכם מורשה אני יהוה׃ וידבר משה כן אל בני ישראל ולא שמעו אל משה מקצר רוח ומעבדה קשה׃ וידבר יהוה אל משה לאמר׃ בא דבר אל פרעה מלך מצרים וישלח את בני ישראל מארצו׃ וידבר משה לפני יהוה לאמר הן בני ישראל לא שמעו אלי ואיך ישמעני פרעה ואני ערל שפתים׃ וידבר יהוה אל משה ואל אהרן ויצום אל בני ישראל ואל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל מארץ מצרים׃ אלה ראשי בית אבתם בני ראובן בכור ישראל חנוך ופלוא חצרון וכרמי אלה משפחות ראובן׃ ובני שמעון ימואל וימין ואהד וימין וצחר ושאול בן הכנענית אלה משפחות שמעון׃ ואלה שמות בני לוי למולדתם גרשון וקהת ומררי ושני חיי לוי שבע ושלשים ומאת שנה׃ בני גרשון לבני ושמעי למשפחתם׃ ובני קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל ושני חיי קהת שלש ושלשים ומאת שנה׃ ובני מררי מחלי ומושי אלה הם משפחות לוי למולדתם׃ ויקח עמרם את יוכבד דדתו לו לאשה ותלד לו את אהרן ואת משה ושני חיי עמרם שבע ושלשים ומאת שנה׃ ובני יצהר קרח ונפג וזכרי׃ ובני עזיאל מישאל ואלצפן וסתרי׃ ויקח אלישבע בת עמינדב אחות נחשון לו לאשה ותלד לו את נדב ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר׃ ובני קרח אסיר ואלקנה ואביאסף אלה משפחות הקרחי׃ ואלעזר בן אהרן לקח לו מבנות פוטיאל לו לאשה ותלד לו את פינחס אלה ראשי אבות הלוי למשפחתם׃ הוא אהרן ומשה אשר אמר יהוה להם הוציאו את בני ישראל מארץ מצרים על צבתם׃ הם המדברים אל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל ממצרים הוא משה והוא אהרן׃ ויהי ביום דבר יהוה אל משה בארץ מצרים׃ וידבר יהוה אל משה לאמר אני יהוה דבר אל פרעה מלך מצרים את כל אשר אני דבר אליך׃ ויאמר משה לפני יהוה הן אני ערל שפתים ואיך ישמע אלי פרעה׃ ויאמר יהוה אל משה ראה נתתיך אלהים לפרעה ואהרן אחיך יהיה נביאך׃ אתה תדבר את כל אשר אצוך ואהרן אחי ידבר אל פרעה ושלח את בני ישראל מארצו׃ ואני אקשה את לב פרעה והרביתי את אתתי ואת מופתי בארץ מצרים׃ ולא ישמע אליכם פרעה ונתתי את ידי במצרים ויצאתי את צבאתי את עמי בני ישראל מארץ מצרים בשפטים גדלים׃ וידעו מצרים כי אני יהוה בנטותי את ידי על מצרים והוצאתי את בני ישראל מתוכם׃ ויעש משה ואהרן כאשר צוה יהוה אתם כן עשו׃ ומשה בן שמנים שנה ואהרן בן שלש ושמנים שנה בדברם אל פרעה׃ וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר׃ כי ידבר אלכם פרעה לאמר תנו לכם מופת ואמרת אל אהרן קח את מטך והשלך לפני פרעה יהי לתנין׃ ויבא משה ואהרן אל פרעה ויעשו כן כאשר צוה יהוה וישלך אהרן את מטהו לפני פרעה ולפני עבדיו ויהי לתנין׃ ויקרא גם פרעה לחכמים ולמכשפים ויעשו גם הם חרטמי מצרים בלהטיהם כן׃ ויבלעו מטותם מטות אהרן׃ ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה׃ ויאמר יהוה אל משה כבד לב פרעה מאן לשלח העם׃ לך אל פרעה בבקר הנה יצא המימה ונצבת לקראתו על שפת היאר והמטה הנהפך לנחש תקח בידך׃ ואמרת אליו יהוה אלהי העברים שלחני אליך לאמר שלח את עמי ויעבדני במדבר והנה לא שמעת עד כה׃ כה אמר יהוה בזאת תדע כי אני יהוה הנה אנכי מכה במטה אשר בידי על המים אשר ביאר והפכו לדם׃ והדגה אשר ביאר תמות ובאש היאר ונלאו מצרים לשתות מים מיאר והיו הדם בכל ארץ מצרים׃ ויעשו כן חרטמי מצרים בלהטיהם ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה׃ ויפן ויבא אל ביתו ולא שת לבו גם לזאת׃ וחפרו כל מצרים סביבת היאר מים לשתות כי לא יכלו לשתת ממימי היאר׃ וימלאו שבעת ימים אחרי הכות יהוה את היאר׃ ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח את עמי ויעבדני׃ ואם מאן אתה לשלח הנה אנכי נגף את כל גבולך בצפרדעים׃ ושרץ היאר צפרדעים ועלו ובאו בביתך ובחדר משכבך ועל מטתך ובבית עבדיך ובעמך ובתנוריך ובמשארותיך׃ ובך ובעמך ובכל עבדיך יעלו הצפרדעים׃ ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נטה את ידך במטך על הנהרות על היארים ועל האגמים והעל את הצפרדעים על ארץ מצרים׃ ויט אהרן את ידו על מימי מצרים ותעל הצפרדע ותכס את ארץ מצרים׃ ויעשו חרטמם בלהטיהם ויעלו את הצפרדע על ארץ מצרים׃ ויקרא פרעה למשה ולאהרן ויאמר חלו אל יהוה ויסר הצפרדעים ממני ומעמי ואשלחה את העם ויזבחו ליהוה׃ ויאמר משה לפארה התפאר עלי למתי אעתיר לך ולעבדיך ולעמך להכרית הצפרדעים ממך ומבתיך רק ביאר תשארנה׃ ויאמר למחר ויאמר כדברך למען תדע כי אין כיהוה אלהינו׃ וסרו הצפרדעים ממך ומבתיך ומעבדיך ומעמך רק ביאר תשארנה׃ ויצאו משה ואהרן מעם פרעה ויצעק משה אל יהוה על דבר הצפרדעים אשר שם לפרעה׃ ויעש יהוה כדבר משה וימתו הצפרדעים מן הבתים מן החצרות ומן השדות׃ ויכנסו אתם חמרם חמרם ותבאש הארץ׃ ויראה פרעה כי היתה הרוחה והכבד את לבו ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה׃ ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נטה את מטך

ס״ת ס״ת ס״ת

ואמר לו הקב"ה: ישראל בני בחורתי. למה לי בני בחורתי שלא למדו תורה ולא ידעו דרכי ומשפטי ולא הלכו בדרכי. אבל בני בחורתי שלמדו תורה וידעו דרכי ומשפטי והלכו בדרכי. אמר הקב"ה: כשם שאתם מבקשים ממני שאעשה לכם נסים ונפלאות כך אני מבקש ממכם שתעשו לפני נסים ונפלאות. כיצד. כשאני אומר לים קרע ונקרע. לנהרות שיבקעו ונבקעים. לאבנים שיתגלגלו ומתגלגלים. לאש שלא תזיק ולא מזיקה. לברזל שיצוף ולא שוקע. לשמים שיתכנסו ומתכנסים. לעב שיעלה ולא יעלה. לחרב שתהא נתונה בנדנה ולא יוצאה. לחיות שתהא רצה ולא תטרוף. לנחש שלא ישוך. לעקרב שלא יעקוץ. למן שלא ירד. לבאר שלא תבוא. לשלו שלא יבוא. לאילת השחר שלא תאיר. לחמה ולבנה שלא יזרחו. לכוכבים ומזלות שלא יצאו. לים שלא יגעה. לרוח שלא תנשב. לעב שלא יעלה. לחרב שלא תהא נתונה בנדנה. לחיות שלא תהא רצה ולא תטרוף. לנחש שלא ישוך. לעקרב שלא יעקוץ. למן שלא ירד. לבאר שלא תבוא. לשלו שלא יבוא. לאילת השחר שתאיר. לחמה ולבנה שיזרחו. לכוכבים ומזלות שיצאו. לים שיגעה. לרוח שתנשב. לעב שיעלה

ליום ת

ראשון כשהלכה לבית הפלחים שהיו קרובים אליה ברחה משם
כי ראתה כאש בתוך הבתים, ואיש אינו יודע מקומה,
ויחד עם משפחה אחרת מקום מגורים, ואחר כך
עברה עם משפחה אחרת לבית אחר, ואחר כך
עברה לבית אחר, ואחר כך עברה לבית אחר,
ואחר כך

שנות מאה אלף, ושנה כמוה עתיד, עד כדי שנתן לו הנביא את הבשורה הזאת, שעוד שנה אחת ושלשה חדשים ואז יבוא הקץ. כי הנביא לא יתן שנה ושלשה חדשים לשום דבר שלא יהיה בו ספק כלל, אבל יתן שנה אחת ושלשה חדשים לדבר שיהיה בו ספק, כמו שאמרו חכמינו ז"ל בפרק חלק, שלשה חדשים לדבר שיש בו ספק, ושנה אחת לדבר שאין בו ספק כלל. ואם כן, הנה הנביא נתן לו שנה ושלשה חדשים, ולא נתן לו אלא שנה אחת בלבד, כי א

מה שכתב הרב בעל המאור שם בשם הרמב"ן ז"ל שהוא מפרש
הא דאמרינן בגמרא דמסכת ברכות בפרק הרואה (דף נ"ח ע"ב)
אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי כל המקבל יסורין
בשמחה מוחלין לו על כל עבירות שבידו שנאמר ויאמרו
אל אלוה השמים ואל אלוה הארץ ואל אלוה הנהרות
כתיב הכא ואל אלוה הנהרות וכתיב התם ויעבור
בים צרה וכתיב התם ויעבור ה' על פשעו לשארית
נחלתו וכתיב התם ויעבור ה' לפניו ויקרא ה' ה' אל
רחום וחנון וגו' ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון
בן יוחי כל המקבל יסורין בשמחה מוחלין לו על כל
עבירות שבידו

AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

אחרי הדברים האלה היה דבר ה׳ אל אברם במחזה לאמר אל תירא אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד׃ ויאמר אברם אדני ה׳ מה תתן לי ואנכי הולך ערירי ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר׃ ויאמר אברם הן לי לא נתת זרע והנה בן ביתי יורש אותי׃ והנה דבר ה׳ אליו לאמר לא יירשך זה כי אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך׃ ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט נא השמים וספר הכוכבים אם תוכל לספר אותם ויאמר לו כה יהיה זרעך׃ והאמן בה׳ ויחשבה לו צדקה׃ ויאמר אליו אני ה׳ אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את הארץ הזאת לרשתה׃ ויאמר אדני ה׳ במה אדע כי אירשנה׃ ויאמר אליו קחה לי עגלה משלשת ועז משלשת ואיל משלש ותור וגוזל׃ ויקח לו את כל אלה ויבתר אתם בתוך ויתן איש בתרו לקראת רעהו והציפרים לא בתר׃ ויהי העיט על הפגרים וישב אתם אברם׃ ויהי השמש לבוא ותרדמה נפלה על אברם והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו׃ ויאמר לאברם ידע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה׃ וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכוש גדול׃ ואתה תבוא אל אבתיך בשלום תקבר בשיבה טובה׃ ודור רביעי ישובו הנה כי לא שלם עון האמורי עד הנה׃ ויהי השמש באה ועלטה היתה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים האלה׃ ביום ההוא כרת ה׳ את אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדול נהר פרת׃ את הקיני והקנזי והקדמני׃ והחתי והפרזי והרפאים׃ והאמרי והכנעני והגרגשי והיבוסי׃

ויקח שרי אשת אברם לו הגר המצרית שפחתה מקץ עשר שנים לשבת אברם בארץ כנען ותתן אתה לאברם איש לאשה׃ ויבא אל הגר ותהר ותרא כי הרתה ותקל גברתה בעיניה׃ ותאמר שרי אל אברם חמסי עליך אנכי נתתי שפחתי בחיקך ותרא כי הרתה ואקל בעיניה ישפט ה׳ בינותי ובינך׃ ויאמר אברם אל שרי הנה שפחתך בידך עשי לה הטוב בעיניך ותענה שרי ותברח מפניה׃ וימצאה מלאך ה׳ על עין המים במדבר על העין בדרך שור׃ ויאמר הגר שפחת שרי אי מזה באת ואנה תלכי ותאמר מפני שרי גברתי אנכי בורחת׃ ויאמר לה מלאך ה׳ שובי אל גברתך והתעני תחת ידיה׃ ויאמר לה מלאך ה׳ הרבה ארבה את זרעך ולא יספר מרב׃ ויאמר לה מלאך ה׳ הנך הרה ויולדת בן וקראת שמו ישמעאל כי שמע ה׳ אל עניך׃ והוא יהיה פרא אדם ידו בכל ויד כל בו ועל פני כל אחיו ישכן׃ ותקרא שם ה׳ הדבר אליה אתה אל ראי כי אמרה הגם הלום ראיתי אחרי ראי׃ על כן קרא לבאר הוא באר לחי ראי הנה היא בין קדש ובין ברד׃ ותלד הגר לאברם בן ויקרא אברם שם בנו אשר ילדה הגר ישמעאל׃ ואברם בן שמנים שנה ושש שנים בלדת הגר את ישמעאל לאברם׃

ויהי אברם בן תשעים שנה ותשע שנים וירא ה׳ אל אברם ויאמר אליו אני אל שדי התהלך לפני והיה תמים׃ ואתנה בריתי ביני ובינך וארבה אותך במאד מאד׃ ויפל אברם על פניו וידבר אתו אלהים לאמר׃ אני הנה בריתי אתך והיית לאב המון גוים׃ ולא יקרא עוד את שמך אברם והיה שמך אברהם כי אב המון גוים נתתיך׃ והפרתי אתך במאד מאד ונתתיך לגוים ומלכים ממך יצאו׃ והקמתי את בריתי ביני ובינך ובין זרעך אחריך לדרתם לברית עולם להיות לך לאלהים ולזרעך אחריך׃ ונתתי לך ולזרעך אחריך את ארץ מגריך את כל ארץ כנען לאחזת עולם והייתי להם לאלהים׃ ויאמר אלהים אל אברהם ואתה את בריתי תשמר אתה וזרעך אחריך לדרתם׃ זאת בריתי אשר תשמרו ביני ובינכם ובין זרעך אחריך המול לכם כל זכר׃ ונמלתם את בשר ערלתכם והיה לאות ברית ביני וביניכם׃ ובן שמנת ימים ימול לכם כל זכר לדרתיכם יליד בית וממקנת כל נכר אשר לא מזרעך הוא׃ המול ימול יליד ביתך ומקנת כספך והיתה בריתי בבשרכם לברית עולם׃ וערל זכר אשר לא ימול את בשר ערלתו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה את בריתי הפר׃ ויאמר אלהים אל אברהם שרי אשתך לא תקרא את שמה שרי כי שרה שמה׃ וברכתי אתה וגם נתתי ממנה לך בן וברכתיה והיתה לגוים מלכי עמים ממנה יהיו׃ ויפל אברהם על פניו ויצחק ויאמר בלבו הלבן מאה שנה יולד ואם שרה בת תשעים שנה תלד׃ ויאמר אברהם אל האלהים לו ישמעאל יחיה לפניך׃ ויאמר אלהים אבל שרה אשתך ילדת לך בן וקראת את שמו יצחק והקמתי את בריתי אתו לברית עולם לזרעו אחריו׃ ולישמעאל שמעתיך הנה ברכתי אתו והפריתי אתו והרביתי אתו במאד מאד שנים עשר נשאים יוליד ונתתיו לגוי גדול׃ ואת בריתי אקים את יצחק אשר תלד לך שרה למועד הזה בשנה האחרת׃ ויכל לדבר אתו ויעל אלהים מעל אברהם׃ ויקח אברהם את ישמעאל בנו ואת כל יליד ביתו ואת כל מקנת כספו כל זכר באנשי בית אברהם וימל את בשר ערלתם ביום הזה כאשר דבר אתו אלהים׃ ואברהם בן תשעים ותשע שנה בהמלו בשר ערלתו׃ וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה בהמלו את בשר ערלתו׃ ביום הזה נמול אברהם וישמעאל בנו׃ וכל אנשי ביתו ילד בית ומקנת כסף מאת כל זכר מאנשי הבית נמלו אתו׃

ואמר שהוא מן הדברים שאין בהם ספק כלל, ואין שום אדם חולק בהם, ואין שום אדם יכול לומר שהוא לא יודע אותם, ואין שום אדם יכול לומר שהוא לא שמע אותם, ואין שום אדם יכול לומר שהוא לא ראה אותם, ואין שום אדם יכול לומר שהוא לא הרגיש אותם, ואין שום אדם יכול לומר שהוא לא הבין אותם, ואין שום אדם יכול לומר שהוא לא יד

שנית שלא יהיה לנשים הזה שום מראית עין, ולא שום חשד שיחשדו בהם שהם מכוונים לשם זנות, ולא שום דבר שיש בו קלות ראש: ולפיכך אסרו חכמים שתצא אשה בשוק מפני שדרכה להתקשט בצאתה, ומתכוונת שיסתכלו בה כדי שתנשא לאחד מהם, ואפילו היא צנועה ומתכוונת לשם שמים, הואיל ויש בדבר חשד ומראית עין אסור, שנאמר ונקיתם מה' ומישראל, ואומרים לה מה לך בשוק, לא לצאת ולא להכנס, אלא תהא יושבת בתוך ביתה, שנאמר כל כבודה בת מלך פנימה, ואומרים לה כל הנכנס לבית חבירו בלא רשות הרי זה בחזקת שפוגם ומחבל בכלים, ואפילו הוא עני ואין לו מה לשבור ולקלקל, שמא יעבור ויגנוב, ואומרים לה כל הנכנס לבית חבירו בלא רשות אין לו עליו אלא חטאת בלבד, ואפילו הוא גדול בתורה ומפורסם בחסידות, אסור לו לעבור על דברי חכמים

ולא יכול לעמוד בפני הרוח הגדול הזה, ונפל ומת. ואחר כך נתחדש בעולם שיהיו מכינים את הקברים בעודם חיים, כדי שיהיו מוכנים לפני מי שימות, ולא יצטרכו לחפש אחר קבר כשימות. ומזה נתחדש גם כן

ט. ובלשון: ס"ת

ואחר שהגיע לכאן נתחרט ומחק את כל מה שכתב ולא ידעתי מה כתב שם. ומה שכתב כאן הוא שהגיע לכאן ונתחרט ומחק את כל מה שכתב שם

כשהוא

כי עלות עוזב ועזב הסמוך לחברו ומה שהוא ראשון ומה שהוא אחרון
בעניני הלכות ברכות שכתבתי שם ובהלכות ברכות ובהלכות
תפלה ובהלכות תענית ובהלכות מגילה ובהלכות חנוכה
ובהלכות שבת ובהלכות יום טוב ובהלכות יום הכפורים
ובהלכות ראש השנה ובהלכות סוכה ובהלכות לולב
ובהלכות שופר ובהלכות תשובה ובהלכות תפלה
ובהלכות תענית ובהלכות מגילה ובהלכות חנוכה
ובהלכות שבת ובהלכות יום טוב ובהלכות יום הכפורים
ובהלכות ראש השנה ובהלכות סוכה ובהלכות לולב
ובהלכות שופר ובהלכות תשובה

כתבתי בהלכות תפלה שיש לו לאדם לכוון בכל
תפלתו ולעמוד כאדם שעומד לפני המלך ולא
יתפלל בעצלתים ולא כמי שהוא נושא משא כבד
שהוא מניח ידיו ממנו ומתיישב ואחר כך נושא
אותו ולא כמי שהוא עומד בין הגדולים שהוא
מתבייש מהם ואינו יכול לעמוד בכובדם אלא
כמי שהוא עומד לפני המלך שהוא מתיירא ממנו
ומתבייש ממנו ומכוון לבו לשמים ולא יהרהר
בדברים בטלים ולא בדברים שאינן צריכים
לתפלה ולא יתפלל בלשון לעז ולא בלשון
ארמי ולא בלשון שאינו מבין אלא בלשון
הקודש ובלשון שהוא מבין ולא יתפלל
בקול רם אלא כל אחד ואחד יתפלל
בקול שהוא שומע לעצמו ולא יפסיק
בתפלתו אלא לדבר שהוא חייב לעשות
כגון שיראה את חבירו שהוא טובע
בנהר או שיראה את חבירו שהוא
נופל מן הגג או שיראה את חבירו
שהוא נלחם עם הגייסות ואין
לו מי שיעזרנו חוץ ממנו
הרי זה יפסיק בתפלתו
ויעזרנו

ואם
לא
יפסיק
בתפלתו
ויעזרנו
הרי
זה
מתפלל
בתפלת
שוטים
ואינו
מתפלל
בתפלת
חכמים
ואם
היה
יודע
בעצמו
שאם
יעזרנו
לא
יגיע
אליו
אלא
אחר
שיגמור
תפלתו
הרי
זה
יעזרנו
ואל
יפסיק
בתפלתו
שהרי
יכול
לחזור
ולהתפלל
ואם
היה
יודע
בעצמו
שאם
יעזרנו
לא
יגיע
אליו
אלא
אחר
שיגמור
תפלתו
הרי
זה
יעזרנו
ואל
יפסיק
בתפלתו
שהרי
יכול
לחזור
ולהתפלל

ת"ל, לפי שנאמר כי יקח איש אשה ובעלה, יכול אפילו
כשנשא אותה מן השוק תהא צריכה גט, ת"ל כי מצא
בה ערות דבר, הא כיצד, נשא אותה בתולה ובא עליה
ונודע שהיתה מעוברת, הרי זו אינה צריכה גט, שכבר
נתקלקלה בידי בעלה, ואין בית דין מגרשין אותה
אלא בדבר שנתקלקלה בידי אחרים, כגון שנתעברה
בידי אחרים, או

ואמרו לו אם אתה מבקש לעשות
כן אנו מוכנים לעשות עמך
ברית שלום ואחוה ולהשקיע
את כל הכעסים והמריבות
שהיו ביננו עד היום הזה
ולהיות לנו לאחים ולרעים
ולשכנים טובים ולהתחתן
איש באשה מבנותיו ולתת
בנותינו לבניך ולקחת בנותיך
לבנינו ולשבת עמך בארצך
ולסחור ולהתעשר בתוכה
ולבנות בתים ולנטוע כרמים
ולאכול מפריהם ולשמוח
בטובה אשר יעשה ה׳ לנו
ולהיות לנו לעם ולנחלה
ולהתהלך בדרכיו ולעשות
משפט וצדקה בתוך כל
הגוים אשר סביבותינו
ולהיות לנו לאלהים
ולשמור את כל מצותיו
וחוקיו ומשפטיו אשר
צוה את אבותינו לעשות
ולהיות לנו לאלהים
ולשמור את כל מצותיו
וחוקיו ומשפטיו אשר
צוה את אבותינו לעשות
ולהיות לנו לאלהים
ולשמור את כל מצותיו
וחוקיו ומשפטיו אשר
צוה את אבותינו לעשות

ולהיות לנו לאלהים
ולשמור את כל מצותיו
וחוקיו ומשפטיו אשר
צוה את אבותינו לעשות

SZÉCHÉNYI KÖNYVTÁR

Ball'almo = בלעלמו ?

משנה: המתפלל צריך שיכוין את לבו כנגד המקום. רבי שמעון בן אלעזר אומר אף המהלך בראש הגג או בראש הבקעה יכוין את לבו כנגד המקום. שנאמר ויתפלל אליהם ויברך להם ויוסף אומר ויהי כשמוע שלמה את כל התפלה והתחנה הזאת אשר התפלל אל ה' ויכל שלמה לדבר את כל התפלה והתחנה הזאת אל ה' ויקם משם משתחוה על ברכיו ועל כפיו פרושות השמים. ואומר אם יהיה בך נדח מקצה השמים משם יקבצך ה' אלהיך ומשם יקחך. ואומר כי יחטאו לך כי אין אדם אשר לא יחטא ואמרת כי אם שבו אל לבבם בארץ אשר נשבו שם וחזרו ותחננו בארץ שביהם לאמר חטאנו העוינו רשענו. ואומר ושבו אליך בכל לבבם ובכל נפשם בדרך אויביהם אשר ילכו אותם בה והתפללו אליך דרך ארצם אשר נתת לאבותם העיר אשר בחרת בה והבית אשר בניתי לשמך. ואומר ואתה שמע מכון שבתך את תפלתם ואת תחנתם ועשית משפטם וסלחת לעמך אשר חטאו לך. ואומר עתה אלהי יהיו נא עיניך פתחות ואזניך קשבות לתפלת המקום הזה. ואומר ועתה קומה ה' אלהים למנוחתך אתה וארון עזך כהניך ה' אלהים ילבשו ישועה וחסידיך ישמחו בטוב. ואומר ה' אלהים אל תשב פני משיחך זכרה לחסדי דוד עבדך. ואומר ה' אלהי ישראל אין כמוך אלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת שומר הברית והחסד לעבדיך ההלכים לפניך בכל לבם. ואומר ה' אלהי ישראל שמור לעבדך דוד אבי את אשר דברת לו אבי לאמר לא יכרת לך איש מלפני ישב על כסא ישראל רק אם ישמרו בניך את דרכם ללכת לפני כאשר הלכת לפני. ואומר ועתה ה' אלהי ישראל יאמן נא דברך אשר דברת לעבדך דוד אבי. ואומר כי אתה שמעת בשמים סלח. ואומר ועתה ה' אלהינו הושיענו נא מידו וידעו כל ממלכות הארץ כי אתה ה' לבדך. ואומר ועתה ה' אלהינו אל נא תמנע מאתנו למען שמך אל נא תנבל כסא כבודך זכור אל תפר בריתך אתנו

ואחרי כן יבוא הכהן ויראה את הנגע והנה לא פשה הנגע בעור הבית אחרי הסגר את הבית ולקח הכהן לשרף את הבית את אבניו ואת עציו ואת כל עפר הבית והוציא אל מחוץ לעיר אל מקום טמא והסגיר את הבית שבעת ימים ושב הכהן ביום השביעי וראה והנה פשה הנגע בעור הבית ציצת נוגעת בעור

ואי לא לא. ואי אמרת בשלמא לרבי יוחנן היינו דאמר
ליה אי לא לא אלא לריש לקיש מאי אי לא לא אלא
אי לא לא אלא אי לא לא אלא אי לא לא אלא אי לא
לא אלא אי לא לא אלא אי לא לא אלא

ואמר אלי בן אדם הנבא על העצים ואמרת להם עצים יבשים שמעו דבר יי׳ כה אמר יי׳ אלהים הנה אני לוקח את עץ יוסף אשר ביד אפרים ושבטי ישראל חבריו ונתתי אותם עליו את עץ יהודה ועשיתים לעץ אחד והיו אחד בידי. והיו העצים אשר תכתב עליהם בידם לעיניהם. ודבר אלהם כה אמר יי׳ אלהים הנה אני לוקח את בני ישראל מבין הגוים אשר הלכו שם וקבצתי אותם מסביב והבאתי אותם אל אדמתם והשמתי אותם לגוי אחד בארץ על ההרים ומלך אחד יהיה לכלם למלך ולא יהיו עוד לשני גוים ולא יחצו עוד לשני ממלכות ולא יטמאו עוד בגלוליהם ובשקוציהם ובכל פשעיהם והושעתי אותם מכל מושבותם אשר חטאו בהם וטהרתי אותם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים ועבדי דוד מלך עליהם ורועה אחד יהיה לכלם ובמשפטי ילכו וחקותי ישמרו ועשו אותם ויושבו על הארץ אשר נתתי לעבדי ליעקב אשר ישבו בה אבותיכם וישבו עליה הם ובניהם ובני בניהם עד עולם ודוד עבדי נשיא להם לעולם. וכרתי להם ברית שלום ברית עולם יהיה אותם ונתתים והרבותים ונתתי את מקדשי בתוכם לעולם. והיה משכני עליהם והייתי להם לאלהים והם יהיו לי לעם. והיו הגוים לדעת כי אני יי׳ מקדש את ישראל בהיות מקדשי בתוכם לעולם.

ויהי דבר יי׳ אלי לאמר. בן אדם שא את גלגל הכרכר ולך נסע ממקומך אל המקום אשר אבחר בו ואל השער אשר יפנה קדמה וראית את כבוד אלהי ישראל עומד עליו כמראה אשר ראיתי בבקעה. ונשאני רוח ואבוא אל יחזקאל בבל אל הגולה במראה ברוח אלהים ויעל מעלי המראה אשר ראיתי. ואדבר אל הגולה את כל דברי יי׳ אשר הראני. ויהי אלי דבר יי׳ לאמר. בן אדם קח לך לבנה אחת ושמת אותה לפניך וחקות עליה עיר את ירושלים. ונתת עליה מצור ובנית עליה דיק ושפכת עליה סללה ונתת עליה מחנות ושים עליה כרים סביב. ואתה קח לך מחבת ברזל ונתתה אותה קיר ברזל בינך ובין העיר והכינת את פניך אליה והיתה נצורה ותצרת אותה אות היא לבית ישראל. ואתה שכב על צדך השמאלי ושמת את עון בית ישראל עליו מספר הימים אשר תשכב עליו תשא את עונם. ואני נתתי לך את שנות עונם למספר ימים שלש מאות ותשעים יום ונשאת עון בית ישראל. וכלית את אלה ושכבת שנית על צדך הימני ונשאת את עון בית יהודה ארבעים יום יום לשנה יום לשנה נתתי לך. ואתה את פניך אל מצור ירושלים וזרועך חשופה והנבאת עליה. והנה נתתי עליך עבותים ולא תהפך מצדך אל צדך עד כלותך ימי מצורך. ואתה קח לך חטים ושעורים ופול ועדשים ודוחן וכסמים ונתתה אותם בכלי אחד ועשית אותם לך ללחם מספר הימים אשר אתה שכב על צדך שלש מאות ותשעים יום תאכלנו. ומאכלך אשר תאכל בעת אחת עשרים שקל ביום מעת לעת תאכלנו. ומים בששית ההין תשתה מעת לעת תשתה. ועגות שעורים תאכלנה והעגת אותה לעיניהם בגללי האדם תוכלו אותה. ויאמר יי׳ כה יאכלו בני ישראל את לחמם טמא בגוים אשר אדיחם שם. ואמר אהה יי׳ יי׳ הנה נפשי לא מטמאה ונבלה וטרפה לא אכלתי מנעורי ועד עתה ולא בא בפי בשר פגול. ויאמר אלי ראה נתתי לך את צאת הבקר באדם וגללי בהמה תעשה את מחרתך ואמרת כה אמר יי׳ אלהים הנה אני שבר את מטה הלחם בירושלים ואכלו לחם במשקל ובדאגה ומים במשורה ובשממון ישתו. ואתה בן אדם קח לך חרב חדה תער ספר תקחנה לך והעברת על ראשך ועל זקנך ולקחת לך מאזנים וחלקת אותם. שלשית לאש תשרף בתוך העיר כמלאת ימי המצור ולקחת שלשית ועשית בסכין ולקחת מעט מספר וצרת בכנפיך. ולקחת מהם עוד וצרת בתוך האש ושרפת באש מתוכה תצא אש אל כל בית ישראל. ולקחת משם מעט מספר וצרת בכנפיך. ולקחת מהם עוד וצרת בתוך האש ושרפת באש מתוכה תצא אש אל כל בית ישראל. ולקחת משם מעט מספר וצרת בכנפיך. ולקחת מהם עוד וצרת בתוך האש ושרפת באש מתוכה תצא אש אל כל בית ישראל.

ואמר אלי בן אדם שא את גלגל הכרכר ולך נסע ממקומך אל המקום אשר אבחר בו ואל השער אשר יפנה קדמה וראית את כבוד אלהי ישראל עומד עליו כמראה אשר ראיתי בבקעה. ונשאני רוח ואבוא אל יחזקאל בבל אל הגולה במראה ברוח אלהים ויעל מעלי המראה אשר ראיתי. ואדבר אל הגולה את כל דברי יי׳ אשר הראני. ויהי אלי דבר יי׳ לאמר. בן אדם קח לך לבנה אחת ושמת אותה לפניך וחקות עליה עיר את ירושלים. ונתת עליה מצור ובנית עליה דיק ושפכת עליה סללה ונתת עליה מחנות ושים עליה כרים סביב. ואתה קח לך מחבת ברזל ונתתה אותה קיר ברזל בינך ובין העיר והכינת את פניך אליה והיתה נצורה ותצרת אותה אות היא לבית ישראל. ואתה שכב על צדך השמאלי ושמת את עון בית ישראל עליו מספר הימים אשר תשכב עליו תשא את עונם. ואני נתתי לך את שנות עונם למספר ימים שלש מאות ותשעים יום ונשאת עון בית ישראל. וכלית את אלה ושכבת שנית על צדך הימני ונשאת את עון בית יהודה ארבעים יום יום לשנה יום לשנה נתתי לך. ואתה את פניך אל מצור ירושלים וזרועך חשופה והנבאת עליה. והנה נתתי עליך עבותים ולא תהפך מצדך אל צדך עד כלותך ימי מצורך. ואתה קח לך חטים ושעורים ופול ועדשים ודוחן וכסמים ונתתה אותם בכלי אחד ועשית אותם לך ללחם מספר הימים אשר אתה שכב על צדך שלש מאות ותשעים יום תאכלנו. ומאכלך אשר תאכל בעת אחת עשרים שקל ביום מעת לעת תאכלנו. ומים בששית ההין תשתה מעת לעת תשתה. ועגות שעורים תאכלנה והעגת אותה לעיניהם בגללי האדם תוכלו אותה. ויאמר יי׳ כה יאכלו בני ישראל את לחמם טמא בגוים אשר אדיחם שם. ואמר אהה יי׳ יי׳ הנה נפשי לא מטמאה ונבלה וטרפה לא אכלתי מנעורי ועד עתה ולא בא בפי בשר פגול. ויאמר אלי ראה נתתי לך את צאת הבקר באדם וגללי בהמה תעשה את מחרתך ואמרת כה אמר יי׳ אלהים הנה אני שבר את מטה הלחם בירושלים ואכלו לחם במשקל ובדאגה ומים במשורה ובשממון ישתו. ואתה בן אדם קח לך חרב חדה תער ספר תקחנה לך והעברת על ראשך ועל זקנך ולקחת לך מאזנים וחלקת אותם. שלשית לאש תשרף בתוך העיר כמלאת ימי המצור ולקחת שלשית ועשית בסכין ולקחת מעט מספר וצרת בכנפיך. ולקחת מהם עוד וצרת בתוך האש ושרפת באש מתוכה תצא אש אל כל בית ישראל. ולקחת משם מעט מספר וצרת בכנפיך. ולקחת מהם עוד וצרת בתוך האש ושרפת באש מתוכה תצא אש אל כל בית ישראל. ולקחת משם מעט מספר וצרת בכנפיך. ולקחת מהם עוד וצרת בתוך האש ושרפת באש מתוכה תצא אש אל כל בית ישראל.

ואת דמו ישחטו בני עדת ישראל בין הערבים: ולקחו מן הדם ונתנו על שתי המזוזות ועל המשקוף הבתים אשר יאכלו אתו בהם: ואכלו את הבשר בלילה הזה צלי אש ומצות על מרורים יאכלהו: אל תאכלו ממנו נא ובשל מבשל במים כי אם צלי אש ראשו על כרעיו ועל קרבו: ולא תותירו ממנו עד בקר והנותר ממנו עד בקר באש תשרפו: וכה תאכלו אתו מתניכם חגרים נעליכם ברגליכם ומקלכם בידכם ואכלתם אתו בחפזון פסח הוא ליהוה: ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה והכיתי כל בכור בארץ מצרים מאדם ועד בהמה ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני יהוה: והיה הדם לכם לאות על הבתים אשר אתם שם ראיתי את הדם ופסחתי עליכם ולא יהיה בכם נגף למשחית בהכתי בארץ מצרים: והיה היום הזה לכם לזכרון וחגתם אתו חג ליהוה לדרתיכם חקת עולם תחגוהו: שבעת ימים מצות תאכלו אך ביום הראשון תשבתו שאר מבתיכם כי כל אכל מחמצת ונכרתה הנפש ההוא מישראל מיום הראשון עד יום השביעי: ביום הראשון מקרא קדש ויום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכה לא יעשה בהם אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם: ושמרתם את המצות כי בעצם היום הזה הוצאתי את צבאותיכם מארץ מצרים ושמרתם את היום הזה לדרתיכם חקת עולם: בראשון בארבעה עשר יום לחדש בערב תאכלו מצות עד יום האחד ועשרים לחדש בערב: שבעת ימים שאר לא ימצא בבתיכם כי כל אכל מחמצת ונכרתה הנפש ההוא מעדת ישראל בגר ובאזרח הארץ: כל מחמצת לא תאכלו בכל מושבתיכם תאכלו מצות: ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר אליהם משכו וקחו לכם צאן למשפחותיכם ושחטו הפסח: ואגדתם אזוב ונגעתם אל הדם אשר בסף ומן הדם אשר בסף תגעו אל המשקוף ואל שתי המזוזת מן הדם אשר בסף ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר: ועבר יהוה לנגף את מצרים וראה את הדם על המשקוף ועל שתי המזוזת ופסח יהוה על הפתח ולא יתן המשחית לבא אל בתיכם לנגף: ושמרתם את הדבר הזה לחק לך ולבניך עד עולם: והיה כי תבאו אל הארץ אשר יתן יהוה לכם כאשר דבר ושמרתם את העבדה הזאת: והיה כי יאמרו אליכם בניכם מה העבדה הזאת לכם: ואמרתם זבח פסח הוא ליהוה אשר פסח על בתי בני ישראל במצרים בנגפו את מצרים ואת בתינו הציל ויקד העם וישתחוו: וילכו בני ישראל ויעשו כאשר צוה יהוה את משה ואהרן כן עשו: ויהי בחצי הלילה ויהוה הכה כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב על כסאו עד בכור השבי אשר בבית הבור וכל בכור בהמה: ויקם פרעה לילה הוא וכל עבדיו וכל מצרים ותהי צעקה גדולה במצרים כי אין בית אשר אין שם מת: ויקרא למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם אתם גם בני ישראל ולכו עבדו את יהוה כדברכם: גם צאנכם גם בקרכם קחו כדברכם ולכו וברכתם גם אתי: ותחזק מצרים על העם למהר לשלחם מן הארץ כי אמרו כלנו מתים: וישא העם את בצקו טרם יחמץ משארתם צרורת בשמלתם על שכמם: ובני ישראל עשו כדבר משה וישאלו ממצרים כלי כסף וכלי זהב ושמלת: ויהוה נתן את חן העם בעיני מצרים ויהשאלום ויניצלו את מצרים: ובני ישראל נסעו מרעמסס סכתה כשש מאות אלף רגלי הגברים לבד מטף: וגם ערב רב עלה אתם וצאן ובקר מקנה כבד מאד: ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים עגת מצות כי לא חמץ כי גרשו מצרים ולא יכלו להתמהמה וגם צדה לא עשו להם: ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה: ויהי מקץ שלשים שנה וארבע מאות שנה ויהי בעצם היום הזה יצאו כל צבאות יהוה מארץ מצרים: לילה שמרים הוא ליהוה להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה הזה ליהוה שמרים לכל בני ישראל לדרתם: ויאמר יהוה אל משה ואהרן זאת חקת הפסח כל בן נכר לא יאכל בו: וכל עבד איש מקנת כסף ומלתה אתו אז יאכל בו: תושב ושכיר לא יאכל בו: בבית אחד יאכל לא תוציא מן הבשר החוצה מן הבית ועצם לא תשברו בו: כל עדת ישראל יעשו אתו: וכי יגור אתך גר ועשה פסח ליהוה המול לו כל זכר ואז יקרב לעשתו והיה כאזרח הארץ וכל ערל לא יאכל בו: תורה אחת יהיה לאזרח ולגר הגר בתוככם: ויעשו כל בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואהרן כן עשו: ויהי בעצם היום הזה הוציא יהוה את בני ישראל על צבאתם מארץ מצרים: ויאמר יהוה אל משה קדש לי כל בכור פטר כל רחם בבני ישראל באדם ובבהמה לי הוא: ויאמר משה אל העם זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחזק יד הוציא יהוה אתכם מזה ולא יאכל חמץ: היום אתם יצאים בחדש האביב: והיה כי יביאך יהוה אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי והחוי והיבוסי אשר נשבע לאבתיך לתת לך ארץ זבת חלב ודבש ועבדת את העבדה הזאת בחדש הזה: שבעת ימים תאכל מצות וביום השביעי חג ליהוה: מצות יאכל את שבעת הימים ולא יראה לך חמץ ולא יראה לך שאר בכל גבלתך: והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי ממצרים: והיה לך לאות על ידך ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת יהוה בפיך כי ביד חזקה הוציאך יהוה ממצרים: ושמרת את החקה הזאת למועדה מימים ימימה: והיה כי יביאך יהוה אל הכנעני כאשר נשבע לך ולאבתיך ונתנה לך: והעברת כל פטר רחם ליהוה וכל פטר שגר בהמה אשר יהיה לך הזכרים ליהוה: וכל פטר חמר תפדה בשה וערפתו וכל בכור אדם בבניך תפדה: והיה כי ישאלך בנך מחר לאמר מה זאת ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים מבית עבדים: ויהי כי הקשה פרעה לשלחנו ויהרג יהוה כל בכור בארץ מצרים מבכר אדם ועד בכור בהמה על כן אני זבח ליהוה כל פטר רחם הזכרים וכל בכור בני אפדה: והיה לאות על ידך ולטטפת בין עיניך כי בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים: ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים פן ינחם העם בראתם מלחמה ושבו מצרימה: ויסב אלהים את העם דרך המדבר ים סוף וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים: ומשה לקח את עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעלתם את עצמתי מזה אתכם: ויסעו מסכות ויחנו באתם בקצה המדבר: ויהוה הלך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם ולילה: לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם: וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל וישבו ויחנו לפני פי החירת בין מגדל ובין הים לפני בעל צפן נכחו תחנו על הים: ואמר פרעה לבני ישראל נבכים הם בארץ סגר עליהם המדבר: וחזקתי את לב פרעה ורדף אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים כי אני יהוה ויעשו כן: ויגד למלך מצרים כי ברח העם ויהפך לבב פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו: ויאסר את רכבו ואת עמו לקח עמו: ויקח שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשים על כלו: ויחזק יהוה את לב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה: וירדפו מצרים אחריהם וישיגו אתם חנים על הים כל סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו על פי החירת לפני בעל צפן: ופרעה הקריב ויישאו בני ישראל את עיניהם והנה מצרים נסע אחריהם וייראו מאד ויצעקו בני ישראל אל יהוה: ויאמרו אל משה המבלי אין קברים במצרים לקחתנו למות במדבר מה זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים: הלא זה הדבר אשר דברנו אליך במצרים לאמר חדל ממנו ונעבדה את מצרים כי טוב לנו עבד את מצרים ממתנו במדבר: ויאמר משה אל העם אל תיראו התיצבו וראו את ישועת יהוה אשר יעשה לכם היום כי אשר ראיתם את מצרים היום לא תספו לראתם עוד עד עולם: יהוה ילחם לכם ואתם תחרישון: ויאמר יהוה אל משה מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו: ואתה הרם את מטך ונטה את ידך על הים ובקעהו ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה: ואני הנני מחזק את לב מצרים ויבאו אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו ברכבו ובפרשיו: וידעו מצרים כי אני יהוה בהכבדי בפרעה ברכבו ובפרשיו: ויסע מלאך האלהים ההלך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם: ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה: ויט משה את ידו על הים וישב יהוה את הים ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את הים לחרבה ויבקעו המים: ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה והמים להם חומה מימינם ומשמאלם: וירדפו מצרים ויבאו אחריהם כל סוס פרעה רכבו ופרשיו אל תוך הים: ויהי באשמרת הבקר וישקף יהוה אל מחנה מצרים במעמד אש וענן ויהם את מחנה מצרים: ויסר את אפן מרכבתיו ויהי אתו בכבדת ויאמר מצרים אנוסה מפני ישראל כי יהוה נלחם להם במצרים: ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על הים וישבו המים על מצרים על רכבו ועל פרשיו: ויט משה את ידו על הים וישב הים לפנות בקר לאיתנו ומצרים נסים לקראתו וינער יהוה את מצרים בתוך הים: וישבו המים ויכסו את הרכב ואת הפרשים לכל חיל פרעה הבאים אחריהם בים לא נשאר בהם עד אחד: ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים והמים להם חומה מימינם ומשמאלם: ויושע יהוה ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים מת על שפת הים: וירא ישראל את היד הגדלה אשר עשה יהוה במצרים וייראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו: אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה ויאמרו לאמר אשירה ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים: עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארממנהו: יהוה איש מלחמה יהוה שמו: מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר שלשיו טבעו בים סוף: תהמת יכסימו ירדו במצולת כמו אבן: ימינך יהוה נאדרי בכח ימינך יהוה תרעץ אויב: וברב גאונך תהרס קמיך תשלח חרנך יאכלמו כקש: וברוח אפיך נערמו מים נצבו כמו נד קפאו תהמת בלב ים: אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו נפשי אריק חרבי תורישמו ידי: נשפת ברוחך כסמו ים צללו כעופרת במים אדירים: מי כמכה באלם יהוה מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא: נטית ימינך תבלעמו ארץ: נחית בחסדך עם זו גאלת נהלת בעזך אל נוה קדשך: שמעו עמים ירגזון חיל אחז יושבי פלשת: אז נבהלו אלופי אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמגו כל יושבי כנען: תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד יעבר עמך יהוה עד יעבר עם זו קנית: תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך פעלת יהוה מקדש אדני כוננו ידיך: יהוה ימלך לעלם ועד: כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים ויישב יהוה עליהם את מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים: ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התף בידה ותצאן כל הנשים אחריה בתפים ובמחלת: ותען להם מרים שירו ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים: ויסע משה את ישראל מים סוף ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים: ויבאו מרתה ולא יכלו לשתת מים ממרה כי מרים הם על כן קרא שמה מרה: ויילנו העם על משה לאמר מה נשתה: ויצעק אל יהוה ויורהו יהוה עץ וישלך אל המים וימתקו המים שם שם לו חק ומשפט ושם נסהו: ויאמר אם שמוע תשמע לקול יהוה אלהיך והישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל חקיו כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני יהוה רפאך: ויבאו אילמה ושם שתים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו שם על המים: ויסעו מאילם ויבא כל עדת בני ישראל אל מדבר סין אשר בין אילם ובין סיני בחמשה עשר יום לחדש השני לצאתם מארץ מצרים: ויילנו כל עדת בני ישראל על משה ועל אהרן במדבר: ויאמרו אלהם בני ישראל מי יתן מותנו ביד יהוה בארץ מצרים בשבתנו על סיר הבשר באכלנו לחם לשבע כי הוצאתם אתנו אל המדבר הזה להמית את כל הקהל הזה ברעב: ויאמר יהוה אל משה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו למען אנסנו הילך בתורתי אם לא: והיה ביום הששי והכינו את אשר יבאו והיה משנה על אשר יקחו יום יום: ויאמר משה ואהרן אל כל בני ישראל ערב וידעתם כי יהוה הוציא אתכם מארץ מצרים: והיה בקר וראיתם את כבוד יהוה בשמעו את תלנתיכם על יהוה ונחנו מה כי תלינו עלינו: ויאמר משה בתת יהוה לכם בערב בשר לאכל ולחם בבקר לשבע בשמע יהוה את תלנתיכם אשר אתם מלינם עליו ונחנו מה לא עלינו תלנתיכם כי על יהוה: ויאמר משה אל אהרן אמר אל כל עדת בני ישראל קרבו לפני יהוה כי שמע את תלנתיכם: והיה כדבר אהרן אל כל עדת בני ישראל ויפנו אל המדבר והנה כבוד יהוה נראה בענן: וידבר יהוה אל משה לאמר: שמעתי את תלנת בני ישראל דבר אלהם לאמר בין הערבים תאכלו בשר ובבקר תשבעו לחם וידעתם כי אני יהוה אלהיכם: ויהי בערב ותעל השלו ותכס את המחנה ובבקר היתה שכבת הטל סביב למחנה: ותעל שכבת הטל והנה על פני המדבר דק מחספס דק כהוה על הארץ: וירא בני ישראל ויאמרו איש אל אחיו מן הוא כי לא ידעו מה הוא ויאמר משה אלהם הוא הלחם אשר נתן יהוה לכם לאכלה: זה הדבר אשר צוה יהוה לקטו ממנו איש לפי אכלו עמר מספר נפשתיכם איש אשר באהלו תקחו: ויעשו כן בני ישראל ילקטו המרבה והממעיט: ויכלו בעמר ולא העדיף המרבה והממעיט לא החסיר איש לפי אכלו לקטו: ויאמר משה אליהם איש אל יותר ממנו עד בקר: ולא שמעו אל משה ויותרו אנשים ממנו עד בקר וירם תולעים ויבאש ויקצף עליהם משה: ילקטו אתו בבקר בבקר איש כאכל לחמו ויחם השמש ונמס: והיה ביום הששי לקטו לחם משנה שני העמר לאחד ויבאו כל נשיאי העדה ויגידו למשה: ויאמר אליהם הוא אשר דבר יהוה שבתון שבת קדש ליהוה מחר את אשר תאפו אפו ואת אשר תבשלו בשלו ואת כל העדף הניחו לכם לשמר עד בקר: ויניחו אתו עד בקר כאשר צוה משה ולא הבאיש ורמה לא היתה בו: ויאמר משה אכלהו היום כי שבת היום ליהוה היום לא תמצאהו בשדה: ששת ימים תלקטהו ויום השביעי שבת לא יהיה בו: ויהי ביום השביעי יצא מן העם ללקט ולא מצאו: ויאמר יהוה אל משה עד אנה מאנתם לשמר מצותי ותורתי: ראו כי יהוה נתן לכם השבת על כן הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומים שבו איש תחתיו אל יצא איש ממקמהו ביום השביעי: וישבתו העם ביום השביעי: ויקראו בית ישראל את שמו מן והוא כזרע גד לבן ושמו כצפיחית בדבש: ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה מלא העמר ממנו למשמרת לדרתיכם למען יראו את הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציאי אתכם מארץ מצרים: ויאמר משה אל אהרן קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר מן ונחה לפני יהוה למשמרת לדרתיכם: כאשר צוה יהוה את משה ויניחהו אהרן לפני העדת למשמרת: ובני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה עד באם אל ארץ נשבת אכלו את המן עד בואם אל קצה ארץ כנען: והעמר עשרית האיפה הוא: ויסעו כל עדת בני ישראל ממדבר סין למסעיהם על פי יהוה ויחנו ברפידם ואין מים לשתות העם: וירב העם עם משה ויאמרו תנו לנו מים ונשתה ויאמר להם משה מה תריבון עמדי מה תנסון את יהוה: ויצמא שם העם למים ויילן העם על משה ויאמר למה זה העלתנו ממצרים להמית אתי ואת בני ואת מקני צמא: ויצעק משה אל יהוה לאמר מה אעשה לעם הזה עוד מעט וסקלוני: ויאמר יהוה אל משה עבר לפני העם וקח אתך מזקני ישראל ומטך אשר הכית בו את היאר קח בידך והלכת: הנני עמד לפניך שם על הצור בחרב והכית בצור ויצאו ממנו מים ושתה העם וישת משה לעיני זקני ישראל: ויקרא שם המקום מסה ומריבה על ריב בני ישראל ועל נסתם את יהוה לאמר היש יהוה בקרבנו אם אין: ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידים: ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא הלחם בעמלק מחר אנכי נצב על ראש הגבעה ומטה האלהים בידי: ויעש יהושע כאשר אמר לו משה להלחם בעמלק ומשה אהרן וחור עלו ראש הגבעה: והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק: וידי משה כבדים ויקחו אבן וישימו תחתיו וישב עליה ואהרן וחור תמכו בידיו מזה אחד ומזה אחד ויהי ידיו אמונה עד בא השמש: ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו לפי חרב: ויאמר יהוה אל משה כתב זאת זכרון בספר ושים באזני יהושע כי מחה אמחה את זכר עמלק מתחת השמים: ויבן משה מזבח ויקרא שמו יהוה נסי: ויאמר כי יד על כס יה מלחמה ליהוה בעמלק מדר דר: ויתרו חתן משה שמע את כל אשר עשה אלהים למשה ולישראל עמו כי הוציא יהוה את ישראל ממצרים: ויקח יתרו חתן משה את צפרה אשת משה אחר שלוחיה: ואת שני בניה אשר שם האחד גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה: ושם האחד אליעזר כי ויאמר אלהי אבי בעזרי ויצלני מחרב פרעה: ויבא יתרו חתן משה ובניו ואשתו אל משה אל המדבר אשר הוא חנה שם הר האלהים: ויאמר אל משה אני חתנך יתרו בא אליך ואשתך ושני בניה עמה: ויצא משה לקראת חתנו וישתחו וישק לו וישאלו איש לרעהו לשלום ויבאו האהלה: ויספר משה לחתנו את כל אשר עשה יהוה לפרעה ולמצרים על אודת ישראל את כל התלאה אשר מצאתם בדרך ויצלם יהוה: ויחד יתרו על כל הטובה אשר עשה יהוה לישראל אשר הצילו מיד מצרים: ויאמר יתרו ברוך יהוה אשר הציל אתכם מיד מצרים ומיד פרעה אשר הציל את העם מתחת יד מצרים: עתה ידעתי כי גדול יהוה מכל האלהים כי בדבר אשר זדו עליהם: ויקח יתרו חתן משה עלה וזבחים לאלהים ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכל לחם עם חתן משה לפני האלהים: ויהי ממחרת וישב משה לשפט את העם ויעמד העם על משה מן הבקר עד הערב: וירא חתן משה את כל אשר הוא עשה לעם ויאמר מה הדבר הזה אשר אתה עשה לעם מדוע אתה יושב לבדך וכל העם נצב עליך מן בקר עד ערב: ויאמר משה לחתנו כי יבא אלי העם לדרש אלהים: כי יהיה להם דבר בא אלי ושפטתי בין איש ובין רעהו והודעתי את חקי האלהים ואת תורתיו: ויאמר חתן משה אליו לא טוב הדבר אשר אתה עשה: נבל תבל גם אתה גם העם הזה אשר עמך כי כבד מממך הדבר לא תוכל עשהו לבדך: עתה שמע בקלי איעצך ויהי אלהים עמך היה אתה לעם מול האלהים והבאת אתה את הדברים אל האלהים: והזהרתה אתהם את החקים ואת התורת והודעת להם את הדרך ילכו בה ואת המעשה אשר יעשון: ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל יראי אלהים אנשי אמת שנאי בצע ושמת עלהם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות: ושפטו את העם בכל עת והיה כל הדבר הגדל יביאו אליך וכל הדבר הקטן הם ישפטו והקל מעליך ונשאו אתך: אם את הדבר הזה תעשה וצוך אלהים ויכלת עמד וגם כל העם הזה על מקמו יבא: וישמע משה לקול חתנו ויעש כל אשר אמר: ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל ויתן אתם ראשים על העם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות: וישפטו את העם בכל עת את הדבר הקשה יביאון אל משה וכל הדבר הקטן ישפטו הם: וישלח משה את חתנו וילך לו יתרו אל ארצו: בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה באו מדבר סיני: ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני ויחנו במדבר ויחן שם ישראל נגד ההר: ומשה עלה אל האלהים ויקרא אליו יהוה מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל: אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם אלי: ועתה אם שמוע תשמעו בקלי ושמרתם את בריתי והייתם לי סגלה מכל העמים כי לי כל הארץ: ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל: ויבא משה ויקרא לזקני העם וישם לפניהם את כל הדברים האלה אשר צוהו יהוה: ויענו כל העם יחדו ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה וישב משה את דברי העם אל יהוה: ויאמר יהוה אל משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך וגם באך יאמינו לעולם ויגד משה את דברי העם אל יהוה: ויאמר יהוה אל משה לך אל העם וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם: והיו נכנים ליום השלשי כי ביום השלשי ירד יהוה לעיני כל העם על הר סיני: והגבלת את העם סביב לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצהו כל הנגע בהר מות יומת: לא תגע בו יד כי סקול יסקל או ירה יירה אם בהמה אם איש לא יחיה במשך היובל המה יעלו בהר: ויעל משה אל האלהים ויקדש העם ויכבסו שמלתם: ויאמר אל העם היו נכנים לשלשת ימים אל תגשו אל אשה: ויהי ביום השלשי בהיות הבקר ויהי קלת וענן כבד על ההר וקל שפר חזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה: ויוצא משה את העם לקראת האלהים מן המחנה ויתיצבו בתחתית ההר: והר סיני עשן כלו מפני אשר ירד עליו יהוה באש ויעל עשנו כעשן הכבשן ויחרד כל ההר מאד: ויהי קול השפר הולך וחזק מאד משה ידבר והאלהים יעננו בקול: וירד יהוה על הר סיני אל ראש ההר ויקרא יהוה למשה אל ראש ההר ויעל משה: ויאמר יהוה אל משה רד העד בעם פן יהרסו אל יהוה לראות ונפל ממנו רב: וגם הכהנים הנגשים אל יהוה יתקדשו פן יפרץ בהם יהוה: ויאמר משה אל יהוה לא יוכל העם לעלת אל הר סיני כי אתה העדת בנו לאמר הגבל את ההר וקדשתו: ויאמר אליו יהוה לך רד ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אל יהרסו לעלת אל יהוה פן יפרץ בם: וירד משה אל העם ויאמר אלהם: וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר: אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים: לא יהיה לך אלהים אחרים על פני: לא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ: לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבת על בנים על שלשים ועל רבעים לשנאי: ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי: לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא: זכור את יום השבת לקדשו: ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך: ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך עבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר בשעריך: כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר בם וינח ביום השביעי על כן ברך יהוה את יום השבת ויקדשהו: כבד את אביך ואת אמך למען יארכון ימיך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך: לא תרצח: לא תנאף: לא תגנב: לא תענה ברעך עד שקר: לא תחמד בית רעך לא תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו שורו וחמרו וכל אשר לרעך: וכל העם רואים את הקלת ואת הלפדים ואת קל השפר ואת ההר עשן ויראו העם וינעו ויעמדו מרחק: ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות: ויאמר משה אל העם אל תיראו כי לבעבור נסות אתכם בא האלהים ובעבור תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו: ויעמד העם מרחק ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלהים: ויאמר יהוה אל משה כה תאמר אל בני ישראל אתם ראיתם כי מן השמים דברתי עמכם: לא תעשון אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם: מזבח אדמה תעשה לי וזבחת עליו את עלתיך ואת שלמיך את צאנך ואת בקרך בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבא אליך וברכתיך: ואם מזבח אבנים תעשה לי לא תבנה אתהן גזית כי חרבך הנפת עליה ותחללה: ולא תעלה במעלת על מזבחי אשר לא תגלה ערותך עליו: ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם: כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשביעת לחפשי חנם יצא: אם בגפו יבא בגפו יצא אם בעל אשתו הוא ויצאה אשתו עמו: אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדניה והוא יצא בגפו: ואם אמר יאמר העבד אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי: והגיש אדניו אל האלהים והגישו אל הדלת או אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו במרצע ועבדו לעלם: וכי ימכר איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים: אם רעה בעיני אדניה אשר לו יעדה ופדה לעם לא ימשל למכרה בבגדו בה: ואם לבנו יעדנה כמשפט הבנות יעשה לה: אם אחרת יקח לו שארה כסתה ועונתה לא יגרע: ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף: מכה איש ומת מות יומת: ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה: וכי יזד איש על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות: ומכה אביו ואמו מות יומת: וגנב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת: ומקלל אביו ואמו מות יומת: וכי יריבן אנשים ונגף איש את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב: אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא: והכה איש את עבדו או את אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם ינקם: אך אם יום או יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא: וכי יגפו איש שור אשת איש ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור נקי: ואם שור נגח הוא מתמל שלשם והועד בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה השור יסקל וגם בעליו יומת: אם כפר יושת עליו ונתן פדון נפשו ככל אשר יושת עליו: או בן יגח או בת כמשפט הזה יעשה לו: אם עבד יגח השור או אמה כסף שלשים שקלים יתן לאדניו והשור יסקל: וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש בור ולא יכסנו ונפל שמה שור או חמור: בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליהם והמת יהיה לו: וכי יגף שור איש את שור רעהו ומת ומכרו את השור החי וחצו את כספו וגם את המת יחצון: או נודע כי שור נגח הוא מתמל שלשם ולא ישמרנו בעליו שלם ישלם שור תחת השור והמת יהיה לו: כי יגנב איש שור או שה וטבחו או מכרו חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה: אם במחתרת ימצא הגנב והכה ומת אין לו דמים: אם זרחה השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם אין ונמכר בגנבתו: אם המצא תמצא בידו הגנבה משור עד חמור עד שה חיים שנים ישלם: כי יבער איש שדה או כרם ושלח את בעירה ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם: כי תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או הקמה או השדה כלה בערה האש ישלם המבער את הבערה: כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמר וגנב מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם שנים: אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו: על כל דבר פשע על שור על חמור על שה על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד הדבר בשתי שניהם יבא אשר ירשיעון אלהים ישלם שנים לרעהו: כי יתן איש אל רעהו חמור או שור או שה וכל בהמה לשמר ומת או נשבר או נשבה אין ראה: שבעת יהוה תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו ולא ישלם: ואם גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו: אם טרף יטרף יביאהו עד הטרפה לא ישלם: וכי יגנה איש מעם רעהו ונשבר או מת בעליו אין עמו שלם ישלם: אם בעליו עמו לא ישלם אם שכיר הוא בא בשכרו: וכי יפתה איש בתולה אשר לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה: אם מאן ימאן אביה לתתה לו כסף ישקל כמהר הבתולת: בכשפים לא תחיה: כל שכב עם בהמה מות יומת: זבח לאלהים יחרם בלתי ליהוה לבדו: וגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים: כל אלמנה ויתום לא תענון: אם ענה תענה אתו כי אם צעק יצעק אלי שמע אשמע צעקתו: וחרה אפי והרגתי אתכם בחרב והיו נשיכם אלמנות ובניכם יתמים: אם כסף תלוה את עמי את העני עמך לא תהיה לו כנשה לא תשימון עליו נשך: אם חבל תחבל שלמת רעך עד בא השמש תשיבנו לו: כי היא כסתו לבדה היא שלמתו לעורו במה ישכב והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני: אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר: בכורי בניך תתן לי: כן תעשה לשורך לשאנך שבעת ימים יהיה עם אמו ביום השמיני תתנו לי: ואנשי קדש תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו לכלב תשלכון אתו: לא תשא שמע שוא אל תשת ידך עם רשע להיות עד חמס: לא תהיה אחרי רבים לרעת ולא תענה על רב לנטת אחרי רבים להטת: ודל לא תהדר בריבו: כי תפגע שור אויבך או חמרו תעה השב תשיב לו: כי תראה חמור שנאך רבץ תחת משאו וחדלת מעזב תעזב עמו עזב תעזב עמו: לא תטה משפט אביונך בריבו: מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק אל תהרג כי לא אצדיק רשע: ושחד לא תקח כי השחד יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים: וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את נפש הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים: ושש שנים תזרע את ארצך ואספת את תבואתה: ושבעית תשמטנה ונטשתה ואכלו אביני עמך ויתרם תאכל חית השדה כן תעשה לכרמך לזיתך: ששת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תשבת למען ינוח שורך וחמרך וינפש בן אמתך והגר: ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא יעלה על פיך: שלש רגלים תחג לי בשנה: את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתיך למועד חדש האביב כי בו יצאת ממצרים ולא יראו פני ריקם: וחג הקצר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסף בצאת השנה באספך את מעשיך מן השדה: שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך אל פני האדון יהוה: לא תזבח על חמץ דם זבחי ולא ילין חלב חגי עד בקר: ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו: הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך בדרך ולהביאך אל המקום אשר הכנתי: השמר מפניו ושמע בקלו אל תמר בו כי לא ישא לפשעכם כי שמי בקרבו: כי אם שמוע תשמע בקלו ועשית כל אשר אדבר ואיבתי את איביך ואצרתי את צרריך: כי ילך מלאכי לפניך והביאך אל האמרי והחתי והפרזי והכנעני החוי והיבוסי והכחדתיו: לא תשתחוה לאלהיהם ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי הרס תהרסם ושבר תשבר מצבתיהם: ועבדתם את יהוה אלהיכם וברך את לחמך ואת מימיך והס

ולא יכלו לעמוד לפניו כי נפלה אימתו ופחדו עליהם ויתנו לו כל אשר שאל
ממנו ויתן להם את המלוכה ויעמידם תחתיו ויהי כי מלך שלמה על כל ישראל
ויהי ביום מלכו בן שלשים שנה ויהי בן ארבעים שנה בעת שמלך על כל ישראל
ויהי בשנה הרביעית למלכותו ויבן את בית ה' ויכלהו בשנה השמינית ויהי
בשנה ההיא בחדש זיו הוא החדש השני ויהי בשנה ההיא בחדש בול הוא
החדש השמיני ויכלו את הבית לכל מדותיו וכמשפטיו ויבן אותו שבע שנים
ויהי בשנה ההיא בחדש בול הוא החדש השמיני ויכלו את הבית לכל מדותיו
וכמשפטיו ויבן אותו שבע שנים ויהי בשנה ההיא בחדש בול הוא החדש
השמיני ויכלו את הבית לכל מדותיו וכמשפטיו ויבן אותו שבע שנים ויהי

MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

ולא יכול לעמוד בפני הרוח הגדול הזה, ונפל ומת. ואמרו חכמים, שכל
מי שיש בו גאוה, כאלו הוא עובד עבודה זרה. ואמרו עוד, שכל מי
שיש בו גאוה, אין שכינה שורה עליו, שנאמר, כל גבה לב תועבת
ה'. ואמרו עוד, שכל מי שיש בו גאוה, אין לו חלק לעולם הבא,
שנאמר, גבה עינים ורחב לבב אותו לא אוכל. ואמרו עוד, שכל מי
שיש בו גאוה, אין לו חלק לא בגיהנם ולא בגן עדן, שנאמר, אין
לו נצבות ולא ישב ולא יקום. ואמרו עוד, שכל מי שיש בו גאוה,
אין לו חלק לא בתחיית המתים ולא בעולם הבא, שנאמר, אין לו

ואמר אחשורוש: מי הוא זה ואיה הוא אשר מלא לבבו לעשות כן לכל גדולי המלך ולכל עבדיו? ואסתר אמרה: איש צר ואויב המן הרע הזה. והמן נבעת מלפני המלך והמלכה. והמלך קם בחמתו מעל משתה היין אל גנת הבירה והמן עמד לבקש על נפשו מאסתר המלכה כי ראה כי כלתה אליו הרעה מעם המלך. והמלך שב מגנת הבירה אל בית משתה היין והמן נפל על המטה אשר אסתר עליה. ויאמר המלך הגם לכבוש את המלכה עמדי בבית? הדבר יצא מפי המלך ופני המן חפו. ויאמר חרבונה אחד מן הסריסים לפני המלך: גם הנה העץ אשר עשה המן למרדכי אשר דבר טוב על המלך עמד בבית המן גבה חמשים אמה. ויאמר המלך: תלוהו עליו. ויתלו את המן על העץ אשר הכין למרדכי. וחמת המלך שככה. ואסתר המלכה נתנה את בית המן לאחשורוש המלך. ומרדכי בא לפני המלך כי הגידה אסתר מה הוא לה. ויסר המלך את טבעתו אשר העביר מהמן ויתנה למרדכי. ואסתר שמה את מרדכי על בית המן. ותוסף אסתר ותדבר לפני המלך ותפל לרגליו ותבך ותתחנן לו להעביר את רעת המן האגגי ואת מחשבתו אשר חשב על היהודים. ויושט המלך לאסתר את שרביט הזהב ותקם אסתר ותעמד לפני המלך. ויאמר לה המלך: מה לך אסתר המלכה ומה בקשתך? עד חצי המלכות ויתן. ותען אסתר ותאמר: אם על המלך טוב ואם מצאתי חן בעיניו ואם כדבר הטוב לפני המלך ואני בעיניו תכתב להשיב את הספרים מחשבת המן בן המדתא האגגי אשר כתב לאבד את היהודים אשר בכל מדינות המלך. כי איכה אוכל וראיתי ברעה אשר ימצא את עמי ואיכה אוכל וראיתי באבדן מולדתי. ויאמר המלך אחשורוש לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי: הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו תלו על העץ על אשר שלח ידו ביהודים. ואתם כתבו על היהודים כטוב בעיניכם בשם המלך וחתמו בטבעת המלך כי כתב אשר נכתב בשם המלך ונחתם בטבעת המלך אין להשיב. ויקראו ספרי המלך בעת ההיא בחדש השלישי הוא חדש סיון בשלשה ועשרים בו ויכתב ככל אשר צוה מרדכי אל היהודים ואל האחשדרפנים והפחות והשרים אשר על המדינות מהודו ועד כוש מאה עשרים ושבע מדינות למדינה ומדינה ככתבה ולעם ולעם כלשונו ולכל אחד ואחד כלשונו ליהודים ככתבם וכלשונם. ויכתב בשם המלך אחשורוש ויחתם בטבעת המלך וישלח ספרים ביד הרצים בסוסים רכבי רכש אשר מבית המלך נשאים בני הרמכים. אשר נתן המלך לכל ערי היהודים אשר בכל עיר ועיר להקהל ולעמוד על נפשם להשמיד להרוג ולאבד את כל חיל עם ומדינה הצרים אותם טף ונשים ושללם לבוז. ביום אחד בכל מדינות אחשורוש בשלשה עשר יום לחדש השנים עשר הוא חדש אדר ופתשגן הכתב להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלוי לכל העמים להיות היהודים מוכנים ליום הזה לנקם מאויביהם. הרצים יצאו בסוסי הרכש נבהלים ודחופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן הבירה. והמלך והמן ישבו לשתות והעיר שושן צהלה ושמחה. ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר. ובכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר מקום אשר הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון ליהודים משתה ויום טוב. ורבים מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד היהודים עליהם. ובשנים עשר חדש הוא חדש אדר בשלשה עשר יום בו אשר הגיע דבר המלך ודתו להעשות ביום אשר שברו אויבי היהודים לשלוט בהם והנהפוך הוא ישלטו היהודים בשונאיהם. נקבצו היהודים בערי מדינות המלך אחשורוש לשלח יד במבקשי רעתם ואיש לא עמד לפניהם כי נפל פחדם על כל העמים. וכל שרי המדינות והאחשדרפנים והפחות ועושי המלאכה את היהודים נשאו את מרדכי כי גדול מרדכי בבית המלך ושמעו אל היהודים כי הלך מרדכי הולך וגדול. ויכו היהודים בכל אויביהם מכת חרב והרג ואבדן ויעשו בשונאיהם כרצונם. ובשושן הבירה הרגו היהודים וישמידו חמש מאות איש. ואת פרשנדתא ואת דלפון ואת אספתא ואת פורתא ואת אדליא ואת אריסי ואת פרמשתא ואת ארידתא ואת ויזתא עשרת בני המן בן המדתא צורר היהודים הרגו ובבז לא שלחו את ידם. ביום ההוא בא מספר ההרוגים בשושן הבירה לפני המלך. ויאמר המלך לאסתר המלכה: בשושן הבירה הרגו היהודים וישמידו חמש מאות איש ואת עשרת בני המן בשאר מדינות המלך מה עשו ומה שאלתך ותנתן לך ומה בקשתך עוד ותעשה. ותאמר אסתר: אם על המלך טוב יתן גם מחר ליהודים אשר בשושן לעשות כדת היום הזה ואת עשרת בני המן יתלו על העץ. ויאמר המלך להעשות כן ותנתן דת בשושן ואת עשרת בני המן תלו. ויקהלו היהודים אשר בשושן גם ביום הארבעה עשר לחדש אדר ויהרגו בשושן שלש מאות איש ובבז לא שלחו את ידם. והיהודים אשר בשאר מדינות המלך נקבצו והעמדו על נפשם ונחו מאויביהם והרג בשונאיהם חמשה ושבעים אלף ובבז לא שלחו את ידם. ביום שלשה עשר לחדש אדר ונוח בארבעה עשר בו ועשה אותו יום משתה ושמחה. והיהודים אשר בשושן נקהלו בשלשה עשר בו ובארבעה עשר בו ונוח בחמשה עשר בו ועשה אותו יום משתה ושמחה. על כן היהודים הפרזים היושבים בערי הפרזות עושים את יום ארבעה עשר לחדש אדר שמחה ומשתה ויום טוב ומשלוח מנות איש לרעהו. ומרדכי כתב את הדברים האלה וישלח ספרים אל כל היהודים אשר בכל מדינות המלך אחשורוש הקרובים והרחוקים לקים עליהם לעשות את יום ארבעה עשר לחדש אדר ואת יום חמשה עשר בו בכל שנה ושנה כימים אשר נחו בהם היהודים מאויביהם וכחדש אשר נהפך להם מיגון לשמחה ומאבל ליום טוב לעשות אותם ימי משתה ושמחה ומשלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים. ויקבל היהודים את אשר החלו לעשות ואת אשר כתב מרדכי אליהם. כי המן בן המדתא האגגי צורר כל היהודים חשב על היהודים להאבידם ופור הפיל להמם ולאבדם. ובבאה לפני המלך אמר עם הספר ישוב מחשבתו הרעה אשר חשב על היהודים בראשו ותלו אותו ואת בניו על העץ. על כן קראו לימים האלה פורים על שם הפור. ועל כל דברי האגרת הזאת ומה ראו על כך ומה הגיע אליהם. קימו היהודים ולקחו עליהם ועל זרעם ועל כל הנלוים עליהם ולא יעבור להיות עושים את שני הימים האלה ככתבם וכזמנם בכל שנה ושנה. והימים האלה נזכרים ונעשים בכל דור ודור משפחה ומשפחה מדינה ומדינה ועיר ועיר. וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם. ותכתב אסתר המלכה בת אביחיל והיהודי מרדכי את כל תוקף לקים את האגרת הזאת הפורים השנית. וישלח ספרים אל כל היהודים אל מאה עשרים ושבע מדינות ממלכת אחשורוש דברי שלום ואמת לקים את ימי הפורים האלה בזמניהם כאשר קים עליהם מרדכי היהודי ואסתר המלכה וכאשר קימו על נפשם ועל זרעם דברי הצומות וזעקתם. ומאמר אסתר קים את דברי הפורים האלה וכתב בספר. ויכתב אחשורוש מס על הארץ ואיי הים. וכל מעשי תקפו וגבורתו ופרשת גדולת מרדכי אשר גדלו המלך הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי מדי ופרס. כי מרדכי היהודי משנה למלך אחשורוש וגדול ליהודים ורצוי לרוב אחיו דורש טוב לעמו ודובר שלום לכל זרעו.

ויהי בימי אחשורוש זה אחשורוש המלך מהודו ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה: בימים ההם כשבת המלך אחשורוש על כסא מלכותו אשר בשושן הבירה בשנה השלישית למלכותו עשה משתה לכל שריו ועבדיו חיל פרס ומדי הפרתמים והשרים לפניו בהראותו את עשר עושר כבוד מלכותו ואת יקר תפארת גדולתו ימים רבים מאה ושמונים יום. וכמלאת הימים האלה עשה המלך לכל העם הנמצאים בשושן הבירה משתה שבעת ימים בחצר גנת בירנית תכלת וחור אחוזים בחבלי בוץ וארגמן על גלילי כסף ועמודי שיש מטות זהב וכסף על רצפת בהט ושש ושיש ודרי ושחר. והשקות בכלי זהב וכלים מכלים שונים ויין מלכות רב כיד המלך. ושתיה כדת אין אנס כי כן יסד המלך על כל בית אישו לעשות כרצון איש ואיש. גם ושתי המלכה עשתה משתה נשים בבית המלכות אשר למלך אחשורוש. ביום השביעי כטוב לב המלך ביין אמר למהומן בזתא חרבונא בגתא אבגתא זתר וכרכס שבעת הסריסים המשרתים את פני המלך אחשורוש להביא את ושתי המלכה לפני המלך בכתר מלכות להראות העמים והשרים את יפיה כי טובת מראה הוא. ותמאן ושתי המלכה לבוא בדבר המלך אשר ביד הסריסים ויקצף המלך מאד וחמתו בערה בו. ויאמר המלך לחכמים יודעי העתים כי כן דבר המלך לפני כל יודעי דת ודין. והקרב אליו כרשנא שתר אדמתא תרשיש מרס מרסנא ממוכן שבעת שרי פרס ומדי רואי פני המלך הישבים ראשונה במלכות. כדת למה עשתה ושתי המלכה את דבר המלכה אחשורוש ביד הסריסים ואני נבעתי מפני המלך ומפחדתו. ויאמר ממוכן לפני המלך והשרים לא על המלך לבדו עותה ושתי המלכה כי אם על כל השרים ועל כל העמים אשר בכל מדינות המלך אחשורוש. כי יצא דבר המלכה על כל הנשים להבזות בעליהן בעיניהן באמרם המלך אחשורוש אמר להביא את ושתי המלכה לפניו והיא לא באה. ותאמרנה שרות פרס ומדי היום לכל שרי המלך שמעו כדבר המלכה אשר עשתה כן יהיה ודי בזיון וקצף. אם על המלך טוב יצא דבר מלפניו וייכתב בדתי פרס ומדי ולא יעבור אשר לא תבוא ושתי לפני המלך אחשורוש ומלכותה יתן המלך לרעותה הטובה ממנה. ונשמע פתגם המלך אשר יעשה בכל מלכותו כי גדולה היא וכל הנשים יתנו יקר לבעליהן למגדול ועד קטן. וייטב הדבר בעיני המלך והשרים ויעש המלך כדבר ממוכן. וישלח ספרים אל כל מדינות המלך אל מדינה ומדינה ככתבה ואל עם ועם כלשונו להיות כל איש שורר בביתו ומדבר כלשון עמו.

אחר הדברים האלה כשכך חמת המלך אחשורוש זכר את ושתי ואת אשר עשתה ואת אשר נגזר עליה. ויאמרו נערי המלך משרתיו יבקשו למלך נערות בתולות טובות מראה. ופקד המלך פקידים בכל מדינות ממלכתו ויקבצו את כל נערות בתולות טובות מראה אל שושן הבירה אל בית הנשים אל יד הגי סריס המלך שומר הנשים ונתן תמרוקיהן. והנערה אשר תיטב בעיני המלך תמלוך תחת ושתי. ויטב הדבר בעיני המלך ויעש כן. איש יהודי היה בשושן הבירה ושמו מרדכי בן יאיר בן שמעי בן קיש איש ימיני. אשר הגלה מירושלים עם הגולה אשר הגלה עם יכניה מלך יהודה אשר הגלה נבוכדנצר מלך בבל. והוא אומן את הדסה היא אסתר בת דודו כי אין לה אב ואם והנערה יפת תואר וטובת מראה ובמות אביה ואמה לקחה מרדכי לו לבת. ויהי בהשמע דבר המלך ודתו ובהקבץ נערות רבות אל שושן הבירה אל יד הגי ותלקח אסתר אל בית המלך אל יד הגי שומר הנשים ותיטב הנערה בעיניו ותשא חסד לפניו ויבהל את תמרוקיה ואת מנותיה לתת לה ואת שבע הנערות הראויות לתת לה מבית המלך ויעבירה ואת נערותיה בטוב בבית הנשים. לא הגידה אסתר את עמה ואת מולדתה כי מרדכי צוה עליה אשר לא תגיד. ומכל יום ויום מרדכי מתהלך לפני חצר בית הנשים לדעת את שלום אסתר ומה יעשה בה. ובהגיע תור כל נערה ונערה לבוא אל המלך אחשורוש מקץ היות לה כדת הנשים שנים עשר חדש כי כן ימלאו ימי מרוקיהן שנים עשר חדש בשמן המור ושש חדשים בבשמים ובתמרוקי הנשים. ובזה הנערה באה אל המלך כל אשר תאמר יתן לה לבוא עמה מבית הנשים עד בית המלכות. בערב היא באה וממחרת היא שבה אל בית הנשים שני שער שעשגז סריס המלך שומר הפלגשים לא תבוא עוד אל המלך כי אם חפץ בה המלך ונקראה בשם. ובהגיע תור אסתר בת אביחיל דוד מרדכי אשר לקחה לו לבת לבוא אל המלך לא בקשה דבר כי אם את אשר יאמר הגי סריס המלך שומר הנשים ותשא אסתר חן בעיני כל רואיה. ותלקח אסתר אל המלך אחשורוש אל בית מלכותו בחדש העשירי הוא חדש טבת בשנת שבע למלכותו. ויאהב המלך את אסתר מכל הנשים ותשא חן וחסד לפניו מכל הבתולות וישם כתר מלכות בראשה ויעשה מלכה תחת ושתי. ויעש המלך משתה גדול לכל שריו ועבדיו את משתה אסתר וחופה לנשים עשה המלך בבית אסתר. ובהקבץ בתולה שנית ומרדכי ישב בשער המלך. אין אסתר מגדת את מולדתה ואת עמה כאשר מרדכי צוה עליה ואת מאמר מרדכי אסתר עושה כאשר היתה באומנה אתו. בימים ההם בשבת מרדכי בשער המלך כעס בגתן ותרש שני סריסי המלך משמרי הסף ויבקשו לשלח יד במלך אחשורוש. ויודע הדבר למרדכי ויגד לאסתר המלכה ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי. ויבקר המלך את בגתן ואת תרש ויתלו שניהם על עץ ויכתב בספר דברי הימים לפני המלך. אחר הדברים האלה גדל המלך אחשורוש את המן בן המדתא האגגי וישא אותו ויתן את כסאו מעל כל השרים אשר אתו. וכל עבדי המלך אשר בשער המלך כרעים ומשתחוים להמן כי כן צוה לו המלך ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה. ויאמרו עבדי המלך אשר בשער המלך למרדכי: מדוע אתה עובר את מצות המלך? ויהי כאמרם אליו יום ויום ולא שמע אליהם ויגידו להמן לראות העמדות דברי מרדכי כי הגיד להם אשר הוא יהודי. וירא המן כי אין מרדכי כורע ומשתחוה לו ויתמלא המן חמה. ויבז בעיניו לשלח יד במרדכי לבדו כי הגידו לו את עם מרדכי ויבקש המן להשמיד את כל היהודים אשר בכל מלכות אחשורוש עם מרדכי. בחדש הראשון הוא חדש ניסן בשנת שתים עשרה למלך אחשורוש הפיל פור הוא הגורל לפני המן מיום ליום ומחדש לחדש עד חדש שנים עשר הוא חדש אדר. ויאמר המן למלך אחשורוש: יש עם אחד מפוזר ומפורד בין העמים בכל מדינות ממלכתך ודתיהם שונות מכל עם ואת דתי המלך אינם עושים ואין לשלוח אותם לנוח. אם על המלך טוב יכתב להאבידם ועשרת אלפים ככר כסף אשקול על ידי עושי המלאכה להביא אל גנזי המלך. ויסר המלך את טבעתו מעל ידו ויתנה להמן בן המדתא האגגי צורר היהודים. ויאמר המלך להמן: הכסף נתון לך והעם לעשות בו כטוב בעיניך. ויקראו ספרי המלך בחדש הראשון בשלשה עשר יום בו ויכתב ככל אשר צוה המן אל אחשדרפני המלך ואל הפחות אשר על כל מדינה ומדינה ואל השרים על כל עם ועם מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כלשונו בשם המלך אחשורוש ונחתם בטבעת המלך. וישלחו ספרים ביד הרצים אל כל מדינות המלך להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלשה עשר לחדש השנים עשר הוא חדש אדר ושללם לבוז. פתשגן הכתב להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלוי לכל העמים להיות מוכנים ליום הזה. הרצים יצאו מבהלים בדבר המלך והדת נתנה בשושן הבירה. והמלך והמן ישבו לשתות והעיר שושן נבוכה. ומרדכי ידע את כל אשר נעשה ויקרע מרדכי את בגדיו וילבש שק ואפר ויצא בתוך העיר ויזעק זעקה גדולה ומרה. ויבוא עד לפני שער המלך כי אין לבוא אל שער המלך לבוש שק. ובכל מדינה ומדינה מקום אשר הגיע דבר המלך ודתו אבל גדול ליהודים וצום ובכי ומספד שק ואפר יצע לרבים. ותבואינה נערות אסתר וסריסיה ויגידו לה ותתחלחל המלכה מאד ותשלח בגדים להלביש את מרדכי ולהסיר שקו מעליו ולא קבל. ותקרא אסתר להתך מסריסי המלך אשר העמיד לפניה ותצום עליו לדעת מה זה ועל מה זה. ויצא התך אל מרדכי אל רחוב העיר אשר לפני שער המלך. ויגד לו מרדכי את כל אשר קרהו ואת פרשת הכסף אשר אמר המן לשקול על גנזי המלך ליהודים לאבדם. וגם את פתשגן דת אשר נתן בשושן להשמידם נתן לו לראות לה ולהגיד לאסתר ולצוות עליה לבוא אל המלך להתחנן לפניו ולבקש לפניו על עמה. ויבוא התך ויגד לאסתר את דברי מרדכי. ותאמר אסתר להתך ותצום עליו אל מרדכי: כל עבדי המלך ויודעים גם עם מדינות המלך כי כל איש ואשה אשר יבוא אל המלך אל החצר הפנימית אשר לא יקרא דתו להמית אחת היא לבד אשר יושיט המלך לו את שרביט הזהב וחיה ואני לא נקראתי לבוא אל המלך זה שלשים יום. ויגידו מרדכי לאסתר. ויאמר מרדכי להשיב אל אסתר: אל תדמי בנפשך להמלט בבית המלך מכל היהודים כי אם החרש תחרישי בעת הזאת רוח והצלה יעמוד ליהודים ממקום אחר ואת ובית אביך תאבדו ומי יודע אם לעת כזאת הגעת למלכות. ותאמר אסתר להשיב אל מרדכי: לך כנס את כל היהודים הנמצאים בשושן וצומו עלי ואל תאכלו ואל תשתו שלשת ימים לילה ויום גם אני ונערותי כן אצום וכן אבוא אל המלך אשר לא כדת וכאשר אבדתי אבדתי. ויעבר מרדכי ויעש ככל אשר צותה עליו אסתר. ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות ותעמוד בחצר בית המלך הפנימית נגד בית המלך והמלך ישב על כסא מלכותו בבית המלכות נגד פתח הבית. ויהי כראות המלך את אסתר המלכה עומדת בחצר נשאת חן בעיניו ויושט המלך לאסתר את שרביט הזהב אשר בידו ותקרב אסתר ותגע בראש השרביט. ויאמר לה המלך: מה לך אסתר המלכה ומה בקשתך? עד חצי המלכות ויתן. ותען אסתר ותאמר: אם על המלך טוב ואם מצאתי חן בעיניו ואם כדבר הטוב לפני המלך ואני בעיניו תכתב להשיב את הספרים מחשבת המן בן המדתא האגגי אשר כתב לאבד את היהודים אשר בכל מדינות המלך. כי איכה אוכל וראיתי ברעה אשר ימצא את עמי ואיכה אוכל וראיתי באבדן מולדתי. ויאמר המלך אחשורוש לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי: הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו תלו על העץ על אשר שלח ידו ביהודים. ואתם כתבו על היהודים כטוב בעיניכם בשם המלך וחתמו בטבעת המלך כי כתב אשר נכתב בשם המלך ונחתם בטבעת המלך אין להשיב. ויקראו ספרי המלך בעת ההיא בחדש השלישי הוא חדש סיון בשלשה ועשרים בו ויכתב ככל אשר צוה מרדכי אל היהודים ואל האחשדרפנים והפחות והשרים אשר על המדינות מהודו ועד כוש מאה עשרים ושבע מדינות למדינה ומדינה ככתבה ולעם ולעם כלשונו ולכל אחד ואחד כלשונו ליהודים ככתבם וכלשונם. ויכתב בשם המלך אחשורוש ויחתם בטבעת המלך וישלח ספרים ביד הרצים בסוסים רכבי רכש אשר מבית המלך נשאים בני הרמכים. אשר נתן המלך לכל ערי היהודים אשר בכל עיר ועיר להקהל ולעמוד על נפשם להשמיד להרוג ולאבד את כל חיל עם ומדינה הצרים אותם טף ונשים ושללם לבוז. ביום אחד בכל מדינות אחשורוש בשלשה עשר יום לחדש השנים עשר הוא חדש אדר ופתשגן הכתב להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלוי לכל העמים להיות היהודים מוכנים ליום הזה לנקם מאויביהם. הרצים יצאו בסוסי הרכש נבהלים ודחופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן הבירה. והמלך והמן ישבו לשתות והעיר שושן צהלה ושמחה. ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר. ובכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר מקום אשר הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון ליהודים משתה ויום טוב. ורבים מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד היהודים עליהם. ובשנים עשר חדש הוא חדש אדר בשלשה עשר יום בו אשר הגיע דבר המלך ודתו להעשות ביום אשר שברו אויבי היהודים לשלוט בהם והנהפוך הוא ישלטו היהודים בשונאיהם. נקבצו היהודים בערי מדינות המלך אחשורוש לשלח יד במבקשי רעתם ואיש לא עמד לפניהם כי נפל פחדם על כל העמים. וכל שרי המדינות והאחשדרפנים והפחות ועושי המלאכה את היהודים נשאו את מרדכי כי גדול מרדכי בבית המלך ושמעו אל היהודים כי הלך מרדכי הולך וגדול. ויכו היהודים בכל אויביהם מכת חרב והרג ואבדן ויעשו בשונאיהם כרצונם. ובשושן הבירה הרגו היהודים וישמידו חמש מאות איש. ואת פרשנדתא ואת דלפון ואת אספתא ואת פורתא ואת אדליא ואת אריסי ואת פרמשתא ואת ארידתא ואת ויזתא עשרת בני המן בן המדתא צורר היהודים הרגו ובבז לא שלחו את ידם. ביום ההוא בא מספר ההרוגים בשושן הבירה לפני המלך. ויאמר המלך לאסתר המלכה: בשושן הבירה הרגו היהודים וישמידו חמש מאות איש ואת עשרת בני המן בשאר מדינות המלך מה עשו ומה שאלתך ותנתן לך ומה בקשתך עוד ותעשה. ותאמר אסתר: אם על המלך טוב יתן גם מחר ליהודים אשר בשושן לעשות כדת היום הזה ואת עשרת בני המן יתלו על העץ. ויאמר המלך להעשות כן ותנתן דת בשושן ואת עשרת בני המן תלו. ויקהלו היהודים אשר בשושן גם ביום הארבעה עשר לחדש אדר ויהרגו בשושן שלש מאות איש ובבז לא שלחו את ידם. והיהודים אשר בשאר מדינות המלך נקבצו והעמדו על נפשם ונחו מאויביהם והרג בשונאיהם חמשה ושבעים אלף ובבז לא שלחו את ידם. ביום שלשה עשר לחדש אדר ונוח בארבעה עשר בו ועשה אותו יום משתה ושמחה. והיהודים אשר בשושן נקהלו בשלשה עשר בו ובארבעה עשר בו ונוח בחמשה עשר בו ועשה אותו יום משתה ושמחה. על כן היהודים הפרזים היושבים בערי הפרזות עושים את יום ארבעה עשר לחדש אדר שמחה ומשתה ויום טוב ומשלוח מנות איש לרעהו. ומרדכי כתב את הדברים האלה וישלח ספרים אל כל היהודים אשר בכל מדינות המלך אחשורוש הקרובים והרחוקים לקים עליהם לעשות את יום ארבעה עשר לחדש אדר ואת יום חמשה עשר בו בכל שנה ושנה כימים אשר נחו בהם היהודים מאויביהם וכחדש אשר נהפך להם מיגון לשמחה ומאבל ליום טוב לעשות אותם ימי משתה ושמחה ומשלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים. ויקבל היהודים את אשר החלו לעשות ואת אשר כתב מרדכי אליהם. כי המן בן המדתא האגגי צורר כל היהודים חשב על היהודים להאבידם ופור הפיל להמם ולאבדם. ובבאה לפני המלך אמר עם הספר ישוב מחשבתו הרעה אשר חשב על היהודים בראשו ותלו אותו ואת בניו על העץ. על כן קראו לימים האלה פורים על שם הפור. ועל כל דברי האגרת הזאת ומה ראו על כך ומה הגיע אליהם. קימו היהודים ולקחו עליהם ועל זרעם ועל כל הנלוים עליהם ולא יעבור להיות עושים את שני הימים האלה ככתבם וכזמנם בכל שנה ושנה. והימים האלה נזכרים ונעשים בכל דור ודור משפחה ומשפחה מדינה ומדינה ועיר ועיר. וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם. ותכתב אסתר המלכה בת אביחיל והיהודי מרדכי את כל תוקף לקים את האגרת הזאת הפורים השנית. וישלח ספרים אל כל היהודים אל מאה עשרים ושבע מדינות ממלכת אחשורוש דברי שלום ואמת לקים את ימי הפורים האלה בזמניהם כאשר קים עליהם מרדכי היהודי ואסתר המלכה וכאשר קימו על נפשם ועל זרעם דברי הצומות וזעקתם. ומאמר אסתר קים את דברי הפורים האלה וכתב בספר. ויכתב אחשורוש מס על הארץ ואיי הים. וכל מעשי תקפו וגבורתו ופרשת גדולת מרדכי אשר גדלו המלך הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי מדי ופרס. כי מרדכי היהודי משנה למלך אחשורוש וגדול ליהודים ורצוי לרוב אחיו דורש טוב לעמו ודובר שלום לכל זרעו.

ביאור
הלכה למעשה
סימן תרנ"ה: סעיף א':

מדלקות הם נרות הנדלקים ביום ההילולא של המת, ויש מקומות שנוהגים להדליק נרות ביום ההילולא של המת, ויש מקומות שנוהגים להדליק נרות ביום ההילולא של אביו ואמו, ויש מקומות שנוהגים להדליק נרות ביום ההילולא של אחיו ואחותו, ויש מקומות שנוהגים להדליק נרות ביום ההילולא של בנו ובתו, ויש מקומות שנוהגים להדליק נרות ביום ההילולא של בעלה ואשתו, ויש מקומות שנוהגים להדליק נרות ביום ההילולא של חמיו וחמותו, ויש מקומות שנוהגים להדליק נרות ביום ההילולא של גיסו וגיסתו, ויש מקומות שנוהגים להדליק נרות ביום ההילולא של חותנו וחותנתו, ויש מקומות שנוהגים להדליק נרות ביום ההילולא של רבו ורבתו, ויש מקומות שנוהגים להדליק נרות ביום ההילולא של תלמידו ותלמידתו, ויש מקומות שנוהגים להדליק נרות ביום ההילולא של כל מי שהוא קרוב או מכיר, ויש מקומות שנוהגים להדליק נרות ביום ההילולא של כל מי שהוא רחוק או לא מכיר, ויש מקומות שנוהגים להדליק נרות ביום ההילולא של כל מי שהוא שונא או אוהב, ויש מקומות שנוהגים להדליק נרות ביום ההילולא של כל מי שהוא מת, ויש מקומות שנוהגים להדליק נרות ביום ההילולא של כל מי שהוא חי, ויש מקומות שנוהגים להדליק נרות ביום ההילולא של כל מי שהוא עתיד למות, ויש מקומות שנוהגים להדליק נרות ביום ההילולא של כל מי שהוא עתיד להיוולד, ויש מקומות שנוהגים להדליק נרות ביום ההילולא של כל מי שהוא עתיד להיות, ויש מקומות שנוהגים להדליק נרות ביום ההילולא של כל מי שהוא עתיד להיות עתיד, ויש מקומות שנוהגים להדליק נרות ביום ההילולא של כל מי שהוא עתיד להיות עתיד להיות עתיד, ויש מקומות שנוהגים להדליק נרות ביום ההילולא של כל מי שהוא עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד, ויש מקומות שנוהגים להדליק נרות ביום ההילולא של כל מי שהוא עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד, ויש מקומות שנוהגים להדליק נרות ביום ההילולא של כל מי שהוא עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד, ויש מקומות שנוהגים להדליק נרות ביום ההילולא של כל מי שהוא עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד, ויש מקומות שנוהגים להדליק נרות ביום ההילולא של כל מי שהוא עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד, ויש מקומות שנוהגים להדליק נרות ביום ההילולא של כל מי שהוא עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד, ויש מקומות שנוהגים להדליק נרות ביום ההילולא של כל מי שהוא עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד, ויש מקומות שנוהגים להדליק נרות ביום ההילולא של כל מי שהוא עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד, ויש מקומות שנוהגים להדליק נרות ביום ההילולא של כל מי שהוא עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד, ויש מקומות שנוהגים להדליק נרות ביום ההילולא של כל מי שהוא עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד, ויש מקומות שנוהגים להדליק נרות ביום ההילולא של כל מי שהוא עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד, ויש מקומות שנוהגים להדליק נרות ביום ההילולא של כל מי שהוא עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד להיות עתיד, ויש מקומות שנוהגים להדליק נרות ביום ההילולא של כל מי שהוא עתיד להיות

שאין לו שום ענין לשאר הדברים שבמשנתנו, ולכן נראה שהוא מוסב על הדברים שלפניו, ומפרש שהם נקראים "מעשה" מפני שהם מעשה בית הלל, ולא מפני שהם מעשה בית שמאי, שהרי אין בהם מעשה כלל, אלא שהם מעשה בית הלל, שהיו מקבלים את דברי בית שמאי ומשנים את דבריהם ומסכימים עמהם. ואין לומר שהם נקראים "מעשה" מפני שהם מעשה בית הלל

[illegible]

[illegible] ... [illegible] ... [illegible] ... [

שם תבנה לשלחן ולמנורה כאשר הראיתי אותך בהר. ואתה תעשה מזבח קטרת עצי שטים תעשה אותו. ואמה ארכו ואמה רחבו רבוע יהיה ושתים אמות קומתו ממנו יהיו קרנותיו. וצפית אותו זהב טהור את גגו ואת קירתיו סביב ואת קרנותיו ועשית לו זר זהב סביב. ושתי טבעות זהב תעשה לו מתחת לזרו על שתי צלעתיו תעשה על שני צדיו והיו לבתים לבדים לשאת אתו בהם. ועשית את הבדים עצי שטים וצפית אותם זהב. ונתתה אותו לפני הפרכת אשר על ארון העדות לפני הכפרת אשר על העדות אשר אועד לך שמה. והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את הנרות יקטירנה. וכבהעלות אהרן את הנרות בין הערבים יקטירנה קטרת תמיד לפני יהוה לדרתיכם. לא תעלו עליו קטרת זרה ועלה ומנחה ונסך לא תסכו עליו. וכפר אהרן על קרנתיו אחת בשנה מדם חטאת הכפרים אחת בשנה יכפר עליו לדרתיכם קדש קדשים הוא ליהוה. ויאמר יהוה אל משה כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אתם ולא יהיה בהם נגף בפקד אתם. זה יתנו כל העבר על הפקדים מחצית השקל בשקל הקדש עשרים גרה השקל מחצית השקל תרומה ליהוה. כל העבר על הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה יתן תרומת יהוה. לכפר על נפשתיכם. ולקחת את כסף הכפרים מאת בני ישראל ונתתה אתו על עבדת אהל מועד והיה לבני ישראל לזכרון לפני יהוה לכפר על נפשתיכם. ויאמר יהוה אל משה לאמר. ועשית כיור נחשת וכנו נחשת לרחצה ונתתה אתו בין אהל מועד ובין המזבח ונתתה שמה מים. ורחצו אהרן ובניו ממנו את ידיהם ואת רגליהם. בבאם אל אהל מועד ירחצו מים וכא אל המזבח לשרת להקטיר אשה ליהוה. ורחצו ידיהם ורגליהם ולא ימתו או בגשתם אל המזבח לשרת להקטיר אשה ליהוה. ורחצו ידיהם ורגליהם ולא ימתו והיתה להם חקת עולם לו ולזרעו לדרתם. ויאמר יהוה אל משה לאמר. ואתה קח לך בשמים ראש מר דרור חמש מאות וקנמן בשמו חציו חמשים ומאתים וקנה בשם חמשים ומאתים. וקדה חמש מאות בשקל הקדש ושמן זית הין. ועשית אתם שמן משחת קדש רקח מרקחת מעשה רוקח שמן משחת קדש יהיה. ומשחת בו את אהל מועד ואת ארון העדות. ואת השלחן ואת כל כליו ואת המנורה ואת כליה ואת מזבח הקטרת. ואת מזבח העלה ואת כל כליו ואת הכיור ואת כנו. וקדשת אתם והיו קדש קדשים כל הנגע בהם יקדש. ואל אהרן ואל בניו תמשח ואת קדשתם והכהנו לי. ואל בני ישראל תדבר לאמר שמן משחת קדש יהיה זאת לי לדרתיכם. על בשר אדם לא יסך ובמתכנתו לא תעשו כמהו קדש הוא קדש יהיה לכם. איש אשר ירקח כמהו ואשר יתן ממנו על זר והכרת מעמיו. ויאמר יהוה אל משה קח לך סמים נטף ושחלת וחלבנה סמים ולבונה זכה בד בבד יהיה. ועשית אתה קטרת רקח מעשה רוקח מלח טהור קדש. ושחקת ממנה הדק ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד אשר אועד לך שמה קדש קדשים תהיה לכם. והקטרת אשר תעשה במתכנתה לא תעשו לכם קדש תהיה לך ליהוה. איש אשר יעשה כמוה להריח בה והכרת מעמיו. ויאמר יהוה אל משה ראה קראתי בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה. וימלא אתו רוח אלהים בחכמה בתבונה ובדעת ובכל מלאכה. לחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת. ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכת מחשבת. ואני הנה נתתי אתו את אהליאב בן אחיסמך למטה דן ובלב כל חכם לב נתתי חכמה ועשו את כל אשר צויתיך. את אהל מועד ואת הארן ואת הכפרת אשר עליו ואת כל כלי האהל. ואת השלחן ואת כליו ואת המנרת הטהר ואת כליה ואת מזבח הקטרת. ואת מזבח העלה ואת כל כליו ואת הכיר ואת כנו. ואת בגדי השרד ואת בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן. ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים לקדש ככל אשר צויתיך יעשו. ויאמר יהוה אל משה לאמר. ואתה דבר אל בני ישראל לאמר אך את שבתתי תשמרו כי אות הוא ביני וביניכם לדרתיכם לדעת כי אני יהוה מקדשכם. ושמרתם את השבת כי קדש הוא לכם מחלליה מות יומת כי כל העשה בה מלאכה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה. ששת ימים יעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון קדש ליהוה כל העשה מלאכה ביום השבת מות יומת. ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית עולם. בינו ובין בני ישראל אות הוא לעלם כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש. ויתן אל משה ככלתו לדבר אתו בהר סיני את שני לחת העדת לחת אבן כתבים באצבע אלהים. וירא העם כי בשש משה לרדת מן ההר ויקהל העם על אהרן ויאמרו אליו קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו. ויאמר אלהם אהרן פרקו נזמי הזהב אשר באזני נשיכם בניכם ובנתיכם והביאו אלי. ויתפרקו כל העם את נזמי הזהב אשר באזניהם ויביאו אל אהרן. ויקח מידם ויצר אתו בחרט ויעשהו עגל מסכה ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים. וירא אהרן ויבן מזבח לפניו ויקרא אהרן ויאמר חג ליהוה מחר. וישכמו ממחרת ויעלו עלת ויגשו שלמים וישב העם לאכל ושתו ויקמו לצחק. וידבר יהוה אל משה לך רד כי שחת עמך אשר העלית מארץ מצרים. סרו מהר מן הדרך אשר צויתם עשו להם עגל מסכה וישתחוו לו ויזבחו לו ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים. ויאמר יהוה אל משה ראיתי את העם הזה והנה עם קשה ערף הוא. ועתה הניחה לי ויחר אפי בהם ואכלם ואעשה אתך לגוי גדול. ויחל משה את פני יהוה אלהיו ויאמר למה יהוה יחרה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים בכח גדול וביד חזקה. למה יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם להרג אתם בהרים ולכלתם מעל פני האדמה שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך. זכר לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך ותדבר אלהם ארבה את זרעכם ככוכבי השמים וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעלם. וינחם יהוה על הרעה אשר דבר לעשות לעמו. וישב משה וירד מן ההר ושני לחת העדת בידו לחת כתבים משני עבריהם מזה ומזה הם כתבים. והלחת מעשה אלהים המה והמכתב מכתב אלהים הוא חרות על הלחת. ושמע יהושע את קול העם ברעו ויאמר אל משה קול מלחמה במחנה. ויאמר לא קול ענות גבורה ולא קול ענות חלושה קול ענות אנכי שמע. ויהי כאשר קרב אל המחנה וירא את העגל ומחלת ויחר אף משה וישלך מידו את הלחת וישבר אתם תחת ההר. ויקח את העגל אשר עשו וישרף באש וטחן עד אשר דק ויזר על פני המים וישק את בני ישראל. ויאמר משה אל אהרן מה עשה לך העם הזה כי הבאת עליו חטאה גדלה. ויאמר אהרן אל יחר אף אדני אתה ידעת את העם כי ברע הוא. ויאמרו לי עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו. ואמר אלהם למי זהב התפרקו ויתנו לי ואשלכהו באש ויצא העגל הזה. וירא משה את העם כי פרע הוא כי פרעה אהרן לשמצה בקמיהם. ויעמד משה בשער המחנה ויאמר מי ליהוה אלי ויאספו אליו כל בני לוי. ויאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל שימו איש חרבו על ירכו עברו ושובו משער אל שער והרגו איש את אחיו ואיש את רעהו ואיש את קרבו. ויעשו בני לוי כדבר משה ויפל מן העם ביום ההוא כשלשת אלפי אישים. ויאמר משה מלאו ידכם היום ליהוה כי איש בבנו ובאחיו ולתת עליכם היום ברכה. ויהי ממחרת ויאמר משה אל העם אתם חטאתם חטאה גדלה ועתה אעלה אל יהוה אולי אכפרה בעד חטאתכם. וישב משה אל יהוה ויאמר אנא חטא העם הזה חטאה גדלה ויעשו להם אלהי זהב. ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת. ויאמר יהוה אל משה מי אשר חטא לי אמחנו מספרי. ועתה לך נחה את העם אל אשר דברתי לך הנה מלאכי ילך לפניך וביום פקדי ופקדתי עליהם חטאתם. ויגף יהוה את העם על אשר עשו את העגל אשר עשה אהרן. וידבר יהוה אל משה לך עלה מזה אתה והעם אשר העלית מארץ מצרים אל הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה. ושלחתי לפניך מלאך וגרשתי את הכנעני האמרי והחתי והפרזי החוי והיבוסי. אל ארץ זבת חלב ודבש כי לא אעלה בקרבך כי עם קשה ערף אתה פן אכלך בדרך. וישמעו העם את הדבר הרע הזה ויתאבלו ולא שתו איש עדיו עליו. ויאמר יהוה אל משה אמר אל בני ישראל אתם עם קשה ערף רגע אחד אעלה בקרבך וכליתיך. ועתה הורד עדיך מעליך ואדעה מה אעשה לך. ויתנצלו בני ישראל את עדים מהר חורב. ומשה יקח את האהל ונטה לו מחוץ למחנה הרחק מן המחנה וקרא לו אהל מועד והיה כל מבקש יהוה יצא אל אהל מועד אשר מחוץ למחנה. והיה כצאת משה יצאו כל העם וניצבו איש פתח אהלו והביטו אחרי משה עד בואו האהלה. והיה כבא משה האהלה ירד עמוד הענן ועמד פתח האהל ודבר עם משה. וראה כל העם את עמוד הענן עמד פתח האהל וקם כל העם והשתחוו איש פתח אהלו. ודבר יהוה אל משה פנים אל פנים כאשר ידבר איש אל רעהו ושב אל המחנה ומשרתו יהושע בן נון נער לא ימיש מתוך האהל. ויאמר משה אל יהוה ראה אתה אמר אלי העל את העם הזה ואתה לא הודעתני את אשר תשלח עמי ואתה אמרת ידעתיך בשם וגם מצאת חן בעיני. ועתה אם נא מצאתי חן בעיניך הודיעני נא את דרכך ואדעך למען אמצא חן בעיניך וראה כי עמך הגוי הזה. ויאמר פני ילכו והנחתי לך. ויאמר אליו אם אין פניך הלכים אל תעלנו מזה. ובמה יודע אפוא כי מצאתי חן בעיניך אני ועמך הלוא בלכתך עמנו ונפלינו אני ועמך מכל העם אשר על פני האדמה. ויאמר יהוה אל משה גם את הדבר הזה אשר דברת אעשה כי מצאת חן בעיניך ואדעך בשם. ויאמר הראני נא את כבדך. ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך וקראתי בשם יהוה לפניך וחנתי את אשר אחן ורחמתי את אשר ארחם. ויאמר לא תוכל לראת את פני כי לא יראני האדם וחי. ויאמר יהוה הנה מקום אתי ונצבת על הצור. והיה בעבר כבדי ושמתיך בנקרת הצור וסכתי כפי עליך עד עברי. והסרתי את כפי וראית את אחרי ופני לא יראו. ויאמר יהוה אל משה פסל לך שני לחת אבנים כראשנים וכתבתי על הלחת את הדברים אשר היו על הלחת הראשנים אשר שברת. והיה נכון לבקר ועלית בבקר אל הר סיני ונצבת לי שם על ראש ההר. ואיש לא יעלה עמך וגם איש אל יראה בכל ההר גם הצאן והבקר אל ירעו אל מול ההר ההוא. ויפסל שני לחת אבנים כראשנים וישכם משה בבקר ויעל אל הר סיני כאשר צוה יהוה אתו ויקח בידו שני לחת אבנים. וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה. ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת. נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים ועל בני בנים על שלשים ועל רבעים. ויחפז משה ויקד ארצה וישתחו. ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך אדני ילך נא אדני בקרבנו כי עם קשה ערף הוא וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו. ויאמר הנה אנכי כרת ברית נגד כל עמך אעשה נפלאת אשר לא נבראו בכל הארץ ובכל הגוים וראה כל העם אשר אתה בקרבו את מעשה יהוה כי נורא הוא אשר אני עשה עמך. שמר לך את אשר אנכי מצוך היום הנני גרש מפניך את האמרי והכנעני והחתי והפרזי והחוי והיבוסי. השמר לך פן תכרת ברית ליושב הארץ אשר אתה בא עליה פן יהיה למוקש בקרבך. כי את מזבחתם תתצון ואת מצבתם תשברון ואת אשריו תכרתון. כי לא תשתחוה לאל אחר כי יהוה קנא שמו אל קנא הוא. פן תכרת ברית ליושב הארץ וזנו אחרי אלהיהם וזבחו לאלהיהם וקרא לך ואכלת מזבחו. ולקחת מבנתיו לבניך ובנתיו זנות אחרי אלהיהם והזנו את בניך אחרי אלהיהם. אלהי מסכה לא תעשה לך. את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות אשר צויתיך לעת חדש האביב כי בחדש האביב יצאת ממצרים. כל פטר רחם לי וכל מקנך תזכר פטר שור ושה. ופטר חמור תפדה בשה וכל בכור בניך תפדה. ולא יראו פני ריקם. ששת ימים תעבד וביום השביעי תשבת בחריש ובקציר תשבת. וחג שבעות תעשה לך בכורי קציר חטים וחג האסיף תקופת השנה. שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני האדון יהוה אלהי ישראל. כי אורש גוים מפניך והרחבתי את גבלך ולא יחמד איש את ארצך בעלתך לראות את פני יהוה אלהיך שלש פעמים בשנה. לא תשחט על חמץ דם זבחי ולא ילין לבקר זבח חג הפסח. ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו. ויאמר יהוה אל משה כתב לך את הדברים האלה כי על פי הדברים האלה כרתי אתך ברית ואת ישראל. ויהי שם עם יהוה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכל ומים לא שתה ויכתב על הלחת את דברי הברית עשרת הדברים. וירד משה מהר סיני ושני לחת העדת ביד משה ברדתו מן ההר ומשה לא ידע כי קרן עור פניו בדברו אתו. וירא אהרן וכל בני ישראל את משה והנה קרן עור פניו וייראו מגשת אליו. ויקרא אליהם משה וישבו אליו אהרן וכל הנשאים בעדה וידבר משה אליהם. ואחרי כן נגשו כל בני ישראל ויצו אתם את כל אשר דבר יהוה אתו בהר סיני. ויכל משה מדבר אתם ויתן על פניו מסוה. ובבא משה לפני יהוה לדבר אתו יסיר את המסוה עד צאתו ויצא ודבר אל בני ישראל את אשר יצוה. וראו בני ישראל את פני משה כי קרן עור פני משה והשיב משה את המסוה על פניו עד בואו לדבר אתו. ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אלהם אלה הדברים אשר צוה יהוה לעשות אתם. ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון ליהוה כל העשה בו מלאכה יומת. לא תבערו אש בכל מושבתיכם ביום השבת. ויאמר משה אל כל עדת בני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר. קחו מאתכם תרומה ליהוה כל נדיב לבו יביאה את תרומת יהוה זהב וכסף ונחשת. ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים. ועורת אילם מאדמים ועורת תחשים ועצי שטים. שמן למאור בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים. אבני שהם ואבני מלואים לאפד ולחשן. וכל חכם לב בכם יבאו ויעשו את כל אשר צוה יהוה. את המשכן את אהלו ואת מכסהו את קרסיו ואת קרשיו את בריחו את עמדיו ואת אדניו. את הארן ואת הבדים ואת הכפרת ואת פרכת הסך. את השלחן ואת בדיו ואת כל כליו ואת לחם הפנים. ואת המנרה לבער ואת כליה ואת נרתיה ואת שמן המאור. ואת מזבח הקטרת ואת בדיו ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך הפתח לפתח המשכן. את מזבח העלה ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיור ואת כנו. את קלעי החצר ואת עמדיו ואת אדניו ואת מסך שער החצר. את יתדת המשכן ואת יתדת החצר ואת מיתרתם. את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן. ויצאו כל עדת בני ישראל מלפני משה. ויבאו כל איש אשר נשאו לבו וכל אשר נדבו רוחו אתו הביאו את תרומת יהוה למלאכת אהל מועד ולכל עבדתו ולבגדי הקדש. והאנשים על הנשים באו כל נדיב לב הביאו חח ונזם וטבעת וכומז כל כלי זהב וכל איש אשר הניף תנופת זהב ליהוה. וכל אשר נמצא אתו תכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים ועורת אילם מאדמים ועורת תחשים הביאו. כל מרים תרומת כסף ונחשת הביאו את תרומת יהוה וכל אשר נמצא אתו עצי שטים לכל מלאכת העבדה הביאו. וכל אשה חכמת לב בידיה טוו ויביאו מטוה את התכלת ואת הארגמן את תולעת השני ואת השש. וכל הנשים אשר נשא לבן אתן בחכמה טוו את העזים. והנשאים הביאו את אבני השהם ואת אבני המלואים לאפד ולחשן. ואת הבשם ואת השמן למאור ולשמן המשחה ולקטרת הסמים. כל איש ואשה אשר נדב לבם להביא לכל המלאכה אשר צוה יהוה לעשות ביד משה הביאו בני ישראל נדבה ליהוה. ויאמר משה אל בני ישראל ראו קרא יהוה בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה. וימלא אתו רוח אלהים בחכמה בתבונה ובדעת ובכל מלאכה. ולחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת. ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכת מחשבת. ולהורת נתן בלבו הוא ואהליאב בן אחיסמך למטה דן. מלא אתם חכמת לב לעשות את כל מלאכת חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן בתולעת השני ובשש וארג עשי כל מלאכה וחשבי מחשבת. ועשה בצלאל ואהליאב וכל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה ותבונה בהמה לדעת לעשות את כל מלאכת עבדת הקדש לכל אשר צוה יהוה. ויקרא משה אל בצלאל ואל אהליאב ואל כל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה בלבו כל אשר נשאו לבו אל הקרב אל המלאכה לעשתה. ויקחו את כל התרומה אשר הביאו בני ישראל אל מלאכת עבדת הקדש לעשת אתה והם הביאו אליו עוד נדבה בבקר בבקר. ויבאו כל החכמים העשים את כל מלאכת הקדש איש מלאכתו אשר הם עשים. ויאמרו אל משה לאמר מרבים העם להביא מדי העבדה למלאכה אשר צוה יהוה לעשות אתה. ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה לתרומת הקדש ויכלא העם מהביא. והמלאכה היתה דים לכל המלאכה לעשות אתה והותר. ויעש כל חכם לב בעשי המלאכה את המשכן עשר יריעת שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבים מעשה חשב עשה אתם. אורך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב היריעה האחת ארבע באמה מדה אחת ליריעות. ויחבר את חמש היריעות אחת אל אחת וחמש היריעות חבר אחת אל אחת. ויעש לקשת תכלת על שפת היריעה האחת מקצה בחברת כן עשה בשפת היריעה החיצונה בחברת השנית. חמשים לולאת עשה ביריעה האחת וחמשים לולאת עשה בקצה היריעה אשר בחברת השנית מקבלת הלולאת אחת אל אחת. ויעש חמשים קרסי זהב ויחבר את היריעת אחת אל אחת בקרסים ויהי המשכן אחד. ויעש יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעת עשה אתם. אורך היריעה האחת שלשים באמה ורחב היריעה האחת ארבע באמה אחת עשרה היריעת מדה אחת ליריעת. ויחבר את חמש היריעת לבד ואת שש היריעת לבד וכפל את היריעה השתית אל מול פני האהל. ויעש חמשים לולאת על שפת היריעה הקצה החברת ומשים לולאת על שפת היריעה החברת השנית. ויעש חמשים קרסי נחשת להבא את האהל לחבר את האהל והיה אחד. ויעש מכסה לאהל עורת אילם מאדמים ומכסה עורת תחשים מלמעלה. ויעש את הקרשים למשכן עצי שטים עמדים. עשר אמות ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד. שתי ידת לקרש האחד משלבת אחת אל אחת כן עשה לכל קרשי המשכן. ויעש את הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת נגבה תימנה. ואת ארבעים אדני כסף עשה תחת עשרים הקרש שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו. ולצלע השנית למשכן לפאת צפון עשרים קרש. ואת ארבעים אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד. ולירכתי המשכן ימה עשה ששה קרשים. ושני קרשים עשה למקצעת המשכן בירכתים. והיו תאמם מלמטה ויחדו יהיו תמים על ראשו אל הטבעת האחת כן היה לשניהם למקצעת שני יהיו. והיו שמנה קרשים ושש עשרה אדניהם כסף שנים עשר אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד. ויעש בריחם עצי שטים חמשה לקרשי צלע המשכן האחת. וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן לירכתים ימה. ויעש את הבריח התיכן בתוך הקרשים מבריח מקצה אל קצה. ואת הקרשים צפה זהב ואת טבעתיהם עשה זהב בתים לבריחם וצפה את הבריחם זהב. ויעש את הפרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב עשה אתה. ואת עמדיה ארבעה שטים ויצף אתם זהב וויהם זהב ויצק להם ארבעה אדני כסף. ויעש מסך לפתח האהל תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם. וחמשה עמדיהם ואת וויהם ויצף ראשיהם וחשקיהם זהב וחמשה אדניהם נחשת. ויעש את בצלאל את הארן עצי שטים עשה אתו. אורך הארן אמתים וחצי ורחב הארן אמה וחצי ואמה וחצי קומתו. ויצף אתו זהב טהור מבית ומחוץ צפה אתו. ויעש לו זר זהב סביב. ויצק לו ארבע טבעת זהב על ארבע פעמתיו ושתי טבעת על צלעו האחת ושתי טבעת על צלעו השנית. ויעש בדי עצי שטים ויצף אתם זהב. ויבא את הבדים בטבעת על צלעת הארן לשאת את הארן. ויעש כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה. ויעש שני כרבים זהב מקשה עשה אתם מן שני קצות הכפרת. כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת עשה את הכרבים על שני קצותיו. והיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת יהיו פני הכרבים. ויתן את הכפרת על הארן מלמעלה ואל הארן נתן את העדת אשר אשים אליך. ויעש שלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמתים קומתו. ויצף אתו זהב טהור ויעש לו זר זהב סביב. ויעש לו מסגרת טפח סביב ויעש זר זהב למסגרתו סביב. ויצק לו ארבע טבעת זהב ויתן את הטבעת על ארבע הפעמת אשר לארבע רגליו. לעמת המסגרת היו הטבעת בתים לבדים לשלחן. ויעש את הבדים עצי שטים וצפה אתם זהב וישא בהם את השלחן. ויעש את הכלים אשר על השלחן את קערתיו ואת כפתיו ואת מנקיתיו ואת הקשות אשר יסך בהם. ויעש את המנרה זהב טהור מקשה עשה את המנרה ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה היו. ושש קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנרה מצדה האחד ושלשה קני מנרה מצדה השני. שלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח כן לששת הקנים היוצאים מן המנרה. ובמנרה ארבעה גבעים משקדים כפתריה ופרחיה. וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים היוצאים ממנה. כפתריהם וקניהם ממנה היו כלה מקשה אחת זהב טהור. ויעש את נרתיה שבעה ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור. ככר הזהב עשה אתה ואת כל הכלים האלה. ויעש את מזבח הקטרת עצי שטים רבוע אמה ארכו ואמה רחבו ואמתים קומתו ממנו היו קרנתיו. ויצף אתו זהב טהור את גגו ואת קירתיו סביב ואת קרנתיו ויעש לו זר זהב סביב. ושתי טבעת זהב עשה לו מתחת לזרו על שתי צלעתיו על שני צדיו היו לבתים לבדים לשאת אתו בהם. ויעש את הבדים עצי שטים וצפה אתם זהב. ויתן את מזבח הקטרת בבית אהל מועד לפני הפרכת אשר על ארון העדת לפני הכפרת אשר על העדת אשר אועד לך שמה. ויקטר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את הנרות יקטירנה. וכבהעלות אהרן את הנרות בין הערבים יקטירנה קטרת תמיד לפני יהוה לדרתיכם. לא תעלו עליו קטרת זרה ועלה ומנחה ונסך לא תסכו עליו. וכפר אהרן על קרנתיו אחת בשנה מדם חטאת הכפרים אחת בשנה יכפר עליו לדרתיכם קדש קדשים הוא ליהוה. ויאמר יהוה אל משה כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אתם ולא יהיה בהם נגף בפקד אתם. זה יתנו כל העבר על הפקדים מחצית השקל בשקל הקדש עשרים גרה השקל מחצית השקל תרומה ליהוה. כל העבר על הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה יתן תרומת יהוה. לכפר על נפשתיכם. ולקחת את כסף הכפרים מאת בני ישראל ונתתה אתו על עבדת אהל מועד והיה לבני ישראל לזכרון לפני יהוה לכפר על נפשתיכם. ויאמר יהוה אל משה לאמר. ועשית כיור נחשת וכנו נחשת לרחצה ונתתה אתו בין אהל מועד ובין המזבח ונתתה שמה מים. ורחצו אהרן ובניו ממנו את ידיהם ואת רגליהם. בבאם אל אהל מועד ירחצו מים וכא אל המזבח לשרת להקטיר אשה ליהוה. ורחצו ידיהם ורגליהם ולא ימתו או בגשתם אל המזבח לשרת להקטיר אשה ליהוה. ורחצו ידיהם ורגליהם ולא ימתו והיתה להם חקת עולם לו ולזרעו לדרתם. ויאמר יהוה אל משה לאמר. ואתה קח לך בשמים ראש מר דרור חמש מאות וקנמן בשמו חציו חמשים ומאתים וקנה בשם חמשים ומאתים. וקדה חמש מאות בשקל הקדש ושמן זית הין. ועשית אתם שמן משחת קדש רקח מרקחת מעשה רוקח שמן משחת קדש יהיה. ומשחת בו את אהל מועד ואת ארון העדות. ואת השלחן ואת כל כליו ואת המנורה ואת כליה ואת מזבח הקטרת. ואת מזבח העלה ואת כל כליו ואת הכיור ואת כנו. וקדשת אתם והיו קדש קדשים כל הנגע בהם יקדש. ואל אהרן ואל בניו תמשח ואת קדשתם והכהנו לי. ואל בני ישראל תדבר לאמר שמן משחת קדש יהיה זאת לי לדרתיכם. על בשר אדם לא יסך ובמתכנתו לא תעשו כמהו קדש הוא קדש יהיה לכם. איש אשר ירקח כמהו ואשר יתן ממנו על זר והכרת מעמיו. ויאמר יהוה אל משה קח לך סמים נטף ושחלת וחלבנה סמים ולבונה זכה בד בבד יהיה. ועשית אתה קטרת רקח מעשה רוקח מלח טהור קדש. ושחקת ממנה הדק ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד אשר אועד לך שמה קדש קדשים תהיה לכם. והקטרת אשר תעשה במתכנתה לא תעשו לכם קדש תהיה לך ליהוה. איש אשר יעשה כמוה להריח בה והכרת מעמיו. ויאמר יהוה אל משה ראה קראתי בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה. וימלא אתו רוח אלהים בחכמה בתבונה ובדעת ובכל מלאכה. לחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת. ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכת מחשבת. ואני הנה נתתי אתו את אהליאב בן אחיסמך למטה דן ובלב כל חכם לב נתתי חכמה ועשו את כל אשר צויתיך. את אהל מועד ואת הארן ואת הכפרת אשר עליו ואת כל כלי האהל. ואת השלחן ואת כליו ואת המנרת הטהר ואת כליה ואת מזבח הקטרת. ואת מזבח העלה ואת כל כליו ואת הכיר ואת כנו. ואת בגדי השרד ואת בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן. ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים לקדש ככל אשר צויתיך יעשו. ויאמר יהוה אל משה לאמר. ואתה דבר אל בני ישראל לאמר אך את שבתתי תשמרו כי אות הוא ביני וביניכם לדרתיכם לדעת כי אני יהוה מקדשכם. ושמרתם את השבת כי קדש הוא לכם מחלליה מות יומת כי כל העשה בה מלאכה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה. ששת ימים יעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון קדש ליהוה כל העשה מלאכה ביום השבת מות יומת. ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית עולם. בינו ובין בני ישראל אות הוא לעלם כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש. ויתן אל משה ככלתו לדבר אתו בהר סיני את שני לחת העדת לחת אבן כתבים באצבע אלהים. וירא העם כי בשש משה לרדת מן ההר ויקהל העם על אהרן ויאמרו אליו קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו. ויאמר אלהם אהרן פרקו נזמי הזהב אשר באזני נשיכם בניכם ובנתיכם והביאו אלי. ויתפרקו כל העם את נזמי הזהב אשר באזניהם ויביאו אל אהרן. ויקח מידם ויצר אתו בחרט ויעשהו עגל מסכה ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים. וירא אהרן ויבן מזבח לפניו ויקרא אהרן ויאמר חג ליהוה מחר. וישכמו ממחרת ויעלו עלת ויגשו שלמים וישב העם לאכל ושתו ויקמו לצחק. וידבר יהוה אל משה לך רד כי שחת עמך אשר העלית מארץ מצרים. סרו מהר מן הדרך אשר צויתם עשו להם עגל מסכה וישתחוו לו ויזבחו לו ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים. ויאמר יהוה אל משה ראיתי את העם הזה והנה עם קשה ערף הוא. ועתה הניחה לי ויחר אפי בהם ואכלם ואעשה אתך לגוי גדול. ויחל משה את פני יהוה אלהיו ויאמר למה יהוה יחרה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים בכח גדול וביד חזקה. למה יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם להרג אתם בהרים ולכלתם מעל פני האדמה שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך. זכר לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך ותדבר אלהם ארבה את זרעכם ככוכבי השמים וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעלם. וינחם יהוה על הרעה אשר דבר לעשות לעמו. וישב משה וירד מן ההר ושני לחת העדת בידו לחת כתבים משני עבריהם מזה ומזה הם כתבים. והלחת מעשה אלהים המה והמכתב מכתב אלהים הוא חרות על הלחת. ושמע יהושע את קול העם ברעו ויאמר אל משה קול מלחמה במחנה. ויאמר לא קול ענות גבורה ולא קול ענות חלושה קול ענות אנכי שמע. ויהי כאשר קרב אל המחנה וירא את העגל ומחלת ויחר אף משה וישלך מידו את הלחת וישבר אתם תחת ההר. ויקח את העגל אשר עשו וישרף באש וטחן עד אשר דק ויזר על פני המים וישק את בני ישראל. ויאמר משה אל אהרן מה עשה לך העם הזה כי הבאת עליו חטאה גדלה. ויאמר אהרן אל יחר אף אדני אתה ידעת את העם כי ברע הוא. ויאמרו לי עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו. ואמר אלהם למי זהב התפרקו ויתנו לי ואשלכהו באש ויצא העגל הזה. וירא משה את העם כי פרע הוא כי פרעה אהרן לשמצה בקמיהם. ויעמד משה בשער המחנה ויאמר מי ליהוה אלי ויאספו אליו כל בני לוי. ויאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל שימו איש חרבו על ירכו עברו ושובו משער אל שער והרגו איש את אחיו ואיש את רעהו ואיש את קרבו. ויעשו בני לוי כדבר משה ויפל מן העם ביום ההוא כשלשת אלפי אישים. ויאמר משה מלאו ידכם היום ליהוה כי איש בבנו ובאחיו ולתת עליכם היום ברכה. ויהי ממחרת ויאמר משה אל העם אתם חטאתם חטאה גדלה ועתה אעלה אל יהוה אולי אכפרה בעד חטאתכם. וישב משה אל יהוה ויאמר אנא חטא העם הזה חטאה גדלה ויעשו להם אלהי זהב. ועתה א

ויבא משה את כל הדברים האלה וישם על לבו ויעש
כל מלאכת המשכן ויקם משה ויברך את פרעה וילך
משה ואהרן מעם פרעה ויאמר יהוה אל משה כה
אמר יהוה אלהי ישראל שלח את עמי ויעבדני
כי אם מאן אתה להשלח הנה יד יהוה היה במקנך
אשר בשדה בסוסים בחמרים בגמלים בבקר ובצאן
דבר כבד מאד ויעש יהוה לדבר הזה ממחרת
ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן קחו לכם מלא
חפניכם פיח כבשן והזה משה השמים לעיני פרעה
והיה לאבק על כל ארץ מצרים והיה על האדם
ועל הבהמה לשחין פרחת אבעבעת במצרים
ויקחו את פיח הכבשן ויעמדו לפני פרעה ויזרקו
משה השמים ויהי שחין פרחת אבעבעת באדם
ובבהמה ולא יכלו החרטמים לעמד לפני משה
מפני השחין כי היה השחין בחרטמים ובכל
מצרים ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שמע
אליהם כאשר דבר יהוה אל משה ויאמר יהוה
אל משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה הנה
יוצא המימה ואמרת אליו כה אמר יהוה אלהי
העברים שלח את עמי ויעבדני כי בפעם הזאת
אנכי שלח את כל מגפתי אל לבך ובעבדיך ובעמך
בעבור תדע כי אין כמני בכל הארץ כי עתה
שלחתי את ידי ואך אותך ואת עמך בדבר
ותכחד מן הארץ ואולם בעבור זאת העמדתיך
בעבור הראתך את כחי ולמען ספר שמי בכל
הארץ עודך מתנשא בעמי לבלתי שלחם הנני
משחיר כעת מחר את כבד מאד במצרים
למן יום הוסדה ועד עתה ועתה שלח העז את
מקנך ואת כל אשר לך בשדה כל האדם והבהמה
אשר ימצא בשדה ולא יאסף הבית וירד עליהם
הברד וחיו ויגוועו הנה הכה יהוה בעבדי פרעה
ויירא את דבר יהוה מעבדי פרעה וינס את עבדיו
ואת מקנהו אל הבתים ואשר לא שם לבו אל דבר
יהוה ויעזב את עבדיו ואת מקנהו בשדה ויאמר
יהוה אל משה נטה את ידך על השמים ויהי ברד
בכל ארץ מצרים על האדם ועל הבהמה ועל כל
עשב השדה בארץ מצרים ויך הברד את כל עשב
השדה ואת כל עץ השדה שבר ורק היתה בארץ
גשן אשר בני ישראל שם לא היה ברד ויהי קול
יהוה וברד ואש מתלקחת בתוך הברד כבד מאד
אשר לא היה כמהו בכל ארץ מצרים מהיותה
לגוי ויך הברד בכל ארץ מצרים את כל אשר
בשדה מאדם ועד בהמה ואת כל עשב השדה
הכה הברד ואת כל עץ השדה שבר רק בארץ
גשן אשר היו בני ישראל שם לא הוכה ברד
וישלח פרעה ויקרא למשה ולאהרן ויאמר אלהם
חטאתי הפעם יהוה הצדיק ואני ועמי הרשעים
התפללו אל יהוה ורב מהיות קלת ברד וברד
ואשלחה אתכם ולא תוספון לעמד ויצא משה
את העיר מעם פרעה ואת כפי אפרש אל יהוה
הקלות הקולת והברד ולא יהיה עוד הברד
למען תדע כי ליהוה הארץ ואתה ועבדיך
אני ידעתי טרם תיראון מפני יהוה אלהים
והפשתה והשערה נכתה כי השערה אביב
והפשתה גבעל והחטה והכסמת לא נכתו כי
אפילות הנה ויעזב משה את פרעה ויצא את
העיר ויפרש כפיו אל יהוה ויחדלו הקלות
והברד ומטר לא נתך ארצה וירא פרעה כי
חדל המטר והברד ולקול ויסף לחטא ויכבד
לבו הוא ועבדיו ויחזק לב פרעה ולא שלח
את בני ישראל כאשר דבר יהוה ביד משה
ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה כי אני
הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למען שתי
אתתי אלה בקרבו ולמען תספר באזני בנך
ובן בנך את אשר התעללתי במצרים ואת
אתתי אשר שמתי בם וידעתם כי אני יהוה
ויבא משה ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו כה
אמר יהוה אלהי העברים עד מתי מאנת
לענת מפני שלח עמי ויעבדני כי אם מאן
אתה לשלח את עמי הנני מביא מחר ארבה
בגבולך וכסה את עין הארץ ולא יוכל לראות
את הארץ ואכל את יתר הפלטה הנשארת
לכם מן הברד ואכל את כל העץ הצמח לכם
מן השדה ומלאו בתיך ובתי כל עבדיך וכל
מצרים אשר לא ראו אבתיך ואבות אבתיך
מיום היותם על האדמה עד היום הזה ויפן
ויצא מעם פרעה ויקראו עבדי פרעה אליו
עד מתי יהיה זה לנו למוקש שלח את האנשים
ויעבדו את יהוה אלהיהם הטרם תדע כי אבדה
מצרים ויושב את משה ואת אהרן אל פרעה
וילך ויאמר אלהם פרעה לכו עבדו את יהוה
אלהיכם מי ומי ההלכים ויאמר משה בנערינו
ובזקנינו נלך בבנינו ובבנותינו בצאננו ובבקרנו
נלך כי חג יהוה לנו ויאמר אלהם יהי כן יהוה
עמכם כאשר אשלח אתכם ואת טפכם ראו כי
רעה נגד פניכם לא כן לכו נא הגברים ועבדו
את יהוה כי אתה אתם מבקשים ויגרש אתם
מאת פני פרעה ויהוה אמר אל משה נטה את
ידך על ארץ מצרים בארבה ויעל על ארץ
מצרים וינחל בכל גבול מצרים כבד מאד לפניו
לא היה כן ארבה כמהו ואחריו לא יהיה כן
ויכס את עין כל הארץ ותחשך הארץ ויאכל
את כל עשב הארץ ואת כל פרי העץ אשר
הותיר הברד ולא נותר כל ירק בעץ ובעשב
השדה בכל ארץ מצרים ויאמץ פרעה לקרא
למשה ולאהרן ויאמר חטאתי ליהוה אלהיכם
ולכם ועתה שא נא חטאתי אך הפעם וחלו
אל יהוה אלהיכם ויסר מעלי רק את המות
הזה ויצא מעם פרעה ויעתר אל יהוה ויהפך
יהוה רוח ים חזקה מאד ויסע את הארץ
ואת כל הארבה ויתקע אתו הימה ים סוף לא
נותר ארבה אחד בכל גבול מצרים ויכבד יהוה
את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל ויאמר
יהוה אל משה נטה את ידך השמים ויהי חשך
על ארץ מצרים וימש חשך ויגש חשך ולא
ראה איש את אחיו ולא קמו איש מתחתיו
שלשת ימים וכל בני ישראל היה אור במושבתם
ויקרא פרעה אל משה ויאמר לכו עבדו את
יהוה רק צאנכם ובקרכם יצג גם טפכם ילך
עמכם ויאמר משה גם אתה תתן בידנו זבחים
ועלות ועשינו ליהוה אלהינו וגם מקנינו ילך
עמנו לא תשאר פרסה כי ממנו נקח לעבד את
יהוה אלהינו ואנחנו לא נדע מה נעבד את
יהוה עד בואנו שמה ויחזק יהוה את לב פרעה
ולא אבה לשלחם ויאמר לו פרעה לך מעלי
השמר לך אל תוסף ראות פני כי ביום ראתך
פני תמות ויאמר משה כן דברת לא אוסף עוד
ראות פניך

את ידו על מצרים ואוציא את צבאתי את עמי
בני ישראל מארץ מצרים בשפטים גדלים
וידעו מצרים כי אני יהוה בנטותי את ידי על
מצרים והוצאתי את בני ישראל מתוכם ויעש
משה ואהרן כאשר צוה יהוה כן עשו ומשה בן
שמנים שנה ואהרן בן שלש ושמנים שנה אל
פרעה ויאמר יהוה אלהי ישראל שלח את עמי
ויחגו לי במדבר והנה אתה עוד לא תאבה
ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה כי אני
הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למען שתי
אתתי אלה בקרבו ולמען תספר באזני בנך
ובן בנך את אשר התעללתי במצרים ואת
אתתי אשר שמתי בם וידעתם כי אני יהוה
ויבא משה ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו כה
אמר יהוה אלהי העברים עד מתי מאנת
לענת מפני שלח עמי ויעבדני כי אם מאן
אתה לשלח את עמי הנני מביא מחר ארבה
בגבולך וכסה את עין הארץ ולא יוכל לראות
את הארץ ואכל את יתר הפלטה הנשארת
לכם מן הברד ואכל את כל העץ הצמח לכם
מן השדה ומלאו בתיך ובתי כל עבדיך וכל
מצרים אשר לא ראו אבתיך ואבות אבתיך
מיום היותם על האדמה עד היום הזה ויפן
ויצא מעם פרעה ויקראו עבדי פרעה אליו
עד מתי יהיה זה לנו למוקש שלח את האנשים
ויעבדו את יהוה אלהיהם הטרם תדע כי אבדה
מצרים ויושב את משה ואת אהרן אל פרעה
וילך ויאמר אלהם פרעה לכו עבדו את יהוה
אלהיכם מי ומי ההלכים ויאמר משה בנערינו
ובזקנינו נלך בבנינו ובבנותינו בצאננו ובבקרנו
נלך כי חג יהוה לנו ויאמר אלהם יהי כן יהוה
עמכם כאשר אשלח אתכם ואת טפכם ראו כי
רעה נגד פניכם לא כן לכו נא הגברים ועבדו
את יהוה כי אתה אתם מבקשים ויגרש אתם
מאת פני פרעה ויהוה אמר אל משה נטה את
ידך על ארץ מצרים בארבה ויעל על ארץ
מצרים וינחל בכל גבול מצרים כבד מאד לפניו
לא היה כן ארבה כמהו ואחריו לא יהיה כן
ויכס את עין כל הארץ ותחשך הארץ ויאכל
את כל עשב הארץ ואת כל פרי העץ אשר
הותיר הברד ולא נותר כל ירק בעץ ובעשב
השדה בכל ארץ מצרים ויאמץ פרעה לקרא
למשה ולאהרן ויאמר חטאתי ליהוה אלהיכם
ולכם ועתה שא נא חטאתי אך הפעם וחלו
אל יהוה אלהיכם ויסר מעלי רק את המות
הזה ויצא מעם פרעה ויעתר אל יהוה ויהפך
יהוה רוח ים חזקה מאד ויסע את הארץ
ואת כל הארבה ויתקע אתו הימה ים סוף לא
נותר ארבה אחד בכל גבול מצרים ויכבד יהוה
את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל ויאמר
יהוה אל משה נטה את ידך השמים ויהי חשך
על ארץ מצרים וימש חשך ויגש חשך ולא
ראה איש את אחיו ולא קמו איש מתחתיו
שלשת ימים וכל בני ישראל היה אור במושבתם
ויקרא פרעה אל משה ויאמר לכו עבדו את
יהוה רק צאנכם ובקרכם יצג גם טפכם ילך
עמכם ויאמר משה גם אתה תתן בידנו זבחים
ועלות ועשינו ליהוה אלהינו וגם מקנינו ילך
עמנו לא תשאר פרסה כי ממנו נקח לעבד את
יהוה אלהינו ואנחנו לא נדע מה נעבד את
יהוה עד בואנו שמה ויחזק יהוה את לב פרעה
ולא אבה לשלחם ויאמר לו פרעה לך מעלי
השמר לך אל תוסף ראות פני כי ביום ראתך
פני תמות ויאמר משה כן דברת לא אוסף עוד
ראות פניך

ואמר:

ואמר לו אדוני המלך, אם כן מדוע אמר לי אדוני המלך
לעבדו כדבר הזה, ועבדך לא ידע מזה דבר קטן או גדול.
ויאמר המלך אל אחימעץ, הנאמן אתה ואין בשורתך
בשורה. ויען אחימעץ ויאמר, כי ראיתי את המון גדול
לשלח את יואב את עבד המלך ואתי עבדך, ולא ידעתי
מה היה. ויאמר המלך, סב התיצב פה, והנה כושי בא
ויאמר, בשרו לאדוני המלך כי שפטך יהוה היום מיד
כל הקמים עליו. ויאמר המלך לכושי, השלום לנער
אבשלום. ויען הכושי, יהיו כאויבי אדוני המלך
ולכל הקמים עליו לרעה כנער הזה. ויעל המלך
על עלית השער ויבך, והלך כה אמר בגי אבשלום
בני בני אבשלום מי יתן מותי תחתיך אבשלום בני בני.
ויגד ליואב כי המלך בוכה ומתאבל על אבשלום.
ותהי התשועה ביום ההוא לכל העם, כי שמע העם
ביום ההוא לאמר כי כעס המלך על בנו. ויגנב העם
ביום ההוא לבוא העירה כאשר יגנב העם הנכלמים
בנוסם במלחמה. והמלך כסה את פניו ויזעק בקול
גדול, בני אבשלום אבשלום בני בני. ויבא יואב
אל המלך הבית ויאמר, הבישת היום את פני כל
עבדיך המלטים היום את נפש בניך ובנותיך ונפש
נשיך ונפש פילגשיך, לאהבך את שנאיך ולשנא את
אהביך, כי הגדת היום כי אין לך שרים ועבדים,
כי ידעתי היום כי אם אבשלום חי ואנחנו כלנו
מתים היום, אז ישר בעיניך. ועתה קום צא ודבר
על לב עבדיך, כי נשבע אנכי ביהוה אם לא תצא
אם יליך איש אתך הלילה, והיה זאת לך רעה
מכל הרעות אשר באו עליך מנעוריך ועד עתה.
ויקם המלך וישב בשער, ולכל העם הגיד לאמר
הנה המלך ישב בשער, ויבאו כל העם לפני המלך.

ישראל נסו איש לאהליו. וכל העם היו נדונים
בכל שבטי ישראל לאמר, המלך הציל אותנו מיד
אויבינו והוא מלט אותנו מיד פלשתים, ועתה
ברח מן הארץ מפני אבשלום. ואבשלום אשר
משחנו עלינו מת במלחמה, ועתה למה אתם
מחרישים להשיב את המלך. ושמואל אמר אל
העם לאמר, הנה המלך בא, ויבא המלך עד הירדן.
ויהודה באו אל הגלגל ללכת לקראת המלך
להעביר את המלך את הירדן. וישמעי בן גרא
בן הימיני אשר מבחורים אשר עם בית שאול
ירד עם אנשי יהודה לקראת המלך דוד, ואלף
איש עמו מבנימין, וציבא נער בית שאול וחמשה
עשר בניו ועשרים עבדיו עמו, ויעברו את הירדן
לפני המלך. ויעבור המלך את הירדן ויבא אל
ביתו בירושלים, ויסגר את בית המלך. ויעבור
הירדן ויבא אל הגלגל, וישמעי בן גרא עבר
עמו ויעבור הירדן לפני המלך. ויאמר אל המלך,
אל יחשב לי אדוני עון ואל תזכר את אשר עוה
עבדך ביום צאת אדוני המלך מירושלים, כי
ידע עבדך כי חטאתי ואני הבאתי היום בראשונה
לכל בית יוסף לרדת לקראת אדוני המלך.
ויען אבישי בן צרויה ויאמר, הלא על זה
יומת שמעי כי קלל את משיח יהוה. ויאמר
דוד, מה לי ולכם בני צרויה כי תהיון לי
היום לשטן, היומת היום איש בישראל כי
הלא ידעתי כי היום אני מלך על ישראל.
ויאמר המלך אל שמעי, לא תמות. וישבע לו
המלך. ומפיבשת בן שאול ירד לקראת המלך,
ולא עשה רגליו ולא עשה שפמו ואת בגדיו לא
כבס עד היום אשר בא בשלום. ויהי כבואו
מירושלים לקראת המלך, ויאמר לו המלך,
למה לא הלכת עמנו מפיבשת. ויען, אדוני
המלך עבדי רמני כי עבד הוא לי, ואמר עבדך
אחבשה לי החמור ואעלה עליו ואלך עם המלך
כי פסח הוא לעבדך. ויספר בעבדך אל אדוני
המלך, ואדוני המלך כמלאך האלהים ועשה
הטוב בעיניך. כי לא היתה כל בית אבי כי אם
אנשי מות לאדוני המלך, ותשם את עבדך בין
האכלים על שלחנך, ומה לי עוד צדקה ומה
אוסיף עוד לצעק אל המלך. ויאמר לו המלך,
למה תדבר עוד דברך, אמרתי אתה ושבא תחלקו
את השדה. ויאמר מפיבשת אל המלך, גם את
כל יקח אחרי אשר בא אדוני המלך בשלום
אל ביתו. וברזלי הגלעדי ירד מרגלים ויעבר
את הירדן עם המלך ללוותו מעבר הירדן.
וברזלי זקן מאד בן שמנים שנה הוא, ויכלכל
את המלך בהיותו במחנים כי איש גדול מאד
הוא. ויאמר המלך אל ברזלי, אתה עבר אתי
וכלכלתי אתך עמדי בירושלים. ויאמר ברזלי
אל המלך, כמה ימי שנות חיי כי אעלה את
המלך ירושלימה. בן שמנים שנה אנכי היום,
הבין אבדיל בין טוב לרע, אם יטעם עבדך את
אשר אכל ואת אשר שתה, ואשמעה עוד בקול
שרים ושרות, ולמה יהיה עבדך עוד משא על
אדוני המלך. מעט יעבור עבדך את הירדן
את המלך, ולמה יגמלני המלך הגמול הזה.
נא ישב עבדך ואמות בעירי אצל קבר אבי
ואמי, והנה עבדך כמהם בן אחי ויעבר את
אדוני המלך, ועשה לו הטוב בעיניך. ויאמר
המלך, כמהם יעבר אתי ואני אעשה לו הטוב
בעיניך, וכל אשר תבחר עלי אעשה לך. ויעבור
כל העם את הירדן ויעבור המלך, וישק המלך
לברזלי ויברכהו וישב למקומו. ויעבור המלך
הגלגל וכמהם עבר עמו, וכל העם עברו את
הירדן ויעבור המלך. ויהי כאשר עבר המלך
ויבא הגלגל, ויעבור עמו כמהם, וכל העם
עברו את הירדן ויעבור המלך. ויהי כאשר עבר
המלך ויבא הגלגל, ויעבור עמו כמהם, וכל
העם עברו את הירדן ויעבור המלך. ויהי כאשר
עבר המלך ויבא הגלגל, ויעבור עמו כמהם,
וכל העם עברו את הירדן ויעבור המלך.
ויהי כאשר עבר המלך ויבא הגלגל, ויעבור
עמו כמהם, וכל העם עברו את הירדן ויעבור
המלך. ויהי כאשר עבר המלך ויבא הגלגל,
ויעבור עמו כמהם, וכל העם עברו את הירדן
ויעבור המלך. ויהי כאשר עבר המלך ויבא
הגלגל, ויעבור עמו כמהם, וכל העם עברו
את הירדן ויעבור המלך. ויהי כאשר עבר
המלך ויבא הגלגל, ויעבור עמו כמהם, וכל
העם עברו את הירדן ויעבור המלך. ויהי כאשר
עבר המלך ויבא הגלגל, ויעבור עמו כמהם,
וכל העם עברו את הירדן ויעבור המלך.
ויהי כאשר עבר המלך ויבא הגלגל, ויעבור
עמו כמהם, וכל העם עברו את הירדן ויעבור
המלך. ויהי כאשר עבר המלך ויבא הגלגל,
ויעבור עמו כמהם, וכל העם עברו את הירדן
ויעבור המלך. ויהי כאשר עבר המלך ויבא
הגלגל, ויעבור עמו כמהם, וכל העם עברו
את הירדן ויעבור המלך. ויהי כאשר עבר

ואם יש לו בנים ואין לו אשה, כיצד יעשה? ואם יש לו אשה ואין לו בנים, כיצד יעשה? ואם יש לו אשה ובנים, כיצד יעשה? ואם אין לו לא אשה ולא בנים, כיצד יעשה? ואם יש לו אשה ובנים, כיצד יעשה? ואם אין לו לא אשה ולא בנים, כיצד יעשה?

ואם יש לו אשה ובנים, כיצד יעשה? ואם אין לו לא אשה ולא בנים, כיצד יעשה? ואם יש לו אשה ובנים, כיצד יעשה? ואם אין לו לא אשה ולא בנים, כיצד יעשה?

ואם יש לו אשה ובנים, כיצד יעשה? ואם אין לו לא אשה ולא בנים, כיצד יעשה? ואם יש לו אשה ובנים, כיצד יעשה? ואם אין לו לא אשה ולא בנים, כיצד יעשה?

ואם יש לו אשה ובנים, כיצד יעשה? ואם אין לו לא אשה ולא בנים, כיצד יעשה? ואם יש לו אשה ובנים, כיצד יעשה? ואם אין לו לא אשה ולא בנים, כיצד יעשה?

ואם יש לו אשה ובנים, כיצד יעשה? ואם אין לו לא אשה ולא בנים, כיצד יעשה? ואם יש לו אשה ובנים, כיצד יעשה? ואם אין לו לא אשה ולא בנים, כיצד יעשה?

ואם יש לו אשה ובנים, כיצד יעשה? ואם אין לו לא אשה ולא בנים, כיצד יעשה? ואם יש לו אשה ובנים, כיצד יעשה? ואם אין לו לא אשה ולא בנים, כיצד יעשה?

ואם יש לו אשה ובנים, כיצד יעשה? ואם אין לו לא אשה ולא בנים, כיצד יעשה? ואם יש לו אשה ובנים, כיצד יעשה? ואם אין לו לא אשה ולא בנים, כיצד יעשה?

ואם יש לו אשה ובנים, כיצד יעשה? ואם אין לו לא אשה ולא בנים, כיצד יעשה? ואם יש לו אשה ובנים, כיצד יעשה? ואם אין לו לא אשה ולא בנים, כיצד יעשה?

ואם יש לו אשה ובנים, כיצד יעשה? ואם אין לו לא אשה ולא בנים, כיצד יעשה? ואם יש לו אשה ובנים, כיצד יעשה? ואם אין לו לא אשה ולא בנים, כיצד יעשה?

ואמר לו אלהים אני אל אביך אל תירא מרדה מצרימה כי שם אעשך לגוי גדול אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה ויוסף ישית ידו על עיניך׃ ויקם יעקב משבע ויסעו בני ישראל את אביהם ואת טפם ואת נשיהם בעגלות אשר שלח פרעה לשאת אתו׃ ויקחו את מקנהם ואת רכושם אשר רכשו בארץ כנען ויבאו מצרימה יעקב ואל כל זרעו אתו׃ בניו ובני בניו אתו בנותיו ובנות בניו וכל זרעו הביא אתו מצרימה׃ ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה יעקב ובניו בכור יעקב ראובן׃ ובני ראובן חנוך ופלוא חצרון וכרמי׃ ובני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין וצחר ושאול בן הכנענית׃ ובני לוי גרשון קהת ומררי׃ ובני יהודה ער ואונן ושלה פרץ וזרח וימת ער ואונן בארץ כנען ויהיו בני פרץ חצרון וחמול׃ ובני יששכר תולע ופוה יוב ושמרון׃ ובני זבולן סרד ואלון ויחלאל׃ אלה בני לאה אשר ילדה ליעקב בפדן ארם ואת דינה בתו כל נפשות בניו ובנותיו שלשים ושלשה׃ ובני גד צפיון וחגי שוני ואצבון ערי ואראלי ארודי ואראלי׃ ובני אשר ימנה וישוה וישוי ובריעה ושרח אחתם ובני בריעה חבר ומלכיאל׃ אלה בני זלפה אשר נתן לבן לרחל בתו ותלד את אלה ליעקב שש עשרה נפש׃ בני רחל אשת יעקב יוסף ובנימן׃ ויולד ליוסף בארץ מצרים אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן און את מנשה ואת אפרים׃ ובני בנימן בלע ובכר ואשבל גרא ונעמן אחי ורש מפים וחפים וארד׃ אלה בני רחל אשר ילד ליעקב כל הנפש ארבעה עשר׃ ובני דן חשים׃ ובני נפתלי יחצאל וגוני ויצר ושלם׃ אלה בני בלהה אשר נתן לבן לרחל בתו ותלד את אלה ליעקב כל הנפש שבעה׃ כל הנפש הבאה ליעקב מצרימה יצאי ירכו מלבד נשי בני יעקב כל נפש ששים וששה׃ ובני יוסף אשר ילד לו במצרים נפשות שנים כל נפש בית יעקב הבאה מצרימה שבעים׃ ואת יהודה שלח לפניו אל יוסף להורת לפניו גשנה ויבאו ארצה גשן׃ ויאסר יוסף מרכבתו ויעל לקראת ישראל אביו גשנה וירא אליו ויפל על צואריו ויבך על צואריו עוד׃ ויאמר ישראל אל יוסף אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך חי׃ ויאמר יוסף אל אחיו ואל בית אביו אעלה ואגידה לפרעה ואמרה אליו אחי ובית אבי אשר בארץ כנען באו אלי׃ והאנשים רעי צאן כי אנשי מקנה היו וצאנם ובקרם ובכל אשר להם הביאו׃ והיה כי יקרא לכם פרעה ואמר מה מעשיכם׃ ואמרתם אנשי מקנה היו עבדיך מנעורינו ועד עתה גם אנחנו גם אבותינו בעבור תשבו בארץ גשן כי תועבת מצרים כל רעה צאן׃

ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנם ובקרם ובכל אשר להם באו מארץ כנען והנם בארץ גשן׃ ומקצה אחיו לקח חמשה אנשים ויצגם לפני פרעה׃ ויאמר פרעה אל אחיו מה מעשיכם ויאמרו אל פרעה רעה צאן עבדיך גם אנחנו גם אבותינו׃ ויאמרו אל פרעה לגור בארץ באנו כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כי כבד הרעב בארץ כנען ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן׃ ויאמר פרעה אל יוסף לאמר אביך ואחיך באו אליך׃ ארץ מצרים לפניך הוא במיטב הארץ הושב את אביך ואת אחיך ישבו בארץ גשן ואם ידעת ויש בם אנשי חיל ושמתם שרי מקנה על אשר לי׃ ויבא יוסף את יעקב אביו ויעמד לפני פרעה ויברך יעקב את פרעה׃ ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני חייך׃ ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מגורי שלשים ומאת שנה מעט ורעים היו ימי שני חיי ולא השיגו את ימי חיי אבותי בימי מגוריהם׃ ויברך יעקב את פרעה ויצא מלפני פרעה׃ ויושב יוסף את אביו ואת אחיו ויתן להם אחזה בארץ מצרים במיטב הארץ בארץ רעמסס כאשר צוה פרעה׃ ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו לחם לפי הטף׃ ולחם אין בכל הארץ כי כבד הרעב מאד ותלה ארץ מצרים ואת ארץ כנען מפני הרעב׃ ויקבץ יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ כנען בשבר אשר הם שברים ויבא יוסף את הכסף בית פרעה׃ ויתם הכסף מארץ מצרים ומארץ כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר הבה לנו לחם ולמה נמות נגדך כי אפס כסף׃ ויאמר יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם במקניכם אם אפס כסף׃ ויביאו את מקנהם אל יוסף ויתן להם יוסף לחם בסוסים ובמקנה הצאן ובמקנה הבקר ובחמרים וינהלם בלחם בכל מקנהם בשנה ההוא׃ ותתם השנה ההוא ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו לו לא נכחד מאדני כי אם תם הכסף וקנין הבהמה אל אדני לא נשאר לפני אדני אם לא גויתנו ואדמתנו׃ למה נמות לעיניך גם אנחנו גם אדמתנו קנה אתנו ואת אדמתנו בלחם ונהיה אנחנו ואדמתנו עבדים לפרעה ותן זרע ונחיה ולא נמות והאדמה לא תשם׃ ויקן יוסף את כל אדמת מצרים לפרעה כי מכרו מצרים איש שדהו כי חזק עליהם הרעב ותהי הארץ לפרעה׃ ואת העם העביר אתו לערים מקצה גבול מצרים ועד קצהו׃ רק אדמת הכהנים לא קנה כי חק לכהנים מאת פרעה ואכלו את חקם אשר נתן להם פרעה על כן לא מכרו את אדמתם׃ ויאמר יוסף אל העם הן קניתי אתכם היום ואת אדמתכם לפרעה הנה לכם זרע וזרעתם את האדמה׃ והיה בתבואת ונתתם חמישית לפרעה וארבע הידות יהיו לכם לזרעת השדה ולאכלכם ולאשר בבתיכם ולאכל לטפכם׃ ויאמרו החייתנו נמצא חן בעיני אדני והיינו עבדים לפרעה׃ ויהי לחק עד היום הזה על אדמת מצרים לפרעה החמישית אפס אדמת הכהנים לבדם לא היתה לפרעה׃ וישב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד׃ ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימי יעקב שני חייו שבע שנים וארבעים ומאת שנה׃ ויקרבו ימי ישראל למות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר לו אם נא מצאתי חן בעיניך שים נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי חסד ואמת אל נא תקברני במצרים׃ ושכבתי עם אבתי ונשאתני ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר אנכי אעשה כדברך׃ ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחו ישראל על ראש המטה׃ ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך חלה ויקח את שני בניו עמו את מנשה ואת אפרים׃ ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך ויתחזק ישראל וישב על המטה׃ ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה אלי בלוז בארץ כנען ויברך אתי׃ ויאמר אלי הנני מפרך והרבתיך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אחריך אחזת עולם׃ ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ מצרים עד בואי אליך מצרימה לי הם אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי׃ ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם׃ ואני בבאי מפדן מתה עלי רחל בארץ כנען בדרך בעוד כברת הארץ לבוא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית לחם׃ וירא ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה׃ ויאמר יוסף אל אביו בני הם אשר נתן לי אלהים בזה ויאמר קחם נא אלי ואברכם׃ ועיני ישראל כבדו מזקן לא יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק להם ויחבק להם׃ ויאמר ישראל אל יוסף ראה פניך לא פללתי והנה הראה אתי אלהים גם את זרעך׃ ויוצא יוסף אתם מעם ברכיו וישתחו לאפיו ארצה׃ ויקח יוסף את שניהם את אפרים בימינו משמאל ישראל ואת מנשה בשמאלו משמאל ישראל ויגש אליו׃ וישלח ישראל את ימינו וישת על ראש אפרים והוא הצעיר ואת שמאלו על ראש מנשה שכל את ידיו כי מנשה הבכור׃ ויברך את יוסף ויאמר האלהים אשר התהלכו אבתי לפניו אברהם ויצחק האלהים הרעה אתי מעודי עד היום הזה׃ המלאך הגאל אתי מכל רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבתי אברהם ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ׃ ויראה יוסף כי ישית אביו יד ימינו על ראש אפרים ורע בעיניו ויתמך יד אביו להסיר אתה מעל ראש אפרים על ראש מנשה׃ ויאמר יוסף אל אביו לא כן אבי כי זה הבכר שים ימינך על ראשו׃ וימאן אביו ויאמר ידעתי בני ידעתי גם הוא יהיה לעם וגם הוא יגדל ואולם אחיו הקטן יגדל ממנו וזרעו יהיה מלא הגוים׃ ויברכם ביום ההוא לאמר בך יברך ישראל לאמר ישמך אלהים כאפרים וכמנשה וישם את אפרים לפני מנשה׃ ויאמר ישראל אל יוסף הנה אנכי מת והיה אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ אבתיכם׃ ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי ובקשתי׃

ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים׃ הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל אביכם׃ ראובן בכרי אתה כחי וראשית אוני יתר שאת ויתר עז׃ פחז כמים אל תותר כי עלית משכבי אביך אז חללת יצועי עלה׃ שמעון ולוי אחים כלי חמס מכרתיהם׃ בסדם אל תבא נפשי באסיפם אל תחד כבודי כי באפם הרגו איש וברצנם עקרו שור׃ ארור אפם כי עז ועברתם כי קשתה אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל׃ יהודה אתה יודוך אחיך ידך בעורף איביך ישתחוו לך בני אביך׃ גור אריה יהודה מטרף בני עלית כרע רבץ כאריה וכלביא מי יקימנו׃ לא יסור שבט מיהודה ומחקק מבין רגליו עד כי יבא שילה ולו יקהת עמים׃ אסרי לגפן עירה ולשרקה בני אתנו כבס בין לחמו ובדם ענבים סותה עינים מיין ולבן שנים מחלב׃ זבולן לחוף ימים ישכון והוא לחוף אניות ויכתו על יפתח צידון׃ יששכר חמר גרם רבץ בין המשפתים׃ וירא מנוחה כי טוב ואת הארץ כי נעמה ויט שכמו לסבל ויהי למס עבד׃ דן ידין עמו כאחד שבטי ישראל׃ יהי דן נחש עלי דרך שפיפן עלי ארח הנשך עקבי סוס ויפל רכבו אחור׃ לישועתך קויתי יהוה׃ גד גדוד יגודנו והוא יגד עקב׃ מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדני מלך׃ נפתלי אילה שלחה הנתן אמרי שפר׃ בן פרת יוסף בן פרת עלי עין בנות צעדה עליו רוכבי חצים׃ ותשב באיתן קשתו ויפזו זרועי ידיו מידי אביר יעקב משם רעה אבן ישראל׃ מאל אביך ויעזרך ואת שדי ויברכך ברכת שמים מעל ברכת תהום רבצת תחת ברכת שדים ורחם׃ ברכת אביך גברו על ברכת הורי עדי תאות גבעת עולם תהיינה לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו׃ בנימין זאב יטרף בבקר יאכל עד ולערב יחלק שלל׃ כל אלה שבטי ישראל שנים עשר וזאת אשר דבר להם אביהם ויברך אותם איש אשר כברכתו ברך אותם׃ ויצו אותם ויאמר אלהם אני נאסף אל עמי קברו אתי אל אבתי אל המערה אשר בשדה עפרון החתי׃ במערה אשר בשדה המכפלה אשר על פני ממרא בארץ כנען אשר קנה אברהם את השדה מאת עפרון החתי לאחזת קבר׃ שמה קברו את אברהם ואת שרה אשתו שמה קברו את יצחק ואת רבקה אשתו ושמה קברתי את לאה׃ מקנה השדה והמערה אשר בו מאת בני חת׃ ויכל יעקב מצות את בניו ויאסף רגליו אל המטה וינוע ויאסף אל עמיו׃

ויפל יוסף על פני אביו ויבך עליו ויישק לו׃ ויצו יוסף את עבדיו את הרפאים את אביו לחנט את אביו ויחנטו הרפאים את ישראל׃ וימלאו לו ארבעים יום כי כן ימלאו ימי החנטים ויבכו אתו מצרים שבעים יום׃ ויעברו ימי בכיתו וידבר יוסף אל בית פרעה לאמר אם נא מצאתי חן בעיניכם דברו נא באזני פרעה לאמר׃ אבי השביעני לאמר הנה אנכי מת בקברי אשר כריתי לי בארץ כנען שמה תקברני ועתה אעלה נא ואקברה את אבי ואשובה׃ ויאמר פרעה עלה וקבר את אביך כאשר השביעך׃ ויעל יוסף לקבר את אביו ויעלו אתו כל עבדי פרעה זקני ביתו וכל זקני ארץ מצרים׃ וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו רק טפם וצאנם ובקרם עזבו בארץ גשן׃ ויעל עמו גם רכב גם פרשים ויהי המחנה כבד מאד׃ ויבאו עד גרן האטד אשר בעבר הירדן ויספדו שם מספד גדול וכבד עד מאד ויעש לאביו אבל שבעת ימים׃ וירא יושב הארץ הכנעני את האבל בגרן האטד ויאמרו אבל כבד זה למצרים על כן קרא שם אבל מצרים אשר בעבר הירדן׃ ויעשו בניו לו כן כאשר צום אתם׃ וישאו אתו בניו ארצה כנען ויקברו אתו במערת שדה המכפלה אשר קנה אברהם את השדה לאחזת קבר מאת עפרון החתי על פני ממרא׃ וישב יוסף מצרימה הוא ואחיו וכל העלים אתו לקבר את אביו אחרי קברו את אביו׃ ויראו אחי יוסף כי מת אביהם ויאמרו לו לא ישטמנו יוסף והשב ישיב לנו את כל הרעה אשר גמלנו אתו׃ ויצוו אל יוסף לאמר אביך צוה לפני מותו לאמר׃ כה תאמרון ליוסף אנא שא נא פשע אחיך וחטאתם כי רעה גמלוך ועתה שא נא לפשע עבדי אלהי אביך ויבך יוסף בדברם אליו׃ וילכו גם אחיו ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך לעבדים׃ ויאמר אלהם יוסף אל תיראו כי התחת אלהים אני׃ ואתם חשבתם עלי רעה אלהים חשבה לטובה למען עשה כיום הזה להחית עם רב׃ ועתה אל תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת טפכם וינחם אתם וידבר על לבם׃ וישב יוסף במצרים הוא ובית אביו ויחי יוסף מאה ועשר שנים׃ וירא יוסף לאפרים בני שלשים גם בני מכיר בן מנשה ילדו על ברכי יוסף׃ ויאמר יוסף אל אחיו אנכי מת ואלהים פקד יפקד אתכם והעלה אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב׃ וישבע יוסף את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעלתם את עצמתי מזה׃ וימת יוסף בן מאה ועשר שנים ויחנטו אתו ויישם בארון במצרים׃

ויסעו מרפדים ויחנו בעלמון דבלתימה׃ ויסעו מעלמון דבלתימה ויחנו בהרי העברים לפני נבו׃ ויסעו מהרי העברים ויחנו בערבת מואב על ירדן יריחו׃ ויחנו על הירדן מבית הישמת עד אבל השטים בערבת מואב׃ וידבר יהוה אל משה בערבת מואב על ירדן יריחו לאמר׃ דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי אתם עברים את הירדן אל ארץ כנען׃ והורשתם את כל יושבי הארץ מפניכם ואבדתם את כל משכיותם ואת כל צלמי מסכתם תאבדו ואת כל במותם תשמידו׃ והורשתם את הארץ וישבתם בה כי לכם נתתי את הארץ לרשת אתה׃ והתנחלתם את הארץ בגורל למשפחתיכם לרב תרבו את נחלתו ולמעט תמעיט את נחלתו איש למקום אשר יצא עליו גורלו לו תהיה למטות אבתיכם תתנחלו׃ ואם לא תורישו את יושבי הארץ מפניכם והיה אשר תותירו מהם לשכים בעיניכם ולצנים בצדיכם וצררו אתכם על הארץ אשר אתם יושבים בה׃ והיה כאשר דמיתי לעשות להם אעשה לכם׃

דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם בבואכם אל הארץ כנען זאת הארץ אשר תפל לכם בנחלה ארץ כנען לגבלתיה׃ והיה לכם פאת נגב ממדבר צן על ידי אדום והיה לכם גבול נגב מקצה ים המלח מזרחה׃ ונסב לכם הגבול מנגב למעלה עקרבים ועבר צנה והיו תוצאתיו מנגב לקדשברנע ויצא חצר אדר ועבר עצמונה׃ ונסב הגבול מעצמון נחלה מצרים והיו תוצאתיו הימה׃ וגבול ים ויהי הים הגדול וגבול זה יהיה לכם גבול ים׃ וזה יהיה לכם גבול צפון מן הים הגדול תתאו לכם הר ההר׃ מהר ההר תתאו לבוא חמת והיו תוצאת הגבול צדדה׃ ויצא הגבול זפרונה והיו תוצאתיו חצר עינן זה יהיה לכם גבול צפון׃ והתאויתם לכם לגבול קדמה מחצר עינן שפם׃ וירד הגבול משפם רבלה מקדם לעין ויבד הגבול וירד וילע על כתף ים כנרת קדמה׃ וירד הגבול הירדנה והיו תוצאתיו ים המלח זאת הארץ לגבלתיה סביב׃ ויצו משה את בני ישראל לאמר זאת הארץ אשר תנחלו בה בגורל אשר צוה יהוה לתת לתשעת המטות וחצי המטה׃ כי לקחו מטה בני הראשים לבית אבתם ומטה בני הראשים לבית אבתם׃ ושני המטות ושני חצי המטה לקחו נחלתם מעבר לירדן יריחו קדמה מזרחה׃

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ אלה שמות האנשים אשר ינחלו לכם את הארץ אלעזר הכהן ויהושע בן נון׃ ונשיא אחד נשיא אחד מטה אחד תקחו לנחל את הארץ׃ ואלה שמות האנשים לטוב בן יפנה׃ ולמטה בני שמעון שמואל בן עמיהוד׃ למטה בנימן אלידד בן כסלון׃ ונשיא למטה בני דן בקי בן יגלי׃ לבני יוסף נשיא למטה בני מנשה חניאל בן אפד׃ ונשיא למטה בני אפרים קמואל בן שפטן׃ ונשיא למטה בני זבולן אליצפן בן פרנך׃ ונשיא למטה בני יששכר פלטיאל בן עזן׃ ונשיא למטה בני אשר אחיהוד בן שלמי׃ ונשיא למטה בני נפתלי פדהאל בן עמיהוד׃ אלה אשר צוה יהוה את לנחל את בני ישראל בארץ כנען׃

וידבר יהוה אל משה בערבת מואב על ירדן יריחו לאמר׃ צו את בני ישראל ונתנו לבני לוי מן נחלת אחזתם ערים לשבת ומגרש לערים סביבתיהם תתנו ללוים׃ והיו הערים להם לשבת והמגרשים להיתם לבהמתם ולרכשם ולכל חיתם׃ ומגרשי הערים אשר תתנו ללוים מקיר העיר וחוצה אלף אמה סביב׃ ומדתם מחוץ לעיר את פאת קדים אלפים באמה ופאת נגב אלפים באמה ופאת ים אלפים באמה ופאת צפון אלפים באמה והעיר בתוך זה יהיה לכם אלה יהיו להם מגרשי הערים׃ והערים אשר תתנו ללוים את ששת ערי המקלט אשר תתנו לנוס שמה לרצח ועליהן תתנו ארבעים ושתים עיר׃ כל הערים אשר תתנו ללוים ארבעים ושמנה עיר אתהן ואת מגרשיהן׃ והערים אשר תתנו מאחזת בני ישראל מאת הרב תרבו ומאת המעט תמעיטו איש כנחלתו אשר ינחלו יתן מערי הלוים׃ וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי אתם עברים את הירדן ארצה כנען׃ והנה הערים אשר תתנו ללוים את ששת ערי המקלט אשר תתנו לנוס שמה לרצח ועליהן תתנו ארבעים ושתים עיר׃ כל הערים אשר תתנו ללוים ארבעים ושמנה עיר אתהן ואת מגרשיהן׃ והערים אשר תתנו מאחזת בני ישראל מאת הרב תרבו ומאת המעט תמעיטו איש כנחלתו אשר ינחלו יתן מערי הלוים׃ וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי אתם עברים את הירדן ארצה כנען׃

ואמרו כי אם הגיע הזמן
כמו ואמרו לך בלבד שהשתוללו
אתה בהחלטה ואתה אמר ואתה
עם שמעו כי בלבד ואמרו
לך שמעו שמעו ואמרו כי
אמרו לך אמרו כי אמרו
לך אמרו כי אמרו לך
אמרו כי אמרו לך אמרו
כי אמרו לך א

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ענין שלא יצטרכו:

ויש לדקדק בזה, דלכאורה הרי ידוע שכל מה שעושה הקב"ה הוא לטובה, ואם כן אין לנו לבקש שלא יצטרכו לדבר שהוא לטובה, ועוד, דהרי אנו מתפללים בכל יום בברכת השנים "ברך עלינו" וכו' "כברכות שבירכת את אבותינו" וכו', ואברהם אבינו ע"ה לא ביקש שלא יצטרכו לאכסניא, אלא להיפך, שהיה מצפה ומחכה שיבואו אורחים, ואם כן מדוע אנו מבקשים שלא יצטרכו לאכסניא?

ונראה לומר בזה, דהנה ידוע שיש ב' מיני אכסניא, יש אכסניא של מצוה, כגון שבא אורח לעיר ואין לו מקום ללון, ואז מצוה גדולה להכניסו לביתו ולהאכילו ולהשקותו, ויש אכסניא של רשות, כגון שבא אורח לעיר ויש לו מקום ללון אצל קרוביו או מכריו, אלא שרוצה לבוא אל בעל הבית כדי לשוחח עמו ולהתענג מחכמתו ומדעתו, ואברהם אבינו ע"ה היה מצפה ומחכה שיבואו אורחים, כדי שיוכל להכניסם לביתו ולהאכילם ולהשקותם, שזהו מצוה גדולה, אבל לא היה מצפה ומחכה שיבואו אורחים כדי שיוכל לשוחח עמהם ולהתענג מחכמתם ומדעתם, שזהו רשות בלבד, ולכן אנו מבקשים שלא יצטרכו לאכסניא של רשות, שהיא לאו דווקא לטובה.

ומה שהוסיף בברכה שלא יצטרכו לא לאכסניא של מצוה ולא לאכסניא של רשות, אף על פי שאכסניא של מצוה אינה לטובה, מכל מקום אין אנו מבקשים שלא יבואו אורחים כלל, שאז לא יהיה לנו שום מצוה, אלא אנו מבקשים שיבואו אורחים, אבל שלא נצטרך להכניסם לביתנו, אלא שיבואו אל בתי מדרשות, ויהיה לנו הנאה מחכמתם ומדעתם, ולא נצטרך להכניסם לביתנו.

פה ובזה יתורץ מה שהקשו המפרשים למה לא נאמר בברכת השנים "ברך עלינו" וכו' "כברכות שבירכת את אבותינו" וכו' אברהם יצחק ויעקב, שהרי אברהם אבינו ע"ה לא ביקש שלא יצטרכו לאכסניא, כמו שביקש יעקב אבינו ע"ה שלא יצטרכו לאכסניא, ולפי מה שכתבנו יתורץ היטב, שאברהם אבינו ע"ה לא ביקש שלא יצטרכו לאכסניא של רשות, אבל ביקש שיבואו אורחים, כדי שיוכל להכניסם לביתו ולהאכילם ולהשקותם, שזהו מצוה גדולה, אבל יעקב אבינו ע"ה ביקש שלא יצטרכו לאכסניא של מצוה, שאף על פי שאכסניא של מצוה אינה לטובה, מכל מקום אין אנו מבקשים שלא יבואו אורחים כלל, שאז לא יהיה לנו שום מצוה, אלא אנו מבקשים שיבואו אורחים, אבל שלא נצטרך להכניסם לביתנו, אלא שיבואו אל בתי מדרשות, ויהיה לנו הנאה מחכמתם ומדעתם, ולא נצטרך להכניסם לביתנו.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ואמר לו אל תירא כי אם האמן ותחי ותלך עמו ויבא אל בית האיש אשר מתו בניו ויגש אליהו אל הפתח ויאמר הביאי לי את בנך ותשא אותו מחיקה ותתנהו בידו ויעל אליהו העלייה אשר הוא יושב בה בבית ויניחהו על מטתו ויקרא אל ה' ויאמר ה' אלהי הרעה גם על האלמנה אשר אנכי מתגורר עמה לכלות את בנה ויתגר על הילד ויחי הילד ויקח אליהו את הילד וירד מן העלייה הבית ויתנהו לאמו ויאמר אליה ראי חי בנך ותדע האשה כי איש אלהים הוא ודבר ה' אמת בפיו ותאמר אל אליהו עתה ידעתי כי איש אלהים אתה ודבר ה' אמת בפיך ויהי אחרי הדברים האלה ויחל בן האשה הבעלת הבית להחלות חליו עד אשר לא נשאר בו נשמה ותאמר האשה אל אליהו מה לי ולך איש האלהים הבאת אלי לזכר את עוני ולהמית את בני ויאמר אליה אליהו תני לי את בנך ויקח אותו מחיקה ויעל אותו העלייה אשר הוא יושב בה ויניחהו על מטתו ויקרא אל ה' ויאמר ה' אלהי הרעה גם על האלמנה אשר אנכי מתגורר עמה להמית את בנה ויתגר על הילד ויחי הילד ויקח אליהו את הילד וירד מן העלייה הבית ויתנהו לאמו ויאמר אליה אליהו

ואמר לו אלהים אני אל אביך אל תירא מרדה מצרימה כי לגוי גדול אשימך שם אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה ויוסף ישית ידו על עיניך ויצו פרעה את עבדיו את יוסף לחנט את אביו ויחנטו הרופאים את ישראל ויעבור יוסף על כל בית פרעה ויעל עמו כל זקני ארץ מצרים וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו רק טפם וצאנם ובקרם עזבו בארץ גשן ויעל עמו גם רכב ויהי המחנה כבד מאד ויבאו עד גרן האטד אשר בעבר הירדן ויספדו שם מספד גדול וכבד מאד ויעש לאביו אבל שבעת ימים וירא יושב הארץ הכנעני את האבל בגרן האטד ויאמרו אבל כבד זה למצרים על כן קרא שם המקום אבל מצרים אשר בעבר הירדן ויעשו בניו לו כן כאשר צום להם וישאו אותו בניו ארצה כנען ויקברו אותו במערת שדה המכפלה אשר קנה אברהם את השדה לאחזת קבר מאת עפרון החתי על פני ממרא וישב יוסף מצרימה הוא ואחיו וכל העולים אתו לקבר את אביו אחרי קברו את אביו ויראו אחי יוסף כי מת אביהם ויאמרו לו אולי ישטמנו יוסף והשב ישיב לנו את כל הרעה אשר גמלנו אתו ויצוו אל יוסף לאמר אביך צוה לפני מותו לאמר כה תאמרו ליוסף אנא שא נא פשע אחיך וחטאתם כי רעה גמלוך ועתה שא נא לפשע עבדי אלהי אביך ויבך יוסף בדברם אליו וילכו גם אחיו ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך לעבדים ויאמר אלהם יוסף אל תיראו כי התחת אלהים אני ואתם חשבתם עלי רעה אלהים חשבה לטובה למען עשה כיום הזה להחיות עם רב ועתה אל תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת טפכם וינחם אותם וידבר על לבם ויאמר יוסף לאחיו אני מת ואלהים פקד יפקד אתכם והעלה אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב וישבע יוסף את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמותי מזה ויהי יוסף בן מאה ועשר שנים וימת יוסף ויחנטו אותו וישם בארון במצרים

ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו באו ראובן שמעון לוי ויהודה יששכר זבולן ובנימין דן ונפתלי גד ואשר ויהי כל נפש היוצאת מירך יעקב שבעים נפש ויוסף היה במצרים וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ אותם ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף ויאמר אל עמו הנה עם בני ישראל רב ועצום ממנו הבה נתחכמה לו פן ירבה והיה כי תקראנה מלחמה ונוסף גם הוא על שונאינו ונלחם בנו ועלה מן הארץ ויעמידו עליו שרי מסים למען ענתו בסבלתם ויבן ערי מסכנות לפרעה את פתם ואת רעמסס ואת כל אשר ימצא לו ואת ערי המסכנות אשר בנו

ולא יכול לעמוד בפני אויביו אלא אם כן יהיה לו כח גדול מאוד ויהיה
אל כבוד מלך מלכי המלכים הקב"ה אשר הוא יתברך שמו ויתעלה
ויתנשא ויתרומם ויתגדל ויתהדר ויתפאר ויתקדש ויתשבח ויתנוסס
ויתגבה ויתנשא ויתרומם ויתגדל ויתהדר ויתפאר ויתקדש ויתשבח
ויתנוסס ויתגבה ויתנשא ויתרומם ויתגדל ויתהדר ויתפאר ויתקדש
ויתשבח ויתנוסס ויתגבה ויתנשא ויתרומם ויתגדל ויתהדר ויתפאר
ויתקדש ויתשבח ויתנוסס ויתגבה ויתנשא ויתרומם ויתגדל ויתהדר
ויתפאר ויתקדש ויתשבח ויתנוסס ויתגבה ויתנשא ויתרומם ויתגדל
ויתהדר ויתפאר ויתקדש ויתשבח ויתנוסס ויתגבה ויתנשא ויתרומם
ויתגדל ויתהדר ויתפאר ויתקדש ויתשבח ויתנוסס ויתגבה ויתנשא
ויתרומם ויתגדל ויתהדר ויתפאר ויתקדש ויתשבח ויתנוסס ויתגב

[illegible]

[illegible]

[illegible]

KÄNNY-SÄLIN TARA

ואמר לו אחיו: הנה אתה מלך עלינו אם משול תמשול בנו? ויוסיפו עוד שנאו אותו על חלומותיו ועל דבריו. ויאמר אליהם: שמעו נא החלום הזה אשר חלמתי. והנה אנחנו מאלמים אלומים בתוך השדה והנה קמה אלומתי וגם נצבה ותסבינה אלומותיכם ותשתחוינה לאלומתי. ויאמרו לו אחיו: המלוך תמלוך עלינו אם משול תמשול בנו? ויוסיפו עוד שנאו אותו על חלומותיו ועל דבריו. ויחלם עוד חלום אחר ויספר אותו לאחיו ויאמר: הנה חלמתי חלום עוד והנה השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחוים לי. ויספר אל אביו ואל אחיו ויגער בו אביו ויאמר לו: מה החלום הזה אשר חלמת? הבוא נבוא אני ואמך ואחיך להשתחות לך ארצה? ויקנאו בו אחיו ואביו שמר את הדבר. ויהי כאשר ראה יוסף את אחיו ואת אביו ויבך עליהם ויאמר: הנה אני שולח את בני אל אחי ואל אביו ואל אחיו ואל אחותו ואל אמו ואל אחיו ואל אחותו ואל אמו ואל אחיו ואל אחותו ואל אמ

מעשה: ר"ח אב:

כשבא קונה לקנות מחבירו ואמר לו אל תאמר לאחר שאני לוקח ממך, ואמר לו אל תאמר לאחר שאני לוקח ממך, ואמר לו אל תאמר לאחר שאני לוקח ממך,

[illegible]

[illegible] ... [illegible] ... [illegible] ... [

ואחר שנתחבר הספר הזה נמצא בכתב יד ספר אחד
מחכמי הקבלה ז"ל שהיה מיוחס אצל חכמי הקבלה
שהיה מחבר ספר הזה ושמו רבי יצחק בן יעקב
הכהן ז"ל ומצאתי בכתב יד הנזכר שהיה מחבר
הספר הזה בשנת ה' אלפים ומאתים ושבעים
ושנה לבריאת עולם ומצאתי בכתב יד הנזכר
שהיה מחבר הספר הזה בשנת ה' אלפים ומאתים
ושבעים ושנה לבריאת עולם ומצאתי בכתב יד
הנזכר שהיה מחבר הספר הזה בשנת ה' אלפים
ומאתים ושבעים ושנה לבריאת עולם ומצאתי
בכתב יד הנזכר שהיה מחבר הספר הזה בשנת
ה' אלפים ומאתים ושבעים ושנה לבריאת עולם

ומצאתי בכתב יד הנזכר שהיה מחבר הספר הזה
בשנת ה' אלפים ומאתים ושבעים ושנה לבריאת
עולם ומצאתי בכתב יד הנזכר שהיה מחבר הספר
הזה בשנת ה' אלפים ומאתים ושבעים ושנה
לבריאת עולם ומצאתי בכתב יד הנזכר שהיה
מחבר הספר הזה בשנת ה' אלפים ומאתים
ושבעים ושנה לבריאת עולם ומצאתי בכתב יד
הנזכר שהיה מחבר הספר הזה בשנת ה' אלפים
ומאתים ושבעים ושנה לבריאת עולם ומצאתי
בכתב יד הנזכר שהיה מחבר הספר הזה בשנת
ה' אלפים ומאתים ושבעים ושנה לבריאת עולם

ומצאתי בכתב יד הנזכר שהיה מחבר הספר הזה
בשנת ה' אלפים ומאתים ושבעים ושנה לבריאת
עולם ומצאתי בכתב יד הנזכר שהיה מחבר הספר
הזה בשנת ה' אלפים ומאתים ושבעים ושנה
לבריאת עולם ומצאתי בכתב יד הנזכר שהיה
מחבר הספר הזה בשנת ה' אלפים ומאתים
ושבעים ושנה לבריאת עולם ומצאתי בכתב יד
הנזכר שהיה מחבר הספר הזה בשנת ה' אלפים
ומאתים ושבעים ושנה לבריאת עולם ומצאתי
בכתב יד הנזכר שהיה מחבר הספר הזה בשנת
ה' אלפים ומאתים ושבעים ושנה לבריאת עולם

ויהי ביום השלישי ויהי ערב ויהי בקר יום השלישי
ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד
ותראה היבשה ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים
קרא ימים וירא אלהים כי טוב ויאמר אלהים תדשא
הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עושה פרי למינו
אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן ותוצא הארץ דשא עשב
מזריע זרע למינהו ועץ עושה פרי אשר זרעו בו למינהו
וירא אלהים כי טוב ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי
ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין
היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים
והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן
ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור הגדל
לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת
הכוכבים ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על
הארץ ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין
החשך וירא אלהים כי טוב ויהי ערב ויהי בקר יום
רביעי ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף
יעופף על הארץ על פני רקיע השמים ויברא אלהים
את התנינם הגדלים ואת כל נפש החיה הרומשת אשר
שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא
אלהים כי טוב ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו
ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ ויהי ערב
ויהי בקר יום חמישי ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש
חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן
ויעש אלהים את חיתו ארץ למינה ואת הבהמה למינה
ואת כל רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב
ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו
בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל
הרמש הרומש על הארץ ויברא אלהים את האדם בצלמו
בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם ויברך
אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את
הארץ וכבשוה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל
חיה הרומשת על הארץ ויאמר אלהים הנה נתתי לכם
את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל
העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה ולכל
חיתו הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ
אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן
וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי
ערב ויהי בקר יום הששי ויכלו השמים והארץ וכל
צבאם ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה
וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה ויברך
אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל
מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות

אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יי
אלהים ארץ ושמים וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ
וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יי אלהים על
הארץ ואדם אין לעבד את האדמה ואד יעלה מן הארץ
והשקה את כל פני האדמה ויצר יי אלהים את האדם
עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם
לנפש חיה ויטע יי אלהים גן בעדן מקדם וישם שם
את האדם אשר יצר ויצמח יי אלהים מן האדמה כל עץ
נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ
הדעת טוב ורע ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן
ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים שם האחד פישון הוא
הסבב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב וזהב הארץ
ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם הגיחון שם הנהר
השני הסבב את כל ארץ כוש והנהר השלישי חדקל
הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת ויקח
יי אלהים את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה
ויצו יי אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל
ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך
ממנו מות תמות ויאמר יי אלהים לא טוב היות האדם
לבדו אעשה לו עזר כנגדו ויצר יי אלהים מן האדמה
כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם
לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה
הוא שמו ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים
ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו ויפל יי
אלהים תרדמה על האדם ויישן ויקח אחת מצלעתיו
ויסגר בשר תחתנה ויבן יי אלהים את הצלע אשר לקח
מן האדם לאשה ויבאה אל האדם ויאמר האדם זאת הפעם
עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש
לקחה זאת על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק
באשתו והיו לבשר אחד והיו שניהם ערומים האדם
ואשתו ולא יתבששו והנחש היה ערום מכל חית השדה
אשר עשה יי אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר
אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן ותאמר האשה אל הנחש
מפרי עץ הגן נאכל ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר
אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתון ויאמר
הנחש אל האשה לא מות תמתון כי ידע אלהים כי ביום
אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים יודעי
טוב ורע ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה
הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל
ותתן גם לאישה עמה ויאכל ותפקחנה עיני שניהם
וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם
חגרות ויקולו את קול יי אלהים מתהלך בגן לרוח
היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יי אלהים בתוך עץ
הגן ויקרא יי אלהים אל האדם ויאמר אליו איכה
ויאמר את קולך שמעתי בגן ואירא כי עירם אנכי
ואתחבא ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה המן העץ
אשר צויתיך לבלתי אכל ממנו אכלת ויאמר האדם
האשה אשר נתת עמדי היא נתנה לי מן העץ ואכל
ויאמר יי אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה
הנחש השיאני ואכל ויאמר יי אלהים אל הנחש כי
עשית זאת ארור אתה מכל הבהמה ומכל חית השדה על
גחנך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך ואיבה אשית בינך
ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש
ואתה תשופנו עקב אל האשה אמר הרבה ארבה עצבונך
והרנך בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך והוא ימשל
בך ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן העץ
אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך
בעצבון תאכלנה כל ימי חייך וקוץ ודרדר תצמיח לך
ואכלת את עשב השדה בזעת אפיך תאכל לחם עד שובך
אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר אתה ואל עפר תשוב
ויקרא האדם שם אשתו חוה כי היא היתה אם כל חי
ויעש יי אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם
ויאמר יי אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב
ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל
וחי לעולם ושלחו יי אלהים מגן עדן לעבד את האדמה
אשר לקח משם ויגרש את האדם וישכן מקדם לגן עדן
את הכרובים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את דרך
עץ החיים

ואם כאמת
שמעתי מפי אבי ז"ל שהיה מספר
שהיה לו בן אחד בשם יוסף
שהיה מתנהג בדרכים רעים
ולא היה שומע לקול אביו
ואמו ולא היה מכבדם
כראוי ולא היה מתפלל
עמהם ולא היה מתחנן
לפניהם ולא היה מבקש
מחילה מהם על מעשיו
הרעים ולא היה מתוודה
לפניהם על חטאיו
ולא היה מתענה
ולא היה מתאבל
ולא היה מתנחם
ולא היה מתפלל
ולא היה מתחנן
ולא היה מבקש
מחילה
ולא היה מתוודה
ולא היה מתענה
ולא היה מתאבל
ולא היה מתנחם

ולא היה מתפלל
ולא היה מתחנן
ולא היה מבקש
מחילה
ולא היה מתוודה
ולא היה מתענה
ולא היה מתאבל
ולא היה מתנחם
ולא היה מתפלל
ולא היה מתחנן
ולא היה מבקש
מחילה
ולא היה מתוודה
ולא היה מתענה
ולא היה מתאבל
ולא היה מתנחם

ויעבר דוד את כל ישראל הוא ירושלם ויהי שם ויבן את העיר סביב מן המלו ואת יתר העיר ויחי הוא בתוך העיר ויקרא לה עיר דוד ויבן דוד מלו סביב ויתר יואב את יתר העיר ויחזק ויהי יואב בן צרויה לראש ויעל ויחזק בראש ויבא דוד ירושלם הוא יבוס ושם היבוסי יושבי הארץ ויאמרו יושבי יבוס לדוד לא תבא הנה כי אם הסירך העורים והפסחים לאמר לא יבא דוד הנה ויתפש דוד את מצדת ציון הוא עיר דוד ויאמר דוד כל מכה יבוסי יעל בצנור וישנאו את הפסחים ואת העורים שנאי נפש דוד על כן יאמרו העורים והפסחים לא יבא אל הבית ויהי דוד בעזרה ויבן סביב מן המלו ויחל יואב את יתר העיר ויעל דוד הלוך וגדול ויהוה צבאות עמו ויעש לו בנים בית מאת חירם מלך צר עצים וחרשי עץ וחרשי אבן קיר ויבנו בית לדוד ויבן לו דוד בית בירושלם ויקח דוד עוד נשים ופלגשים מירושלם אחרי בואו מחברון ויולד עוד דוד בנים ובנות ואלה שמות הילדים אשר ילד בירושלם שמוע ושובב ונתן ושלמה ויבחר ואלישוע ונפג ויפיע ואלישמע ובעלידע ואליפלט ויהי כשמעם פלשתים כי משחו את דוד למלך על כל ישראל ויעלו כל פלשתים לבקש את דוד וישמע דוד וירד אל המצדה ויבאו פלשתים ויפשטו בעמק רפאים ויבקש דוד באלהים לאמר האעלה אל פלשתים ונתתם בידי ויאמר יהוה אליו עלה כי נתון אתן את פלשתים בידך ויבא דוד בבעל פרצים ויכם שם דוד ויאמר פרץ אלהים את אויבי לפני כמו פרץ מים על כן קרא שם המקום ההוא בעל פרצים ויעזבו שם את עצביהם וישאם דוד ואנשיו ויוסף עוד פלשתים ויפשטו בעמק רפאים ויבקש דוד עוד באלהים ויאמר לו אלהים לא תעלה אחריהם סב מעליהם ובאת אליהם מול הבכאים והיה כשמעך את קול צעדה בראשי הבכאים אז תצא במלחמה כי אז יצא אלהים לפניך להכות במחנה פלשתים ויעש דוד כאשר צוהו אלהים ויכו את פלשתים מגבע עד באך גזר ויעשו עוד דוד שם גדול בכל הארצות ויהוה נתן את פחדו על כל הגוים

ויעש לו בתים בעיר דוד ויכן מקום לארון האלהים ויט לו אהל ואז אמר דוד לא לשאת את ארון האלהים כי אם הלוים כי בם בחר יהוה לשאת את ארון האלהים ולשרתו עד עולם ויקהל דוד את כל ישראל בירושלם להעלות את ארון יהוה אל מקומו אשר הכין לו ויאסף דוד את בני אהרן והלוים בני קהת אוריאל השר ואחיו מאה ועשרים מבני מררי עשיה השר ואחיו מאתים ועשרים מבני גרשם יואל השר ואחיו מאה ושלשים מבני אלצפן שמעיה השר ואחיו מאתים ועשרים מבני חברון אליאל השר ואחיו שמונים מבני עזיאל עמינדב השר ואחיו מאה ושנים עשר ויאמר אליהם אתם ראשי אבות הלוים התקדשו אתם ואחיכם והעליתם את ארון יהוה אלהי ישראל אל המקום אשר הכנתי לו כי לא אתם בראשונה אשר לא דרשנוהו כמשפט ויתקדשו הכהנים והלוים להעלות את ארון יהוה אלהי ישראל ויעלו בני הלוים את ארון האלהים כאשר צוה משה כדבר יהוה על כתפם במוטות בדים עליהם ויאמר דוד לשרי הלוים להעמיד את אחיהם המשוררים בכלי שיר נבלים וכנרות וצלצלים להשמיע בקול שמחה ויעמידו הלוים את הימן בן יואל ומאחיו את אסף בן ברכיהו ומבני מררי אחיהם את איתן בן קושיהו ועמהם אחיהם בני שניהם כל אלה משוררים בנחשת צלצל להשמיע ויהי בני הימן בכור יואל ושמעי בנו ואחיו בני אסף ברכיה ומתניה ועזיאל ושמירמות ויחיאל ואבדי ואלי אב ומנחיה ואליפלהו ומקנייהו ועובד אדום ויעואל הפקדים בשערים ומשוררים בכלי שיר נבלים וכנרות וצלצלים להשמיע בקול שמחה ויעמידו הלוים את הימן בן יואל ומאחיו את אסף בן ברכיהו ומבני מררי אחיהם את איתן בן קושיהו ועמהם אחיהם בני שניהם כל אלה משוררים בנחשת צלצל להשמיע ויהי בני הימן בכור יואל ושמעי בנו ואחיו בני אסף ברכיה ומתניה ועזיאל ושמירמות ויחיאל ואבדי ואלי אב ומנחיה ואליפלהו ומקנייהו ועובד אדום ויעואל הפקדים בשערים ומשוררים בכלי שיר נבלים וכנרות וצלצלים להשמיע בקול שמחה ויעמידו הלוים את הימן בן יואל ומאחיו את אסף בן ברכיהו ומבני מררי אחיהם את איתן בן קושיהו ועמהם אחיהם בני שניהם כל אלה משוררים בנחשת צלצל להשמיע ויהי בני הימן בכור יואל ושמעי בנו ואחיו בני אסף ברכיה ומתניה ועזיאל ושמירמות ויחיאל ואבדי ואלי אב ומנחיה ואליפלהו ומקנייהו ועובד אדום ויעואל הפקדים בשערים

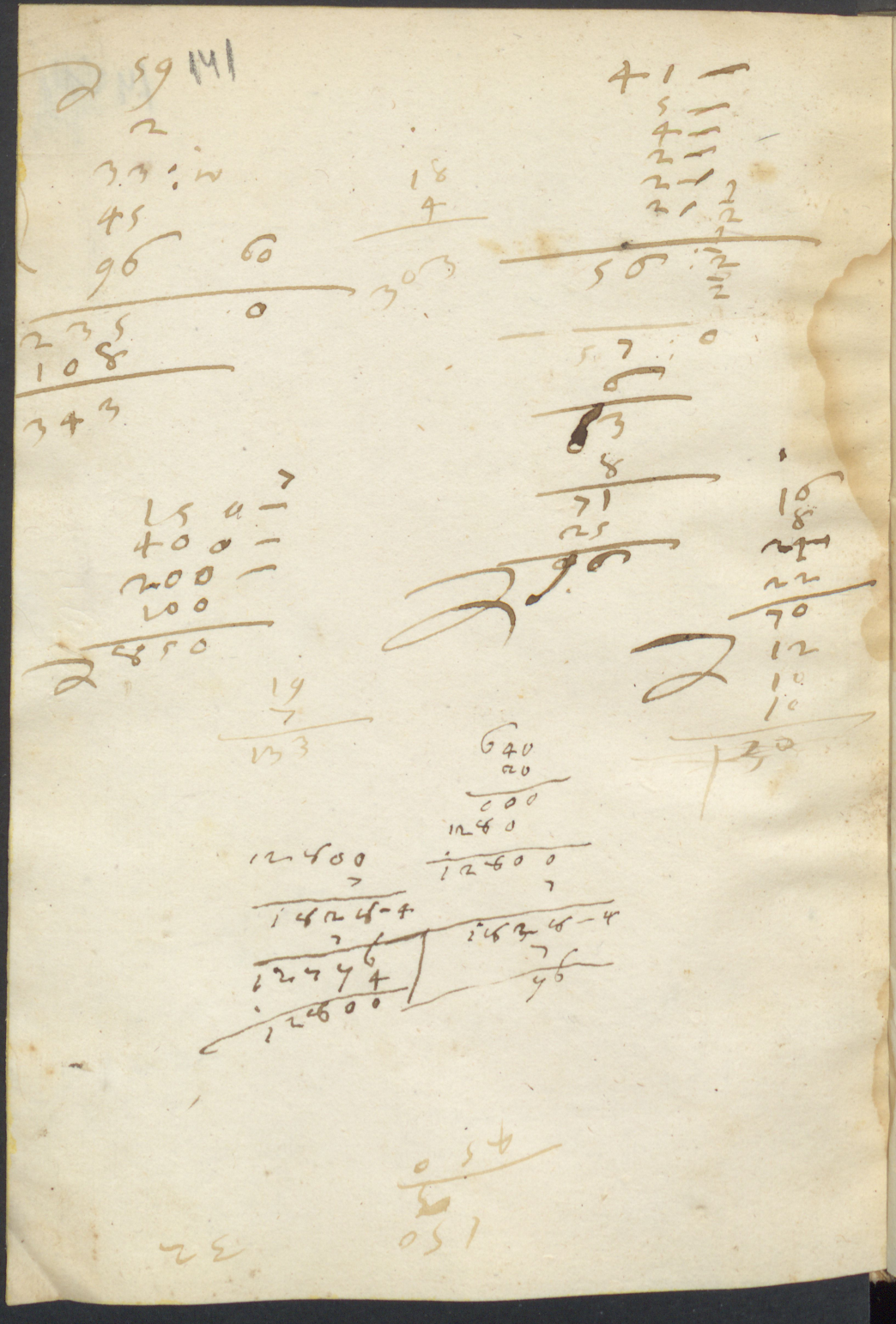
לילה זה נפלא מכל הלילות שהיו בחיי. אני יושב על ספסל בגן הציבורי ליד הבית שלי, ומסביב לי שוכבים ישנים. אני יודע שכולם ישנים, כי אני יודע שכולם ישנים. אני יודע שכולם ישנים, כי אני יודע שכולם יודעים

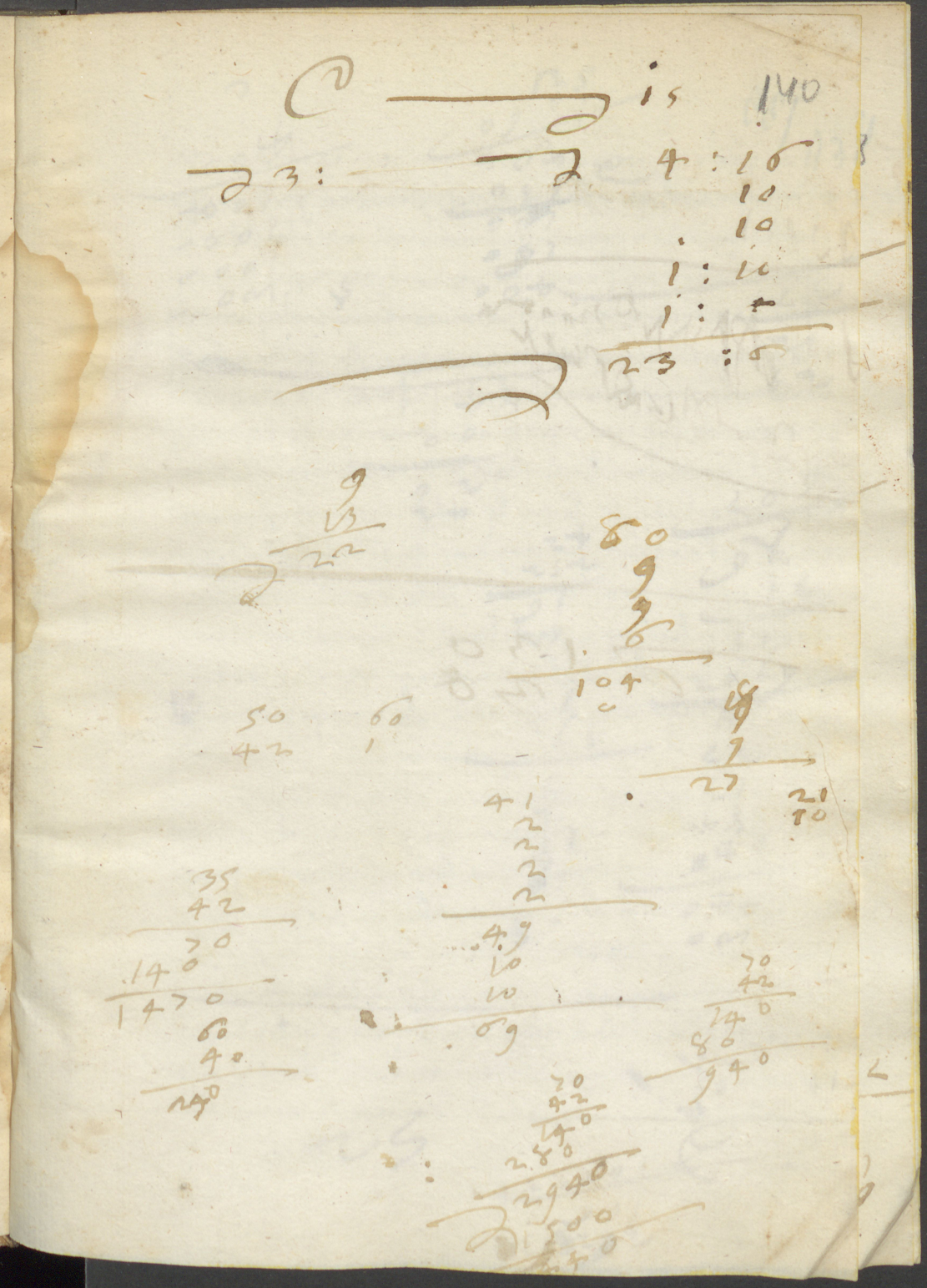
ואמר שכבר נתנו לו כל מה שהיה לו לתת ואין לו עוד
מה לתת ואינו יכול לעשות עוד מה שהיה לו לעשות
ואמר שא

132

133

AKADEMIA KONST TARA

75
4: in
300
37: in
337: in

75
4: in 16
300 8
37 in 128
337: in

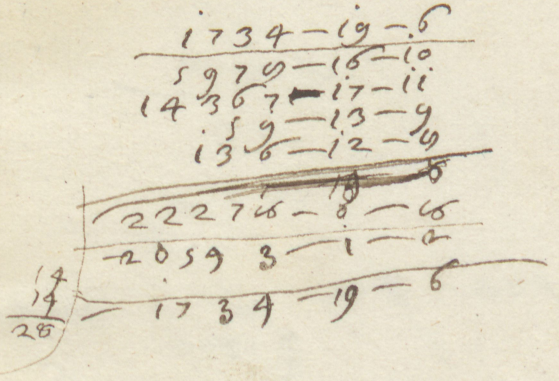
337
240
97

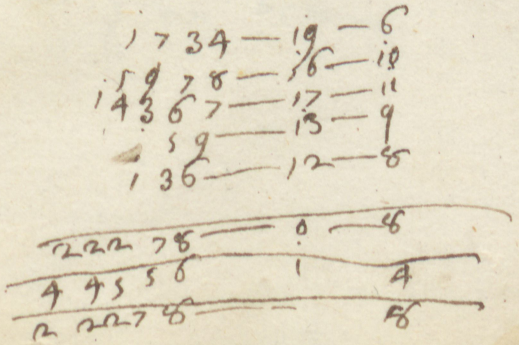
60
37: in
97: in

153

152

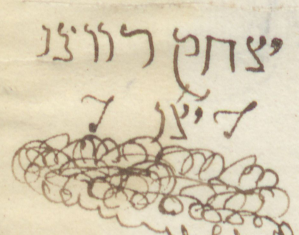

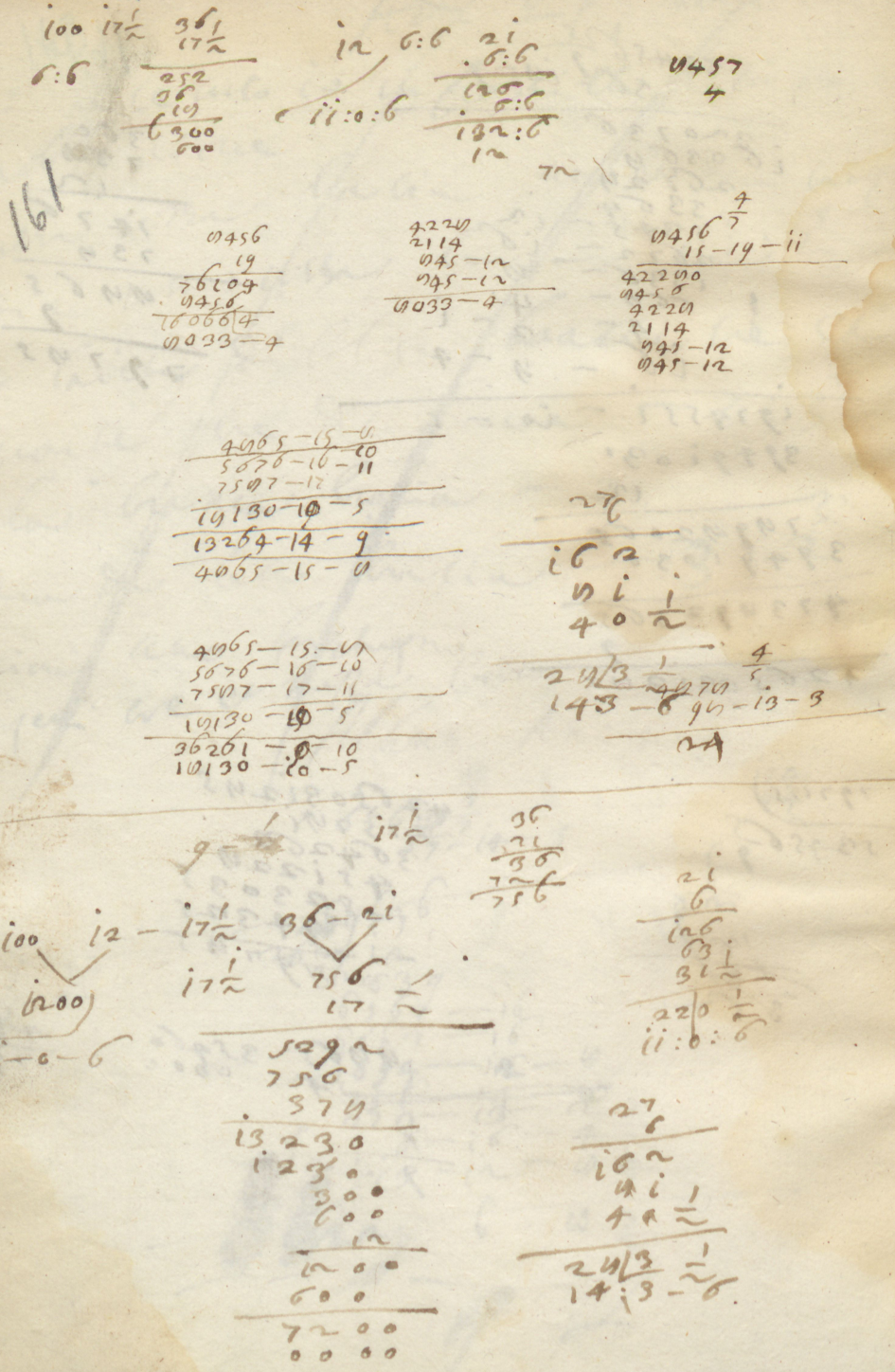

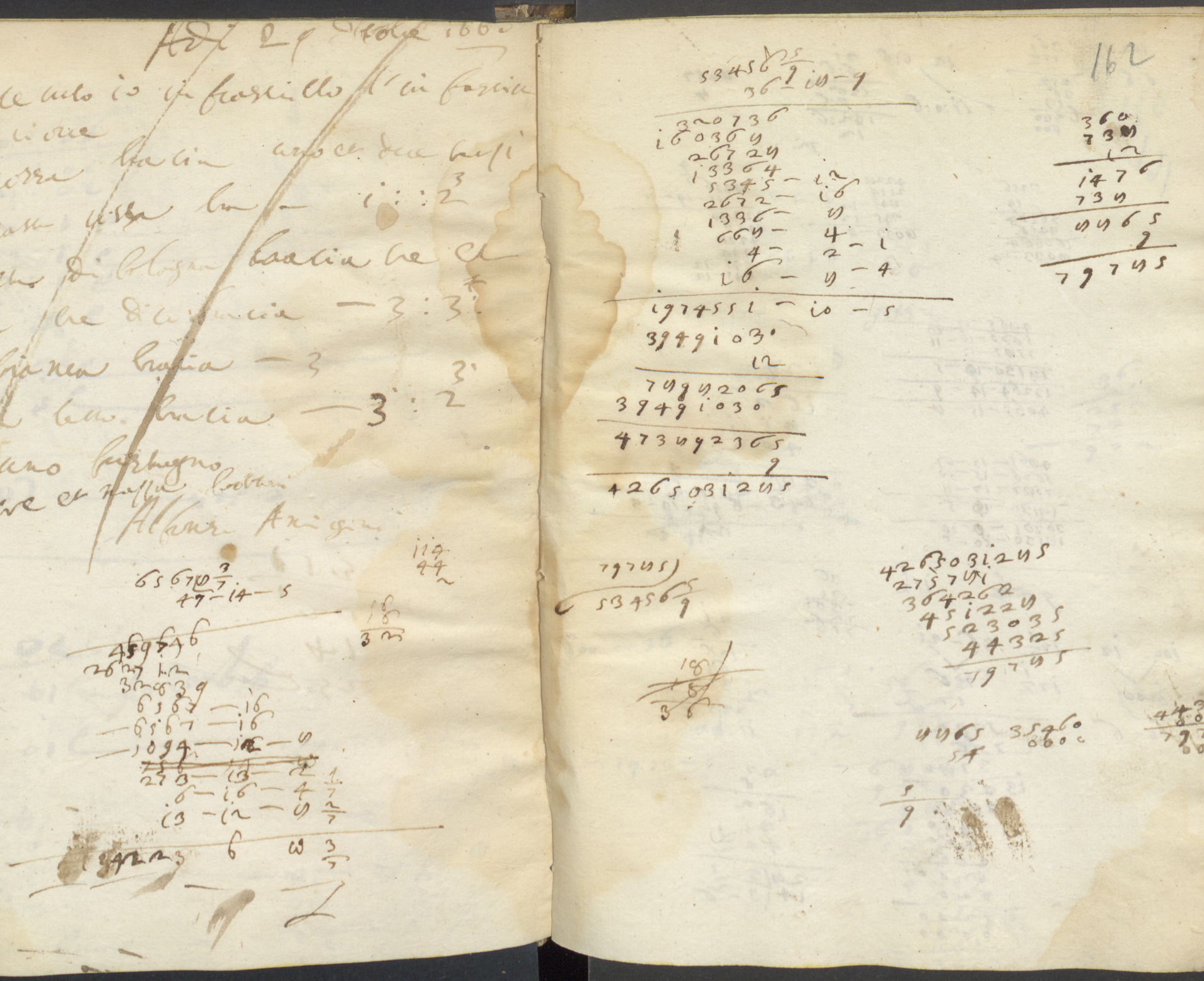

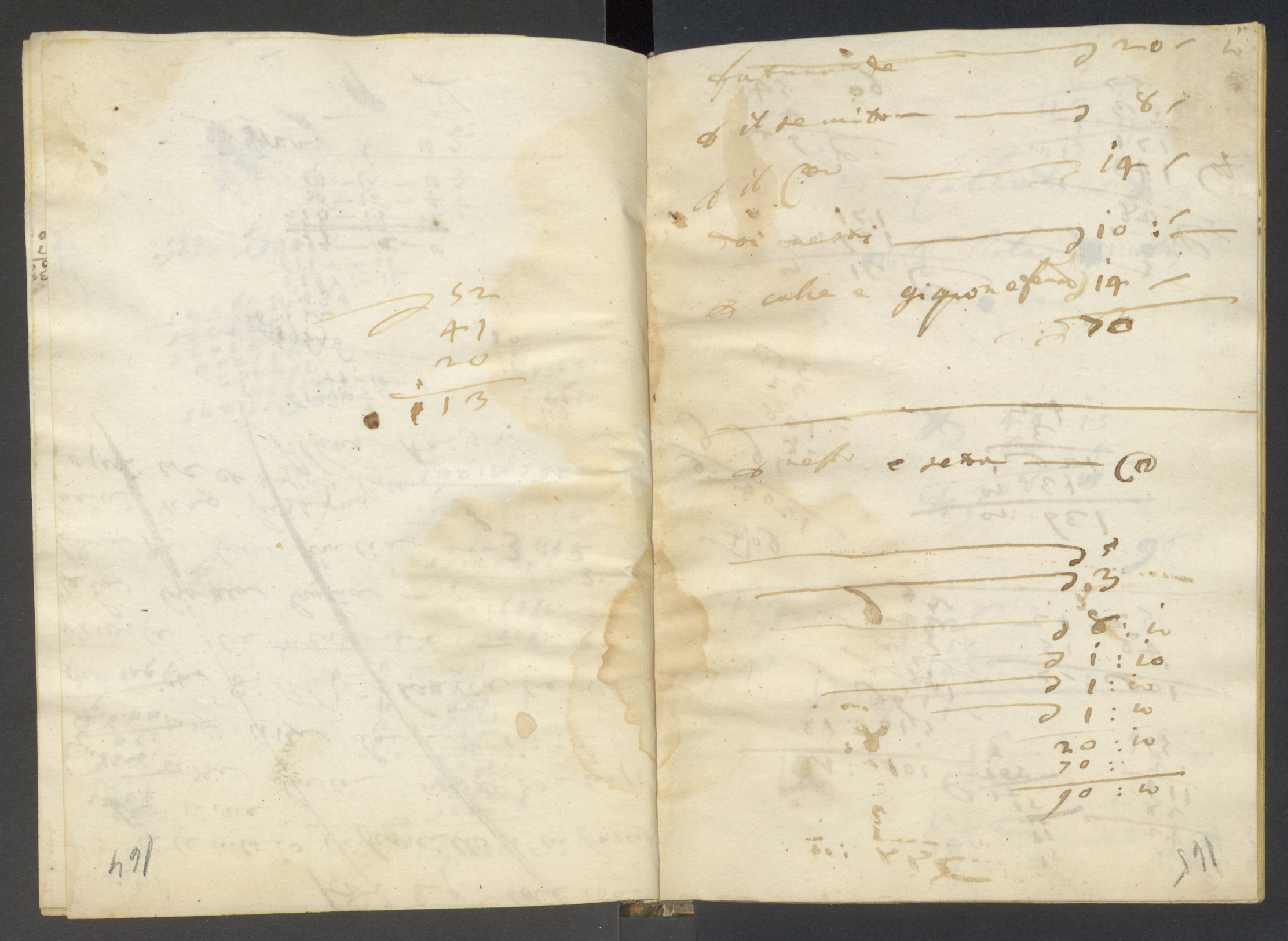

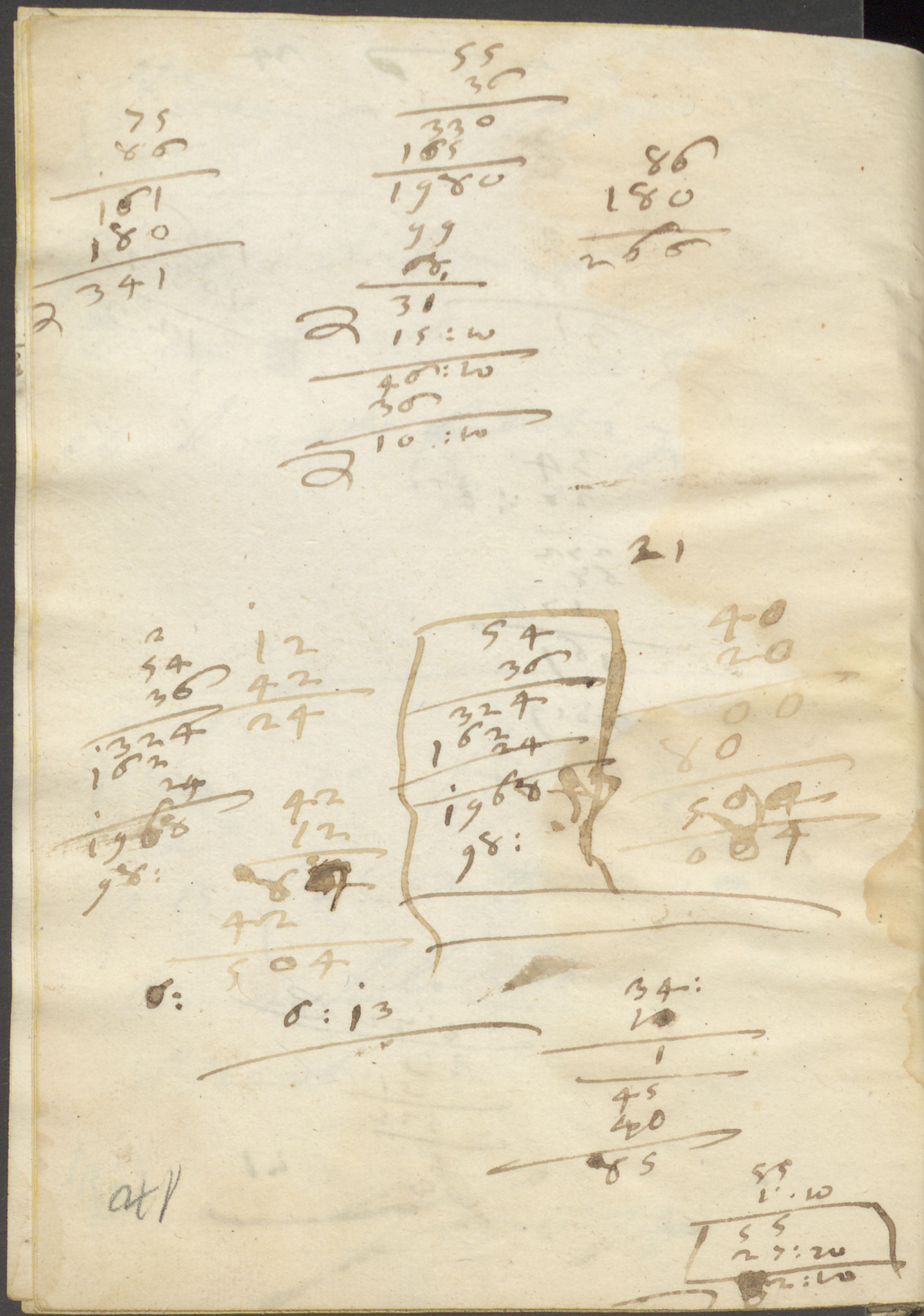

Rome

A B C D E F G H I K L M N O
P Q R S T V X Y Z &

Jacob Bourg

Jacob

Jacob Jorae

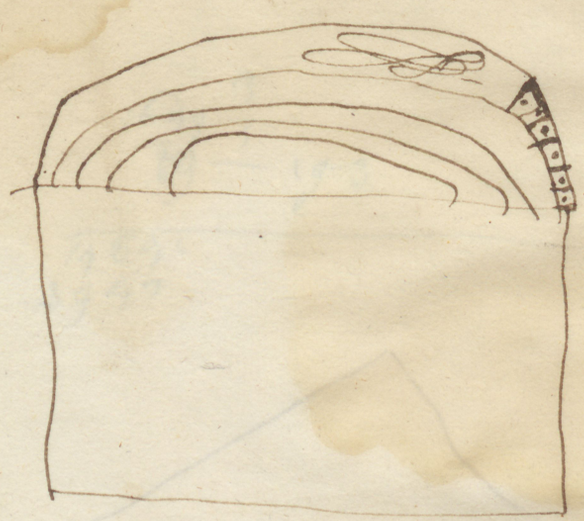
Jacob

179

178

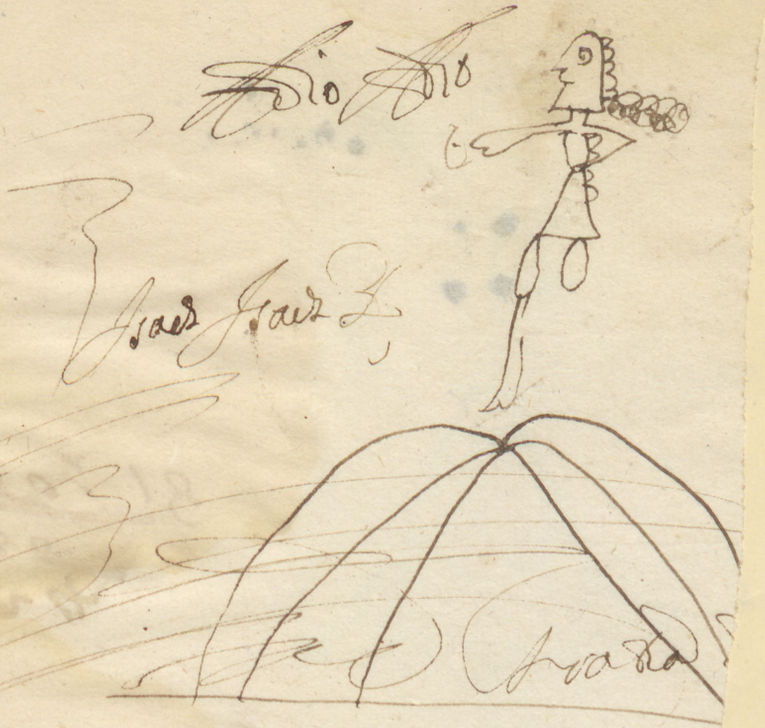

181 Mantova

Dal 0729

180

183

$1649\frac{3}{5}$

$89 - 19 - 3$

1464

3947

182

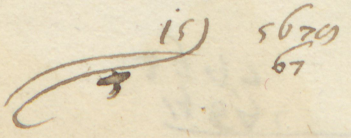
18
18
36

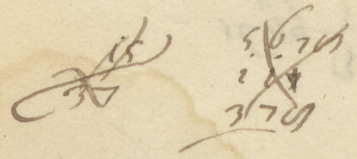
42
14
56
108
164

41
4
164

77

64
11
55
77
152

481

Il Bon Zanobio alcuno
David Rabbi Janno
a aa b c d e f g h i l m n o p q r s t u z &
che Legge Lege qui è impa
la malla Compagna Lunice
Aa a b c c c
f f f

Non ha dubbio alcuno, che tra le varie forme de caratteri i quali in diverse parti per iscrivere si costumano, la più bella e più necessaria di tutte è la cancellaresca corsiva, la quale più d'ogni altra usata, e pregiata da migliori secretarij della Corte d'Italia fù altro essendo il carattere cancellaresco corrente se non un'allegra natura bella, et vivacità de tratti ordinata, distanza di ben concatenati

Carattere cancellaresco corsivo moderno de Secretarij

Questo carattere cancellaresco corsivo romano al presente communemente usitato mostra d'esser la più concatenata, vivace, chiara, spiccata, et con velocità accommodata, et accompagnata del primo, secondo, e terzo taglio della penna, e della penna

Pigliarete

temperatura della penna

Pigliarete la penna per il suo diritto, et l'a-
commodarete gagliardam.te trà pollice et dito
ditto della mano sinistra: dopoi col segno tutto
pendente il temperino e sopraponendo la penna
nel dito grosso della destra mano le farete il pri-
mo taglio alquanto longo, entrandoui col temp.o
per isbiascio per il terzo ò poco più della grossez.a
della canale de essa penna, le farete poi il sec.do
e terzo taglio amendue conformatendogli
longi dessa la punta et non in faccia del primo
taglio ma delle bande.

Del taglio della punta della penna.

Perche il sapere ben temperar la penna consis-
te principalm.te nell'accommodarle la punta
per questo vi aduertisco che la punta d'essa
deue esser tagliata diritta sopra un quadro
d'osso ò di legno ben duro, e pulito et il taglio
tanto largo quanto comporta

Fermati — 7:10
Paliesi — 2
Lodgnia — 11:10
Sen. Parigini: 5
31 ott

ZÁKLADNÍ KNIHOVNA TÁBOR

42 36
3
4
43

360 : 192
356
0660

Molt.e Ill.re et Ecc.mo Sig.re

Ecc.a

Della Composizione d'Mus.a Ill.re et Ecc.a Sua d'Ill.e Ecc.a d'Ecc.a Lett.a Ecc.a

Ecc.a

Sig.re, nella fiorentezza d'Idee, nella maestà

d'concetti comunicandoli mi rendeli, et confermandomi

vremente l'ecc.a Sua d'dato impulso alla

bellezza d'Suo talento, e fattolo sempre più

inalzare di compirne l'inclito sonno, e dedi-

all'impareggiabile Sua virtù, il dritto, che ci

Redito a Gio. Dens, con animo d'ornarsi impe

con la perennità d'Suo libro. Confesso, d'

un nulla in riguardo d'quello, che si dovrà

ma chi dice, e da' ciò, che sa, e può, fa tu

quello, d'a lui si spetta. L'Eccni dato alle

stampe se la Madria, non ove l'Ecc.a Sua impedi

a pieno gradito con quell'affetto, con cui l'offe

e tenermi nel registro de suoi devot.i mentre

eterno mi rassegno

D'V.S. Ill.re et Ecc.a

Obl.mo Dev.

MADRAS UNIVERSITY LIBRARY

195

Conformanza

196

Plutarco in vita Pelopida

la voce oroscopo –

Tomo dell'Africa

197

אוצר המחקר בתולדות ישראל

31 —
— 02 —
— — —
60
»
55
118
10»
44
58
385 —
60
»
93
— 4
»
39
30
40
»
37
181
205

— 209

25 Feb.o 1701. Mant.a

Tutt'l'oper.o stampat.o, e manoste
Registrat.o p.a regola alfabetica n.o
5.c. p.e 6, compiti alc.i assionteni
da me, sono duemiladuecento
e nove. Modon.e

199

Cinque Sensi sono nell humano corpo.

Visibili

Vista

Veduta

Odorato

Tatto

Sapore

Cinque Visibili

Imaginativo

pensativo

Memorativo

figurativo

Embolismico, o Intercalare

adi 23 maggio 1725 Lodò d'ordine 2 1 5
Equi à tanti assegnati dal Sig.r Fischer 40

Equi à tanti sborsati a mano Jacob d'angeli 2 235
Equi Lodoli fiolo. ad.o — 2 61:
2 401:

2 344

adi 25 Luglio 725
Io Ant.o Lodoli Riceppo il La.to Lella
sopra — — — —

Laudat. Joseppe Fenz

208

Nella causa vertente tra il m.r Laudad.o Josef Finzi per una parte, et il m.r David Frandetti l'altra, consid.o quanto occore, fu ord.o et sd.to _____

Che debba il d.o Frandetti, pag.e ald.o Finzi entro la presente settimana, due presente quarenta quattro, et cosi _____

Mantova li 20 Maggio 1776.

Isach [illegible]

David Finzi

Abramb.o Ascoli

Gaetano Andreoli

Nov. 8 [illegible]

Molt. Illus. S.r

Giunse nro fratello a Casa a salvam.te Jo e me dyze del sucesso
seguito con quelli S.ri Gervatoni, e li favori da lei ricevuti, che
li veramo infinite Grate, ma q.to che il valersi di quell
precetto non è nro seruitio anzi sarebbe il suo gioco, Lo
preghiamo hauer la bonta di farli trasmettere il precetto
a dentura al med.mo Giuseppe d'Angeli Canuti come quello
che lei a Lengg.e hauuto e uenduto il Sale, ancor che noi
siamo obligati Jn solidum loro però hano la liberta di
agire contro a chi meglio li pare, e questo e fauore che
da lei li desidera come pro. terza sua mira prigiudicio
ma solo ad effetto di sollicitarlo et che uenghi alli conti
con noi che [illegible]

KADEŠ
ARHIVA
TARA

244

IT8.7/2-1993
2013:08

Image Access IT-8 Target

Printed on Kodak Professional Paper
Charge: R130810

A
503.

3